

حق نون لبھن والے اک مُسلمان دے خُداوند یسوع مسیح دی موت دے حوالے دے نال دو
سوال:

کیہ او صلیب اُتے مریا (ایہدے بارے دے وچ اسی پہلاں ای ویکھ چکے آں) جے او واقعی ای
مریا سی تے او صلیب اُتے کیوں مریا سی؟
او ایویں لکھدا اے پئی:

میں ویکھدا پیا آں پئی مسیحی ایہناں دناں دے وچ ایسٹریاں تیاریاں کردے پئے نے۔
میںوں اپنیاں یاراں توں ایہہ پتہ لگیا اے یسوع مسیح واقعی صلیب اُتے مریا سی۔ پر میرے
مُسلمان یار تے اسلامی تعلیمات دے مطابق ایہہ صلیب دے اُتے مرن والا بندہ کوئی ہور سی۔
پر میں ایہہ مندا آں پئی جے بائبل ایہہ آکھدی اے پئی ایہہ مسیح سی تے ایہہ واقعی مسیح
سی۔ اصل دے وچ اسلامی عقیدے دے وچ مسیح یسوع دی تصلیب دے بارے وچ بہت
ساریاں کہانیاں پائیاں جاندیاں نے۔ پر ایہہ بہت ای ضروری اے پئی ایہدے بارے دے وچ
حقیقت نون جانیا جاوئے۔ ایس لئی میں ایہہ سوچدا آں پئی میںوں ایہنوں فیر چنگی طرح دے
نال پڑھن دی لوڑ اے۔ اصل وچ ایہہ جاننا بہت ای ضروری اے پئی یسوع مسیح صلیب دے
اُتے کیوں مریا سی؟ حالانکہ او اپنے آپ نون اپنیاں ویریاں توں بچا سکدا سی۔ تے فیر اوہنے
کیوں اوہناں نون ایہہ موقع دتا پئی او اوہنوں مارن تے صلیب دیون؟

ایس گل بات دے پہلے حصے دے وچ اسی ایس نتیجے تے پہنچے سی پئی قرآن مجید تاریخی لحاظ دے نال یسوع مسیح دی تصلیب دا انکار نہیں کردا اے۔ ایہدے مطابق اوہدیاں ویریاں نے ایس گل دا انکار کیتا سی پئی اوہناں نے یسوع مسیح نوں مصلوب نہیں کیتا سی۔ قرآن اوہدی صلیبی موت دے ول نوں اشارہ کردیاں ہوئیاں اوہدی تاریخی موت نوں خدا دی نظر دے وچ خاص بیان کردا اے۔

قرآن دوجیاں کتاباں دی طرح یسوع مسیح دی صلیبی موت دے بارے دے وچ وضاحت دے نال بیان نہیں کردا اے او صرف اینا ای بیان کردا اے پئی او دوجیاں نبیاں دی طرح صرف شہید ہو گیا سی۔ ایویں موت دے مطلب نوں جانن دے لئی سانوں قرآن مجید توں پہلاں دیاں الہاماں کتاباں وچوں ویکھن دی لوڑ اے جیویں پئی عبرانی بائبل تے انجیل وغیرہ۔ دوجے حصے دے وچ اسی ایہہ ویکھیا سی پئی یسوع مسیح نے اپنے آپ نوں آپ ای موت دے حوالے کر دتا سی۔ تے اوہنے آپ ای دوجیاں نوں بد سلوکی کرن دے اجازت دتی سی۔ ایویں ایس دوجے سوال دا جواب تے سانوں صاف صاف ای مل جاندا اے۔

یسوع مسیح نے دوجیاں نوں اپنے آپ دے نال ایس پیہڑے عمل نوں کرن دتا سی۔ کیوں جے اوہنے اپنے آپ نوں کامل طور تے ایہدے لئی وقف کیتا ہویا سی۔ او کامل طور تے خدا باپ دی مرضی دے جھگیا رہیا سی تے او فرمانبردار رہیا سی۔ جیویں پئی پُرانے عہد نامے دے وچ نبیاں نے تے نویں عہد نامے دے وچ یسوع مسیح نے آپ پیمشن گوئی کیتی سی۔ جدوں او

مردیاں وچوں جیوندہ ہویا تے اوہناں نوں ایہہ یاد آیا پئی اوہنے آگھیا سی پئی ضرور اے پئی مسیح
دکھ اٹھائے تے مرے تے فیر مردیاں وچوں جی اٹھے۔ ایہدے بارے دے وچ پاک کلام نویں
عہد نامے دے وچ ایویں بیان کردا اے:

تے ویکھو اوس ای دن اوہناں دے وچوں دو بندے اوس پنڈ دے ول نوں جانڈے پئے سن
جدا ناں اماؤس اے۔ او یروشلیم توں قریب ے میل دے فاصلے تے ہے۔ تے او ایہناں گلاں
دے بارے دے وچ جیہڑیاں واقع ہوئیاں سن اک دوجے دے نال گل بات کردے پئے سن۔
تے ایویں ہویا پئی یسوع آپ اوہناں دے وچ آ موجود ہویا۔ پر اوہناں دیاں آگھیاں بند کر دتیاں
گئیاں سن پئی او اوہنوں نہ پچھانن۔ اوہنے اوہناں نوں آگھیا پئی ایہہ کیہ گلاں نے جیہڑیاں تسی
چلدے چلدے اک دوجے دے نال کردے پئے او؟ او غمگین ہو کے کھلو گئے۔ فیر اک نے
جدا ناں گلیپاس سی جواب دے وچ اوہنوں آگھیا پئی کیہ یروشلیم دے وچ تُو ای کلاں ایں جیہڑا
نہیں جاندا اے پئی ایہناں دناں دے وچ ایہدے وچ کیہ ہویا اے؟ اوہنے اوہناں آگھیا پئی
کیہ ہویا اے؟ اوہناں نے اوہنوں آگھیا پئی یسوع ناصری دا ماجرہ جیہڑا خدا تے ساری اُمت
دے لاگے کم تے کلام دے وچ قدرت والا بنی سی۔ تے ساڈیاں حاکماں تے سردار کاہناں نے
اوہنوں پھڑوا دتا تاں پئی اوہدے اُتے قتل دا حکم ہوئے تے اوہنوں صلیب دتا جاوئے۔ پر
سانوں اُمید سی پئی اسرائیل نوں مخلصی ایہہ ای دیوئے گا۔ تے ایہناں گلاں دے علاوہ اُج
ایس ماجرے نوں تیجا دن ہو گیا اے۔ تے ساڈے وچوں کجھ عورتاں نے وی سانوں حیران کر

دیتا ہے جیہڑیاں قبر اُتے گئیاں سن۔ جدوں اوہدی لاش نوں نہ پایا تے ایہہ آکھدیاں ہوئیاں
 آئیاں پئی اسی ریادے وچ فرشتیاں نوں ویکھیا اے اوہناں نے آکھیا اے پئی او جیوندہ اے۔
 تے ساڈیاں ساتھیاں وچوں کجھ قبر اُتے گئے تے جیویں عورتاں نے آکھیا سی اوں ای پایا پر
 اوہنوں نہ ویکھیا۔ اوہنے اوہناں نوں آکھیا پئی اے نادانو تے ساریاں نبیاں دیاں گلاں نوں منن
 دے وچ سُسست اعتقادو! کیہ مسیح نوں ایہہ دُکھ اُٹھاوندیاں ہوئیاں اپنے جلال دے وچ داخل
 ہونا ضرور نہیں سی؟ فیر موسیٰ تے ساریاں نبیاں توں شروع کردیاں ہوئیاں ساریاں نوشتیاں
 دے وچ جنیاں گلاں اوہدے حق دے وچ لکھیاں ہوئیاں سن او ساریاں اوہنوں سمجھا دتیاں۔
 ایس سلسلے دے تیجے حصے دے وچ اسی ویکھیا اے اسرائیل نے مسیح یسوع دے آون دیاں
 پیشن گوئیاں کیتیاں سن۔

قرآن مجید تے اسلامی روایتاں دے وچ ایہہ بیان کیتا گیا اے پئی آون والا مسیحا بہت دُکھ
 اُٹھائے گا (جیویں پئی مسیح یسوع نے دُکھ اُٹھائے نے)۔ اسی ویکھیا اے پئی قرآن مجید توں
 پہلاں یعنی عبرانی کلام دے وچ ایہہ بیان کیتا گیا اے پئی مسیح ایہہ دُکھ کیوں اُٹھائے گا؟
 اسی خُداوند یسوع مسیح دی تعلیمات نوں بہت گہرائی دے نال ویکھیا اے۔

فدیہ دے بارے دے وچ بیانات:

مرقس ۱۰: ۲۵ دے وچ ایہہ بیان کیتا گیا اے پئی کیوں جے ابنِ آدم ایس لئی نہیں آیا اے
پئی خدمت لیوئے سگوں ایس لئی پئی خدمت کرے تے اپنی جان بہتیریاں دے بدلے فدیے
دے وچ دیوئے۔

تے فیر متی کی انجیل ۲۰: ۲۵-۲۸ دے وچ ایویں بیان کیتا گیا اے پئی:
پر یسوع نے اوہناں نوں کول سد کے آکھیا پئی تسی جانداں اے او پئی غیر قوماں دے سردار
اوہناں دے اُتے حکم چلانداں نے تے امیر اوہناں دے اُتے اختیار جتانداں نے۔ تہاڈے وچ
ایویں نہیں ہوئے گا سگوں جیہڑا تہاڈے وچوں وڈا ہونا چاہوئے او تہاڈا خادم بنے۔ ایس لئی
ابنِ آدم ایس لئی نہیں آیا پئی خدمت لیوئے سگوں ایس لئی پئی خدمت کرے تے اپنی جان
بہتیریاں دے بدلے دے وچ خدمت وچ دیوئے۔

نویں عہد نامے دے وچ مُعافی دے تعلق دے نال بیانات:

متی ۱۴: ۲۲ دے وچ ایویں پاک کلام بیان کردا اے:

جدوں او کھاندے پئے سن تے یسوع نے روٹی لئی تے برکت دے کے توڑی تے شاگرداں نوں
دے کے آکھیا لو کھاؤ ایہہ میرا بدن اے فیر پیالہ لے کے شکر کیتا تے اوہناں نوں دے کے
آکھیا پئی تسی سارے اوہدے وچوں پور کیوں جے ایہہ میرا او عہد دا لہو اے جیہڑا بہتیریاں
دیاں گناہاں دی مُعافی دے واسطے وگایا جاندا اے۔ میں تہانوں آکھدا آں پئی انگور دا ایہہ شیرہ
فیر کدی نہ پیواں گا۔ اوس دن تیکر پئی تہاڈے نال باپ دی بادشاہی دے وچ نواں نہ پییاں۔

مرقس دی انجیل ۱۴: ۲۲ - ۲۴ دے وچ ایویں بیان کیتا گیا اے پئی:

تے اوکھاندے ای پئے سن تے اوہنے روٹی لئی تے برکت دے کے توڑی تے اوہناں نوں دتی
تے آکھیا لو ایہہ میرا بدن اے۔ فیر اوہنے پیالہ لے کے شکر کیتا تے اوہناں نوں دتا تے
اوہناں ساریاں نے اوہدے وچوں پیتا۔ اوہنے اوہناں نوں آکھیا ایہہ میرا او عہد دا لہو اے جیہڑا
بہتیریاں دے لئی وگایا جاندا اے۔

فیر اوہنے روٹی لئی تے شکر کرے توڑی تے ایہہ آکھیاں ہوئیاں اوہناں نوں دتی پئی ایہہ میرا
بدن اے جیہڑا تھماڈے لئی دتا جاندا اے۔ میری یادگاری دے لئی ایویں ای کریا کرو۔
تے ایویں ای کھانے دے بعد پیالہ لیا تے ایہہ آکھیاں ہوئیاں اوہناں نوں دتا پئی ایہہ پیالہ
میرے اوس لہو دے وچ نواں عہد اے جیہڑا تھماڈے واسطے وگایا جاندا اے۔

کتاب مقدس لوقا ۲۲: ۱۹ - ۲۰

اسی ایہہ ویکھدے آں پئی خُداوند یسوع مسیح آپ اپنی موت دے ول نوں اشارہ کردا اے۔
عبرانی بائبل دے وچ مسیحا دے طور تے اوہدے بارے دے وچ پیشن گوئیاں کیتیاں گئیاں
نے۔ پئی او فدیہ دیندیاں ہوئیاں اپنیاں لوکاں نوں اوہناں دیاں گناہاں توں اوہناں نوں
آزادی دوائے گا۔ تے او ای نویں عہد نامے دے اختتامی قربانی اے جہدے وچ خُدا دی کامل
مرضی تے اوہدی کامل وفاداری شامل اے۔ یاد رکھو پئی کسے وی طرح دے نال اوہدی موت
کوئی وی حادثہ نہیں اے۔ تے نہ ای ایہہ کوئی انسانی کمزوری یا کوئی ناکامی اے۔ سگلوں ایہہ

خُدا دی کاملِ محبت دا عملی ثبوت ای۔ جنے ایویں کردیاں ہوئیاں ساریاں انساناں نوں مُعافی دی بُنیاد فراہم کیتی اے۔ سانوں ضرورت ایس گل ای اے پئی خُدا دی محبت دے وچ اسی خُداوند یسوع مسیح دی صلیبی موت دے وچ اوہدے نال مخلص ہوئے۔ تاں پئی اوہدی مُعافی دا تحفہ مُفت حاصل کریے۔ تے جیوندے تے محبت دے نال بھرے ہوئے خُدا دے نال ساڈے تعلقات بحال ہو سکن۔

چوتھے حصے دے وچ اسی ویکھیا اے پئی یسوع نے خُداوند یسوع مسیح نے اپنیاں حواریاں نوں صلیب دے بارے تے ایہدیاں نتیجیاں دے بارے دے وچ پہلاں توں ای دسیا سی۔ تے ایویں ای اسی ویکھدے آں پئی اوہناں نے وی ایویں ای کیتا سی جیویں اوہناں دے اُستاد نے اوہناں نوں سکھایا سی۔ پئی اوہدی موت تے اوہدے جی اُٹھن دے نال کیویں اوہناں نوں فدیہ تے نجات ملے گی۔ تے ایویں ای اوہناں نے ایہہ سارا کُجھ خُدا نے پاک روح دی راہنمائی دے وچ تحریر کیتا سی تاں پئی اُج اسی سارے ایہناں گلاں نوں سکھ سکئیے۔

پطرس اپنے اُستاد (خُداوند یسوع مسیح) دا فرمانبردار سی تے اوہنے وی خُداوند یسوع مسیح دے صلیبی مقصد دے بارے دے وچ ایہہ ای تعلیم دتی سی۔ پاک کلام دے وچ ایویں بیان کیتا گیا اے پئی:

تُسی جانسدے او پئی تُہاڈا نکام چال چلن جیہرا باپ دادے توں چلیا آوندا اے۔ اوہدے نال تُہاڈی خلاصی فانی شیواں یعنی سونے چاندی دی رائیں نہیں ہوئی سگوں اک بے عیب تے

بے داغ برے یعنی مسیح دے بیش قیمت لہو دے نال ہوئی اے۔ اوہدا لم بنی نوع انسان توں پہلاں تو ای سی پر ظہور اخیرى زمانے دے وچ تہاڈی خاطر ہو یا سی پئی اوہدے وسیلے دے نال خُدا اُتے ایمان لیائے او۔ جنے اوہنوں مُردیا دے وچوں جلایا تے جلال بخشیا سی۔ تاں پئی تہاڈا ایمان تے اُمید خُدا دے اُتے ہوئے۔ کیوں جے تُوں حق دی تابعداری دے نال اپنیاں دلاں نوں پاک کیتا اے۔ جہدے نال بھائییاں دی بے ریا محبت پیدا ہوئی ایس لئی آپس دے وچ محبت رکھو۔ (۱۔ پطرس ۱: ۱۸-۲۲)

نہ اوہنے گناہ کیتا تے نہ اوہدے موہنوں مکر دی کوئی گل نکلی نہ او گالیاں کھا کے گالیاں دیندا سی تے نہ ای دُکھ پا کے کسے نوں دھمکاؤندا سی۔ سگوں اپنے آپ نوں سچے انصاف کرن والے دے سُپرد کردا سی۔ او آپ ساڈیاں گناہاں نوں لئے ہوئے صلیب اُتے چرھ گیا۔ تاں پئی اسی گناہاں دے اعتبار دے نال مر کے راستبازی دے اعتبار دے نال جُئیے تے اوہدے مار کھاؤن دے نال تُوں شفا پائی اے۔ کویں جے پہلاں تُوں بھیدیاں دی طرح بھٹکدے پھر دے سی۔ پر ہُن اپنیاں رُوحاں دے گلہ بان تے نگہبان دے کول فیر آگئے او۔ اپطرس ۲: ۲۲-۲۵

یوحنا رسول نے وی بہت وفاداری دے نال یسوع مسیح دی موت تے فدیہ دے حوالے دے نال تفصیل دے نال بیان کیتا سی۔ اوہنے آگھیا پئی جیہڑی سزا دے اسی حقدار سی مسیح نے او اپنے اُتے لے لئی اے۔ ساڈے نال محبت دے ثبوت دے طور تے خُدا باپ نے اپنے بیٹے یسوع مسیح نوں ایس دُنیا دے وچ بھیجیا۔ ایویں لکھیا ہو یا اے:

اے بچو میں ایہہ گلاں تھانوں ایس لئی لکھدا آں پئی تسی گناہ نہ کرو۔ تے جے کوئی گناہ
 کرے تے باپ دے کول ساڈا اک مددگار موجود اے یعنی مسیح یسوع راستباز تے او ای
 ساڈیاں گناہاں دا کفارہ اے تے نہ صرف ساڈیاں ای گناہاں دا سگوں ساری دُنیا دیاں گناہاں دا
 وی۔ ا۔ یوحنا ۲: ۱-۲

پولوس رسول نے بہت واری اوہناں اصولاں دی شریعت دی تعلیم دتی اے۔ جتھوں تیکر
 عبرانی کلام دے وچ لکھیا ہویا اے تے ساڈے وچوں کوئی وی خُدا دے حضور راستباز نہیں
 اے۔ اصل وچ ایہہ خُدائی اصول ایہہ واضح کردے نے پئی ساڈے وچوں کوئی وی اوس خُدا
 دیاں گناہاں دے اُتے عمل کرن دے قابل نہیں اے۔ اسی سارے ای خطاکار تے گناہگار آں
 تے ساڈے وچوں کوئی وی کامل نہیں اے ایس لئی سانوں ساریاں نوں مُعافی تے توبہ کرن
 دی لوڑ اے۔

یسوع مسیح دی خوشخبری ایہہ واضح کردی اے پئی ایہہ صرف خُدا ای اے جیہڑا ساڈے لئی
 مُعافی دا خاص ذریعہ فراہم کردا اے۔ تے مزید ایویں بیان کیتا گیا اے پئی انجیل دی رائیں
 ای سانوں ساڈیاں ساریاں گناہاں توں مُعافی ملدی اے۔ تے ایہدا مُدھ خُدا دی محبت دے
 اطاعت دے نال ہندا اے۔ پولوس ایس گل نوں سمجھدیاں ہوئیاں ایویں بیان کردا اے پئی
 یسوع مسیح نوں خاص طور تے ایس زمین دے اُتے ساڈیاں گناہاں دا فدیہ بنا کے گھلیا گیا
 اے۔ تاں پئی سانوں اوس وہڑی سزا توں بچایا جاسکے جمدے اسی سارے حقدار سی۔ تے

خداوند اپنے خُدا توں اسی سارے روح دی قوت نوں حاصل کر سکیئے۔ تے خُدا دی فرمانبرداری نوں عملی طور تے شروع کر سکیئے۔ جیویں پئی اسی ایس حصے دے وچ ایہنوں خاص طور تے سکھیا اے پئی خداوند یسوع مسیح نے وی اپنی تعلیمات دے وچ ایہنوں بیان کیتا اے۔

خداوند یسوع مسیح ایس لئی ایس دُنیا دے وچ آیا سی تاں پئی سانوں ساریاں نوں ساڈیاں گناہاں توں نجات تے خلاصی دوائے۔ یسوع مسیح نے اپنی زمینی حیاتی دی اخیری رات جیہڑا پیغام دتا سی پولس رسول اوہنوں بار بار دوہراوندا اے پئی مسیح یسوع ایمانداراں دے بدلے دے وچ قربان ہويا اے۔ یسوع مسیح گناہاں دی مُعافی دے لئی قربانی دی رائیں انسان تے باپ دے وچکار اک پُل ہوئے گا۔ تے پاک کلام دے وچ ایویں بیان کیتا گیا اے پئی:

کیوں جے خُدا اک اے تے خُدا تے انسان دے وچکار درمیانی وی اک یعنی مسیح خداوند جیہڑا انسان اے۔ جنہ نے اپنے آپ نوں ساریاں دے بدلے دے وچ فدیے دے طور تے دے دتا تاں پئی مُناسب ویلیاں تے اوہدی گواہی دتی جائے۔ ^{تیمتھیس ۲: ۶}

اوہدا کرم تے اوہدا فضل اینا زیادہ اے پئی اوہدے وچ:

اوہدے لہو دے وسیلے مخلصی یعنی قصوراں دی مُعافی اوہدے فضل دی دولت دے موافق حاصل ہوئی۔ افسیوں ۱: ۷

مسیح یسوع نے شریعت دی لعنت نوں اپنے اُتے چک لیا سی۔ اوہنے ایہدے تھال نوں بدل کے رکھ دتا جیویں پئی پاک کلام دے وچ بیان کیتا گیا اے:

جیہڑا وی لکڑی اُتے لٹکایا گیا او لعنتی اے۔ گلیتوں ۳: ۱۳

ایویں خُداوند یسوع مسیح دیاں تِن ابتدائی رسولاں نے ابتدائی کلیسیا دے وچ یسوع مسیح دیاں
گلاں دی تصدیق کیتی تے ایہہ پئی یسوع مسیح نے ساڈے لئی صلیب اُتے اپنی جان نوں
قربان کیتا۔

یسوع مسیح نوں منن والے تے اوہدے حواری اپنے خُداوند دی تعلیم نوں منندے تے جاندے
سن۔ اوہناں نے ایہہ تسلیم کیتا پئی لوکاں نوں صرف ہدایت تے راہنمائی توں کتے وہد کے
جانن دی لوڑ اے پئی خُدا نوں کیویں خوش کیتا جاسکدا اے۔ اوہناں دے وچ اخلاقی تے خُدائی
صفتاں دی کمی پائی جاندی اے۔ ایس لئی اوہناں نوں بچائے جاون تے نجات حاصل کرن دے
بے حد لوڑ اے۔ ایس لئی اوہناں نوں صرف اک اُستاد دی نہیں سگوں اک نجات دہندہ دی
لوڑ اے۔

اسی ایہہ جان سکدے آں پئی خُداوند یسوع مسیح دا کردار دو طرح دا سی۔ پہلی گل ایہہ پئی
لوکاں نوں خُدا باپ دی پچھان بخشنا تے دوجی گل خُدا دی مرضی نوں پورا کردیاں ہوئیاں محبت
تے مُعافی نوں دینا۔ یسوع نے سانوں موت دی ابدی قید توں رہائی عطا کیتی اے تے سانوں
خُدا باپ دے ہتھوں ابدی غضب دا شکار ہون توں بچایا اے۔ جیہڑا پئی خُدا باپ دی انسان
دے نال ازلی تے ابدی محبت دا کامل ثبوت اے۔ خُداوند یسوع مسیح خُدا باپ دی مرضی نوں
کاملیت دے نال پورا کردیاں ہوئیاں ساڈے ساریاں دے لئی قربان ہو گیا۔ خُدا نے اوہنوں

مردیاں دے وچوں جیوندہ کردیاں ہوئیاں سر بلند کیتا تے اوہنوں او ناں بخشیا جیہڑا ساریاں
ناواں توں اُچا اے۔ یاد رکھو پئی مُعافی تے خلاصی دینا صرف خُدا دا کم اے انسان کدی وی
ایویں کرن دے بارے دے وچ یا اپنے آپ نجات حاصل کرن دے بارے دے وچ سوچ وی
نہیں سکدا اے۔ ایہہ خُدا ای اے جیہڑا انسان دے نال محبت کردا اے تے نجات دے
منصوبے نوں پایہ تکمیل نوں پہنچا وندا اے۔

یسوع مسیح سانوں ایہہ سکھا وندا اے پئی صلیب اُتے اپنی جان دیندیاں ہوئیاں او سانوں نجات
دیندا اے۔ تے اوہدیاں رسولاں نے اوہدے حکم دے نال اوہدی خُوشخبری نوں ساری دُنیا دے
وچ پہنچا دتا اے۔ تے ایس سلسلے دے اخیر حصے دے وچ اسی ویکھاں گے پئی خُداوند یسوع
مسیح دی تعلیمات تے موت دے مُقابلے دے وچ ساڈا ردِ عمل کیہ ہونا چاہیدا اے۔ سانوں
اپنیاں گناہاں توں نجات دے لئی خُدا دیاں حکماں دی پیروی کیویں کرنا چاہیدی اے؟
پاک روح نے نویں عہد نامے دے الہام نوں نازل کردیاں ہوئیاں یسوع مسیح دی صلیبی موت
توں پیدا ہون والیاں نتیجیاں نوں بہت سوہنیاں اصطلاحاں دے وچ بیان کیتا اے۔ اوہدی
صلیبی موت دی رائیں ای اسی ایس قابل ہوئے آں پئی خُدا نوں اپنا باپ آکھ سکدے آں۔ تے
کُجھ اصطلاحاں ایہہ وی پائیاں جاندیاں نے جیویں پئی ابدی نجات، ابدی چھٹکارا، گناہاں توں
مُعافی، عدالت، میل ملاپ تے خُدا دی سلامتی۔

پر خُداوند یسوع مسیح دی پسندیدہ اصطلاح ہمیشہ دی جیاتی اے۔

ابدی حیاتی دا پھیلاؤ انسانی تجربے توں اُچا اے۔ ایہدے وچ حیاتی دیاں صفتاں وی پائیاں
جاندیاں نے پئی خُدا ایس تعلق توں راضی ہويا اے۔ ساڈے جیوندے کیتے گئے بدن تے پاکیزہ
رُوحاں دُنیاوی موت توں آزاد ہون گے۔ کیوں جے ایہہ دُکھ و الم دُنیاوی وجہ توں ای نے۔
ساڈے دل خُدا دی حضوری دے تجربے دے نال بھر جاوَن گے۔

پولس رسول کر تھیوں دی کلیسیا نوں لکھدیاں ہوئیاں مُردیاں دے وچوں جی اُٹھن والی حیاتی دا
لافی تے فانی موت دا موازنہ کردا اے۔ جسم فنا دی حالت دے وچ بویا جاندا اے تے بقا دی
حالت دے وچ جی اُٹھدا اے۔ بے حُرمتی دی حالت دے وچ بویا جاندا اے تے جلال دی
حالت دے وچ جی اُٹھدا اے۔ کمزوری دی حالت دے وچ بویا جاندا اے تے قوت دی حالت
دے وچ جی اُٹھدا اے۔ نفسانی جسم بویا جاندا اے تے روحانی جسم جی اُٹھدا اے۔ ایس لئی لکھیا
وی ہويا اے پئی پہلا آدمی یعنی آدم جیوندہ نفس بنیا ایہدے بعد روحانی ہويا۔ پہلا آدمی زمین
توں یعنی او خاکی سی تے دوجا آدمی آسمانی، جیویں او خاکی سی اویں ای ہور وی خاکی نے۔ جیویں
او آسمانی سی اویں ای ہور وی آسمانی نے۔ تے جیویں اسی اوس خاکی دی صورت تے ہوئے
اویں ای اوس آسمانی دی صورت تے وی ہواں گے۔

اے بھراؤ! میرا مطلب ایہہ پئی گوشت تے لہو خُدا دی بادشاہی دا وارث نہیں ہوسکدا اے
تے نہ فنا بقا دی وارث ہوسکدی اے۔ ویکھو میں تھانوں بھید دیاں گلاں آکھدا آں۔ اسی
سارے تے نہیں سواں گے پر سارے بدل جاواں گے۔ تے ایہہ اک دم وچ اک پل دے

وچ پکھلا نرسنگا پھوندیاں ای ہوئے گا۔ کیوں جے نرسنگا پھنکیا جاوئے گا تے مُردے غیر فانی حالت دے وچ اٹھن گے تے اسی سارے بدل جاواں گے۔ کیوں جے ضرور اے پئی فانی جسم بقا دا جامہ پاوئے تے ایہہ مرن والا جسم حیاتِ ابدی دا جامہ پاوئے۔ تے جدوں ایہہ فانی جسم بقا دا جامہ پانچکے گا تے او قول پورا ہوئے گا جیہڑا لکھیا اے پئی موت فتحِ ابدی لقمہ ہو گئی۔

۱۔ کرتھیوں ۱۵: ۴۲-۵۴

یسوع مسیح اپنی تعلیم دے وچ ایس گل دی وضاحت کردا اے پئی خُدا باپ ابدی حیاتِ دیندا اے۔ تے جیہڑے لوک یسوع نوں قبول کردے نے او اوہناں دے لئی ابدی تے لافانی خُدا دا بیٹا اے۔ تے جیہڑے اوہدے اُتے بھروسہ کردے نے او اوہناں نوں ابدی حیاتِ دیندا اے کیوں جے او خُدا باپ دی مرضی نوں پورا کردے نے۔ ایس سلسلے دے وچ پاک کلام دے وچوں کجھ حوالے ایویں بیان کیتے گئے نے:

پس اوہناں نے اوہنوں آکھیا پئی اسی کیہہ کرئیے تاں پئی خُدا دیاں کماں نوں کرئیے۔ یسوع نے جواب وچ اوہناں نوں آکھیا پئی خُدا دا کم ایہہ ہے پئی جہنوں اوہنے بھیجیا اے اوہدے اُتے اسمان لیاؤ۔ تے اوہناں نے اوہنوں آکھیا پئی تُو کیہڑا نشان وکھاؤندا ایں تاں پئی اسی ویکھدیاں ہوئیاں تیرا یقین کرئیے۔ تُو کیہڑا کم کردا ایں؟ ساڈے باپ دادے نے بیابان دے وچ من کھایا تے ایویں لکھیا ہويا اے پئی اوہنے اوہناں نوں کھاون نوں اسمان توں روٹی دتی۔ یسوع نے اوہناں نوں آکھیا پئی میں تہانوں سچ آکھدا آل پئی موسیٰ نے تے او روٹی تہانوں اسمان توں نہ

دتی پر میرا باپ تھانوں آسمان توں حقیقی روٹی دیندا اے۔ کیوں جے خُدا دی روٹی او اے
 جیہڑی آسمان توں اُتر کے دُنیا نوں جیاتی دیندی اے۔ اوہنے اوہناں نوں آگھیا اے خُداوند ایہہ
 روٹی سانوں ہمیشہ دیا کر۔ یسوع نے اوہناں نوں آگھیا جیاتی دی روٹی میں آں جیہڑا میرے
 کول آوے گا او کدی وی بھُکا نہ ہوئے گا۔ تے جیہڑا میرے اُتے ایمان لیاوے گا او کدی وی
 پیاسا نہ ہوئے گا۔ پر میں تھانوں آگھیا پئی تسی مینوں ویکھ لیا فیر وی ایمان نہیں لیائے۔ جو
 کجھ باپ مینوں دیندا اے میرے کول آجاوے گا تے جیہڑا میرے کول آجاوے گا میں
 اوہنوں کدی وی کڈھ نہ دیواں گا۔ کیوں جے میں آسمان توں ایس لی نہیں اُتیا پئی اپنی
 مرضی دے موافق عمل کراں۔ تے میرے بھینچن والے دی مرضی ایہہ ہے پئی جو کجھ اوہنے
 مینوں دیتا اے میں اوہدے وچوں کجھ وی کھو نہ دیواں۔ سگوں اوہنوں اخیرى دن فیر جیوندہ
 کراں گا۔ کیوں جے میرے باپ دی مرضی ایہہ ہے پئی جو کوئی پٹے نوں ویکھے گا تے اوہدے
 اُتے ایمان لیاوے گا او ہمیشہ دی جیاتی پاوے گا تے میں اوہنوں اخیرى دن فیر جیوندہ کراں
 گا۔

ذرا دھیان کرو پئی یسوع مسیح کناں نقطیاں نوں بیان کردا پیا اے۔

ابدی جیاتی دے لی خُدا دا اک ای مُطالبہ اے۔ او ایہہ پئی یسوع مسیح اُتے بھروسہ کرو جنوں
 خُدا نے بھیجیا اے۔

ایہہ خُدا دی مرضی اے پئی لوک اوہدے پٹے یسوع مسیح اُتے ایمان لیاون تے ابدی جیاتی
پاون۔

اخیری دن یسوع آپ لوکاں نوں قبراں وچوں جیوندے کرے گا۔

یسوع فیر اسرائیل دے اُستاد یعنی ربّی دے نال گل کردا اے:

یسوع نے جواب وچ اوہنوں آکھیا پئی تُو اسرائیل دا اُستاد ہو کے ایمناں گلاں نوں نہیں جاندا

ایں؟ میں تینوں سچ آکھدا آں پئی اسی جاندا آں او آکھدے نے تے جنوں اسی ویکھیا اے

اوہدی گواہی دیندے آں۔ تے تُو ساڈی گواہی نوں قبول نہیں کردے۔ جدوں میں تُو تہاڈے

نال زمین دیاں گلاں کتیاں تے تُو یقین نہیں کیتا تے جے میں آسمان دیاں گلاں کراں

گاتے کیوں یقین کرو گے؟ تے آسمان اُتے کوئی نہیں گیا سوائے اوہدے جیہڑا آسمان توں

اُتیا یعنی ابنِ آدم جیہڑا آسمان وچ اے۔ تے جیویں موسیٰ نے سچ نوں اُپے تے چرھایا اویں

ای ضرور اے پئی ابنِ آدم وی اُپے تے چرھایا جاوے تاں پئی جو کوئی اوہدے اُتے ایمان

لیاوے اوہدے وچ ہمیشہ دی جیاتی پاونے۔ یوحنا ۳: ۱۰-۱۵

یوحنا نے ایمناں گلاں نوں لکھیا اے تے او آکھدا اے:

کیوں جے خُدا نے دُنیا دے نال اجی محبت رکھی پئی اپنا اکلوتا بیٹا بخش دتا تاں پئی جو کوئی

اوہدے اُتے ایمان لیاوے او ہمیشہ دی جیاتی پاونے۔ کیوں جے خُدا نے پٹے نوں ایس لئی نہیں

بھیجا پئی دُنیا اُتے سزا دا حکم کرے سگوں ایس لئی پئی دُنیا اوہدی رائیں نجات پاونے۔ جیہڑا

اوہدے اُتے ایمان لیاوندا اے اوہدے اُتے سزا دا حکم نہیں ہندا اے۔ جیہڑا اوہدے اُتے ایمان نہیں لیاوندا اوہدے اُتے سزا دا حکم ہو چکیا۔

ایس لئی پئی او خُدا دے اکلوتے پٹے اُتے ایمان نہیں لیاوندا اے۔ تے سزا دے ایس حکم دا سبب ایہہ ہے پئی نُور دُنیا دے وچ آیا تے بندیاں نے تاریکی نوں نُور توں بہتا پسند کیتا۔ ایس لئی پئی اوہناں دے کم پیہڑے سن۔ یوحنا ۳: ۱۶-۱۹

ایہدے وچ کوئی شک نہیں اے پئی یوحنا دی انجیل ساری ساری پاک روح دی ہدایت دے نال لکھی گئی اے۔ سانوں ایہنوں چنگی طرح دے نال سمجھنا چاہیدا اے۔ پئی ایہہ ابدی جیاتی اوہناں دے لئی اے جیہڑے یسوع مسیح دے اُتے ایمان رکھدے نے پئی او اوہناں نوں عدالت توں بچائے گا۔

تے یسوع نے ہور بہت سارے معجزے شاگرداں دے سامنے دکھائے جیہڑے ایہدے وچ نہیں لکھے گئے۔ پر ایہہ ایس لئی لکھے گئے پئی تھی ایمان لیاؤ پئی یسوع ای خُدا دا بیٹا مسیح اے تے ایمان لیا کے اوہدے توں جیاتی پاؤ۔ یوحنا ۲۲: ۳۰-۳۱

ایہہ ہے او وجہ تے مقصد جمدی توں یسوع اَسمان توں اُتریا۔ قرآن مجید (۳: ۴۵) تے بائبل مقدس (یوحنا دی انجیل ۱: ۱-۱۱۴) دے وچ یسوع مسیح کلام (عربی دے وچ یوگاس تے یونانی وچ کلام) اے۔ ایہہ کلام خُدا دے ولوں سی جمدے وچ کلام دی وضاحت پائی جانندی اے۔ ایہنوں خُدا نے ظاہر کیتا اے۔ ایہدے وچ خُدا دا کردار تے مرضی سی تے یسوع خُدا

دے ولوں بھیجیا گیا کلام سی۔ بائبل مُقدس تے قرآن مجید دے وچ کسے ہور نوں کلام نہیں
آکھیا گیا اے۔ ایہہ او ای اے جیہرا ساڈی توجہ دا مرکز اے۔ ایہدے نال ای خُدا باپ دے
نال ساڈا نوالا رشتہ قائم ہندا اے۔ ایویں ای اسی عام مخلوق ہندیاں ہوئیاں بلند کیتے جان دے
آل تے اسی خُدا دے بچے اکھواندے آل۔

او دُنیا دے وچ سی تے دُنیا اوہدے وسیلے دے نال پیدا ہوئی تے دُنیا نے اوہنوں نہ پکھانیا۔ او
اپنے گھر آیتے اوہدیاں اپنیاں نے اوہنوں قبول نہ کیتا، پر جنیاں نے اوہنوں قبول کیتا اوہنے
اوہناں نوں خُدا دے فرزند بنن دا حق بخشیا یعنی اوہناں نوں جیہڑے اوہدے نال اُتے ایمان
لیاوندے نے۔ او نہ لہو توں نہ جسم دی خواہش توں نہ انسان دے ارادے توں سگوں خُدا توں
پیدا ہوئے۔ تے کلام مجسم ہویتے فضل تے سچائی دے نال معمور ہوکے ساڈے وچکار رہیتے
اسی اوہدا اجیہا جلال ویکھیا جیہا باپ دے اکلوتے دا جلال۔ یوحنا ۱: ۱۰-۱۴

یسوع اپنیاں بھیڈاں نوں ابدی حیاتی دیندا اے۔ ایہہ تحفہ اے ایہہ حیاتی دیاں نیک کماں دا
بدلہ اے ایہہ خُدا دی فرمانبرداری دا صلہ نہیں اے۔

میریاں بھیڈاں میری آواز سُن دیاں نے تے میں اوہناں نوں جاندا آل تے او میرے چکھے چکھے
چل دیاں نے تے میں اوہناں نوں ہمیشہ دی حیاتی بخشدا آل تے او ابد تیکر ہلاک نہ ہون
گئیاں تے کوئی اوہناں نوں میرے ہتھوں کھو نہ لیوئے گا۔ میرا باپ جنے مینوں او دتیاں نے
او ساریاں توں وڈا اے تے کوئی اوہناں نوں میرے باپ دے ہتھوں کھو نہیں سکدا اے۔

یسوع نے ایہہ گلاں آکھیاں تے اپنیاں آکھیاں آسمان دے ول نوں چک کے آکھیا اے باپ او گھڑی آپہنچی اے اپنے بیٹے دا جلال ظاہر کرتاں پئی بیٹا تیرے جلال نوں ظاہر کرے۔ ایویں تُو اوہنوں ہر بشر اُتے اختیار دتا اے۔ تاں پئی جہناں نوں تُو اوہنوں بخشیا اے اوہناں ساریاں نوں ہمیشہ دی جیاتی دیویں تے ہمیشہ دی جیاتی ایہہ ہے پئی او تینوں خُدا اے واحد تے برحق نوں تے یسوع مسیح نوں جہنوں تُو بھیجیا اے جان۔ یوحنا ۱: ۱-۳

یسوع مسیح دے اُتے ایمان لیاون دے لئی ضروری اے پئی خُدا دے اُتے ایمان لیا جاوے۔ پئی خُدا باپ دے خُدا بیٹے دے نال حیرت انگیز تعلقات پائے جان دے نے تے اوہناں دے وچ یگانگت پائی جاندی اے۔ یسوع نے ایہناں گلاں دے ول نوں اشارہ کیتا اے پئی ساڈا تعلق خُدا باپ دے نال ہونا چاہیدا اے۔

پس یسوع نے اوہناں نوں آکھیا پئی میں تھانوں سچ آکھدا آں پئی بیٹا آپ کجھ نہیں کر سکدا اے سوائے اوہدے جو باپ نوں کردیاں ویکھدا اے۔ کیوں جے جہناں کماں نوں او کردا اوہناں نوں بیٹا وی اوویں ای کردا اے ایس لئی پئی باپ بیٹے نوں عزیز رکھدا اے۔ تے چنے کم آپ کردا اے اوہنوں دکھاندا اے۔ سگوں ایہناں تو وی وہڈے کم اوہناں نوں دکھائے گا تاں پئی تُوئی تعجب کرو۔ کیوں جے جیویں باپ مُردیاں نوں اُٹھاندا تے جیوندہ کردا اے۔ ایویں ای بیٹا وی جہناں نوں چاہندا اے اوہناں نوں جیوندہ کردا اے۔ کیوں جے باپ کسے دی عدالت

وی نہیں کردا سگوں اوہنے عدالت دا سارا کم پٹے دے سُپرد کیتا ہویا اے۔ تاں پئی سارے لوکی پٹے دی عزت کرن جیویں باپ دی کردے نے۔ جیہڑا پٹے دی عزت نہیں کردا او باپ دی جنے اوہناں بھیجیا اے عزت نہیں کردا اے۔ میں تہانوں سچ آکھدا آں پئی جیہڑا میرا کلام سُندا تے میرے بھیجن والے دا یقین کردا اے ہمیشہ دی جیاتی اوہدی ہے۔ تے اوہدے اُتے سزا دا حکم نہیں ہندا اے۔ سگوں او موت توں نکل کے جیاتی دے وچ داخل ہوئے گا۔

یوحنا ۵ : ۱۹-۲۴

یسوع نے پُکار کے آکھیا جیہڑا میرے اُتے ایمان لیاوندا اے او میرے اُتے نہیں سگوں میرے بھیجن والے اُتے ایمان لیاوندا اے۔ جیہڑا مینوں ویکھدا اے او میرے بھیجن والے نوں ویکھدا اے۔ میں نُور ہو کے دُنیا دے وچ آیا آں تاں پئی جیہڑا میرے اُتے ایمان لیاوندا اے او ہنیرے وچ نہ رہوئے۔ یوحنا ۱۲ : ۴۴-۴۶

اسی ایس سلسلے دے ابتدائی حصے دے وچ ویکھیا اے پئی یسوع مسیح نے سکھایا اے پئی او ایہہ سب کجھ جاندیاں ہوئیاں صلیب دے اُتے اپنی جان دیوئے گا۔ کیوں جے خُدا باپ دا ایہہ منصوبہ سی پئی او ساڈیاں گناہاں دے لئی فدیہ دیوئے گا۔

اسی ویکھدے آں پئی اوہنے ابدی جیاتی دے بارے دے وچ وی سکھایا اے۔ ایہدی بُنیاد ساڈیاں گناہاں دی مُعافی اے جیہڑی صرف اوہدی موت دی قربانی دے نال ای ممکن اے۔ جے اسی خُدا دے پیغام دی خوشخبری دی اطاعت کردے آں تے یسوع مسیح وعدہ کیتا ہویا

مسیح اے جہنوں خُدا نے بھیجیا اے۔ جیویں پئی پُرانے عہد نامے دے وچ ایہدے بارے دے
وچ بیان ملدا اے پئی اوہدے کول قوت تے اختیار سی پئی او سانوں عدالت توں بچاوئے۔
یسوع مسیح دیاں رسولان نے ایس پیغام دی گونج نوں بڑے ایمان دے نال اُچیا کیتا تے خُدا
دی خُو شخبری نوں ساری دُنیا دے وچ پھیلایا سی۔ اوہناں نے خُدا دے مطلوبہ پیغام تے یسوع
دے مطلوبہ پیغام دا اعلان کیتا سی تاں پئی ساڈیاں گناہاں دی سزا نوں مُعاف کیتا جاوئے۔
اسی ایس توں پہلاں یوحنا رسول دیاں حوالیاں وچوں ویکھیا اے تے ہُن اسی پطرس رسول تے
پولس رسول دیاں حوالیاں اُتے کجھ دھیان کراں گے۔

ہُن مینوں پورا یقین ہو گیا اے پئی خُدا کسے دا طرفدار نہیں اے سگوں ہر قوم دے وچوں
جیہڑا اوہدے توں ڈردا اے تے راستبازی کردا اے اوہ اوہنوں پسند آوندا اے۔ جیہڑا کلام
اوہنے بنی اسرائیل دے کول بھیجیا۔ سگوں یسوع مسیح دی رائیں جیہڑا ساریاں دا خُدا اے صلح
دی خُو شخبری دتی۔ ایس گل نوں تسی جان دے او جیہڑی یوحنا دے پتھے دی مُنادی دے بعد
گلیل توں شروع ہو کے سارے یہودیہ دے وچ مشہور ہو گئی۔ پئی خُدا نے یسوع ناصرے نوں
پاک رُوح تے قُدرت دے نال کیویں مسیح کیتا۔ او بھلائی کردا تے اوہناں ساریاں نوں جیہڑے
ابلیس دے ہتھوں دُکھ اُٹھاوندے سن شفا دیندا پھر دا سی کیوں جے خُدا اوہدے نال سی۔ تے
اسی ایہناں ساریاں کماں دے گواہ آں جیہڑے اوہنے یہودیہ دے مُلک تے یروشلیم دے وچ
کیتے سن۔ تے اوہناں نے اوہنوں صلیب دے اُتے لٹکا کے مار دتا سی۔ اوہنوں خُدا نے تیجے دن

جلایا تے ظاہر وی کر دتا۔ نہ پئی ساری اُمت اُتے سگوں اوہناں گواہاں اُتے جیہڑے اگے توں
 خُدا دے چُنے ہوئے سن۔ یعنی ساڈے اُتے جہناں نے اوہدے مُردیاں دے وچوں جی اُٹھن
 دے بعد اوہدے نال کھایا پیا۔ تے اوہنے سانوں حکم دتا پئی اُمت دے وچ مُنادی کرو تے گواہی
 دیوؤ پئی ایسہ او ای اے۔ جیہڑا خُدا دے ولوں جیوندیاں تے مُردیاں دا انصاف کرن والا مُقرر
 کیتا گیا۔ ایس بندے دی سارے نبی گواہی دیندے نے پئی جیہڑا وی اوہدے اُتے ایمان
 لیاوئے گا اوہدے نال توں گناہاں توں مُعافی حاصل کرے گا۔
 پولس رسول:

پس اے بھراؤ تہانوں پتہ ہوئے پئی اوہدے وسیلے دے نال تہانوں گناہاں توں مُعافی دی خبر
 دتی جاندی اے۔ تے موسیٰ دی شریعت دی بابت جہناں گلاں تو تئسی بری نہیں ہو سکے اوہناں
 ساریاں وچوں ہر اک اُتے ایمان لیاون والا اوہدے سببوں بری ہندا اے۔

اعمال ۱۳ : ۳۸ - ۳۹

کیوں جے میں انجیل توں شرمندا نہیں ایس لئی پئی او ہر اک ایمان لیاون والے دے لئی
 پہلاں یہودی فیر یونانی دے واسطے نجات دے لئی خُدا دی قُدرت اے۔ ایس لئی پئی اوہدے
 وچ خُدا دی راستی ایمان دے نال ظاہر ہندی اے جیویں پئی لکھیا ہويا اے راستباز ایمان دے
 نال جیوندہ رہوئے گا۔ رومیوں ۱ : ۱۶ - ۱۷

تاں وی ایہہ جان کے پئی آدمی شریعت دیاں عملاں نال نہیں سگوں صرف یسوع مسیح دے
 اُتے ایمان لیاون دے نال راستباز ٹھہر دا اے آپ وی مسیح یسوع اُتے ایمان لیاوئے تاں پئی
 اسی مسیح یسوع اُتے ایمان لیاون دے نال راستباز ٹھہریئے نہ پئی شریعت دیاں عملاں دے
 نال سگوں کیوں جے شریعت دیاں عملاں دے نال کوئی بندہ راستباز نہیں ٹھہرے گا۔

گلٹیوں ۲: ۱۶

نویں عہد نامے دے ایہہ حوالے پولس رسول دے نے جہناں دے وچ بہت خاص گلاں دے
 بارے بیان کیتا گیا اے۔ اسی شریعت دے اُتے عمل پیرا ہو کے خُدا دے سامنے راستباز
 نہیں ٹھہر سکدے آں۔ ایہہ سارا کجھ ایمان دے نال ممکن اے او ای سانوں مُعافی دیندا اے
 تے سانوں راستباز ٹھہراوندا اے۔

خُدا چاہندا اے پئی اسی اوہدی فرمانبرداری کریئے تے اوہدی عزت کریئے۔ تے اوہدے نال
 محبت کریئے تے او ایہہ وی چاہندا اے پئی اسی اک دوجے دے نال وی محبت کریئے۔ یسوع
 مسیح خُداوند نے موسی دیاں حکماں نوں تے شریعت دے وچوں ایویں بیان کیتا سی، پاک کلام
 دے ایویں لکھیا ہویا اے:

تے جدوں فریسیاں نے ایہہ سُنیا پئی اوہنے صدوقیاں دا مُنہ بند کر دتا اے تے او کٹھے ہو
 گئے تے اوہناں دے وچوں اک عالم شرع نے آزماون دے لئی اوہدے توں پچھیا پئی اے اُستاد
 توریت دے وچوں کیہڑا حکم وہڈا اے؟ اوہنے آکھیا پئی خُداوند اپنے خُدا دے نال اپنے سارے

دل اپنی ساری جان تے اپنی ساری عقل دے نال محبت رکھ۔ وہڈا تے پہلا حکم ایہہ ای اے۔
 تے دوجا ایہدی طرح ایہہ پئی اپنے گواہنڈی دے نال اپنی مانند محبت رکھ۔ ایہناں ای دو
 حکماں دے اُتے ساری توریت تے نبیاں دیاں صحیفیاں دا دارومدار اے۔
 پولس آکھدا اے:

اِپس دی محبت دے سوا کسے وی شے کسے دے قرض دار نہ ہوؤ۔ کیوں جے جیہڑا دوجے دے
 نال محبت رکھدا اے اوہنے شریعت اُتے پورا پورا عمل کیتا۔ کیوں جے ایہہ گلاں پئی زنا نہ
 کرنا، خُون نہ کرنا، چوری نہ کرنا، لالچ نہ کرتے ایہناں دے سوا ہو ر جو کوئی حکم ہوئے اوہدا
 خلاصہ ایہدے وچ پایا جاندا اے پئی اپنے پڑوسی دے نال اپنی مانند محبت رکھ۔ محبت اپنے
 پڑوسی دے نال بدی نہیں کردی اے۔ ایس لئی محبت شریعت دی تعمیل اے۔

رومیوں ۱۳: ۸-۱۰

شریعت دا مسئلہ ایہہ ہے پئی او فارمانبرداری دے وچ کاملیت چاہندی اے حالانکہ ایویں
 ہو نہیں سکدا اے۔ کیوں جے اسی کامل نہیں آں سارے مذہب ایہہ سکھاندے نے پئی اسی
 کامل نہیں آں۔

یعقوب یسوع مسیح دا ہم بطن بھائی نویں عہد نامے دے وچ ایویں بیان کردا اے پئی:
 تاں وی جے تئسی ایس نوشتے دے مطابق پئی اپنے گوانڈی دے نال اپنی مانند محبت رکھ او س
 بادشاہی دی شریعت نوں پورا کردے او تے چنگا کردے او۔ پر جے تئسی طرفداری کردے او

تے تسی گناہ کردے اوتے شریعت تہانوں قصور وار ٹھہراوندی اے۔ کیوں جے ہنے ساری
شریعت اُتے عمل کیتا تے اک ای گل دے وچ خطا کیتی او ساریاں گلاں دے وچ قصور وار
ٹھہریا۔ کیوں جے جنے ایہہ اگھیا پئی خون نہ کرتے تُو گناہ تے نہیں کیتا پر خون کیتا تاں وی
شریعت نوں توڑن والا ٹھہریا۔ یعقوب ۲: ۸-۱۱

سانوں ساریاں انساناں نوں خُدا دے اگے راستباز، مُعافی یافتہ، عدالت توں بچائے ہوئے
ٹھہرائے جاون دی لوڑ اے۔ حالانکہ شریعت نوں توڑن والے دے طور تے اسی سزا دے
حقدار آں۔ سانوں اپنیاں گناہاں دے بدلے دے وچ خُدا توں سزا پانی سی۔ پر ساڈے نال خُدا
دی محبت نے ساڈے لئی اک اجے منصوبے نوں تیار کیتا اے جمدے نال سانوں گناہاں توں
مُعافی ملی اے۔ اوہنے اپنا بیٹا یسوع زمین اُتے بھیجیا پئی تاں پئی قربانی دے کے فدیہ بنے۔
ایہدے وچ کوئی شک نہیں اے پئی موسیٰ دی شریعت دے وچ گناہاں دیاں قربانیاں موجود
نے تے ایہدے وچ حکم وی پائے جاندے نے۔ جے کوئی شریعت نوں توڑدا سی تے اوہنوں
گناہاں توں مُعافی مل سکدی سی پر ایہہ سارا کجھ قربانی دی رائیں ہندا سی۔

تے تقریباً ساریاں شیواں شریعت دے مطابق لہو دے نال پاک کیتیاں جاندیاں سن۔ بغیر لہو
وگائے مُعافی نہیں اے۔ عبرانیوں ۹: ۲۲

تے یسوع نے آکھیا پئی اوہدا لہو جیہڑا صلیب اُتے وگیا سانوں گناہاں توں مُعافی دیندا اے تے
پاک کردا اے تے گناہاں توں آزاد کردا اے۔ ایس سلسلے دے وچ نویں عہد نامے دے وچ
وں کجھ حوالے ایویں بیان کیتے جاندے نے:

یسوع مسیح دے ولوں جیہڑا سچا گواہ تے مُردیاں دے وچوں جی اٹھن والیاں دے وچوں پہلوٹھا
تے دُنیا دیاں بادشاہاں دے اُتے حاکم اے۔ تہانوں فضل تے اطمینان حاصل ہندا رہوئے۔
جیہڑا ساڈے نال محبت رکھدا اے تے جنہ اپنے لہو دے وسیلے دے نال سانوں گناہاں توں
خلاصی بخشیا اے۔ مکاشفہ ۱: ۵

تے اوہنے اپنی مرضی دے نیک ارادے دے موافق سانوں اپنے لئی پیشتر توں مُقرر کیتا پئی
یسوع مسیح دے وسیلے اوہدے لے پاک بٹے ہوئے۔ تاں پئی اوہدے اوس فضل دے جلال دی
ستائش ہوئے جیہڑا سانوں اوس عزیز دے وچ مُفت بخشیا گیا اے۔ سانوں اوہدے وچ اوہدے
لہو دے وسیلے دے نال مخلصی یعنی قصوراں دی مُعافی اوہدے اوس فضل دے موافق حاصل
اے۔ جیہڑا اوہنے ہر طرح دی حکمت تے دانائی دے نال کثرت نال ساڈے اُتے نازل کیتا۔
افسیوں ۱: ۵-۸

ایہدے وچ کوئی شک نہیں اے پئی خُدا چاہندا اے پئی اسی خُدا دی محبت دا کلم منیے تے
ایویں ای سارے لوک وی ایہنوں منن۔ پر سانوں خُدا دے سامنے مُعافی دی رائیں راستباز
ٹھہرنا چاہیدا اے۔ ایس توں پہلاں سانوں محبت دے مرکزی اصولاں دے تحت پاک تے

صاف ہونا اے۔ اصل وچ جدوں اسی مسیح دے اُتے بھروسہ کر دے آں تے خُدا سانوں نویں سرے توں پیدا کر دے تہاں اپنی اسی محبت دی جیاتی جئے۔

پر خُدا نے اپنے رحم دی دولت دے نال اوس وہڈی محبت دے سببوں جیہڑی اوہنے ساڈے نال کیتی۔ جدوں قصوراں دے سببوں مُردی ای سی تے سانوں مسیح دے نال جیوندہ کیتا (تہانوں فضل ای دے نال نجات ملی اے) تے مسیح یسوع دے نال شامل کر کے اوہدے نال جلایا تے اُسمانی تھاواں تے اوہدے نال بٹھایا۔ تہاں اپنی او اپنی اوس مہربانی دے نال جیہڑی مسیح یسوع دے وچ ساڈے اُتے ہے۔ آون والیاں زمانیاں دے وچ اپنے فضل دی بے نہایت دولت وکھائے۔ تہانوں فضل ای دے نال نجات ملی اے۔ ایہہ تہاڈے ولوں نہیں سگوں خُدا دی بخشش اے۔ تے نہ ای کماں دے سببوں اے تہاں اپنی کوئی فخر نہ کرے کیوں جے اسی اوہدی کاریگری آں۔ تے مسیح یسوع دے وچ اوہناں نیک کماں دے لئی خلق ہوئے آں۔

جنناں نوں خُدا نے ساڈے توں پہلاں کرن نوں تیار کیتا سی۔ افسیوں ۲: ۴-۱۰

کیوں جے خُدا دا او فضل ظاہر ہو یا اے جیہڑا ساریاں بندیاں دی نجات دا باعث اے۔ تے سانوں تربیت دیندا اے تہاں اپنی بے دینی تے دُنیاوی خواہشاں دا انکار کر کے ایس موجودہ جہان دے وچ پرہیزگاری تے راستبازی تے دینداری دے نال اپنی جیاتی نوں لہنگائیے۔ تے اوس مُبارک اُمید یعنی اپنے بزرگ خُدا تے مُنخی یسوع مسیح دے جلال دے ظاہر ہون دے مُنتظر رہئے۔ جننے اپنے آپ نوں ساڈے لئی دے دتا تہاں اپنی فدیہ ہو کے سانوں ہر طرح دی

بے دینی توں چھڈائے تے پاک کر کے اپنی خاص اُمت بنائے جیہڑی نیک کماں دے وچ
سرگرم ہوئے۔ ططس ۲: ۱۱-۱۴

بُنیادی طور تے خُدا سانوں اوس صلیب اُتے دتے گئے فدیے دی رائیں گُناہاں توں بچاؤندا
اے۔ خُدا دے سامنے فرمانبرداری دا مقصد اصل وچ محبت دی شریعت اے۔ یاد رکھو پئی خُدا
سانوں ایس لئی نہیں بچاؤندا اے پئی اسی اوہدے فرمانبردار آل سگوں ایس لئی پئی خُدا نے
اوس یسوع مسیح نوں محبت دی شریعت دا فرمانبردار بنایا اے۔ ایمان دا خالی ہتھ یسوع مسیح
دی رائیں ابدی حیاتی حاصل کرن دے لئی خُدا تیکر پہنچدا اے۔

خُدا دی مرضی ایہہ ہے پئی اسی یسوع مسیح دے اُتے ایمان لیائیے۔ تے ایویں کردیاں ہوئیاں
اوس مسئلے نو حل کرئیے جیہڑا گناہ دی وجہ توں پیدا ہو گیا اے۔ او ساڈیاں گُناہاں نوں مُعاف
کردا اے۔ ایہہ او ای اے جہنے اپنی جان نوں خُدا دے حضور ساڈیاں گُناہاں دے قربانی دے
طور تے پیش کر دتا اے۔ تاں پئی اسی ہمیشہ دی حیاتی نوں حاصل کر سکیئے۔

ایہہ اولحمہ اے جدوں اسی یسوع مسیح دے اُتے بھروسہ کرن دا فیصلہ کردے آں۔ اوہدی
صلیبی موت دی رائیں خُدا نے گناہ تو پیدا ہون والے مسئلے نوں حل کیتا اے۔ او ساڈیاں
گُناہاں تے خطاواں نوں مپعاف کردیاں ہوئیاں سانوں ابدی حیاتی تے روحانی حیاتی دیندا اے۔
ساڈے جسم مر جاندا ہے تے اسی آسمان اُتے نوی حیاتی بسر کردے آں۔ او سانوں آسمانی
خاندان دے وچ شامل کردا اے۔ ایہہ رحم کرم تے مہربانی اے جیہڑی خُدا ساڈے اُتے کردا

اے۔ کیوں جے اسی اوہدی قربانی دے اُتے یقین رکھدے آں۔ اوہنے ساڈی خاطر اپنے پٹے نوں
بخش دتا اے جمدا وعدہ اوہنے یسوع مسیح توں پہلاں اپنیاں نبیاں دی رائیں کیتا سی۔
پر ہُن شریعت دے بغیر خُدا دی اک راستبازی ظاہر ہوئی اے۔ جمدی گواہی شریعت تے
نبیاں توں ہندی اے۔ یعنی خُدا دی او راستبازی جیہڑی مسیح دے اُتے ایمان لیاون دے نال
ساریاں ایمان لیاون والیاں نوں حاصل ہندی اے۔ کیوں جے کجھ فرق نہیں اے۔ ایس لئی
پئی ساریاں نے گناہ کیتا تے خُدا دے سببوں اوس مخلصی دے وسیلے جیہڑی مسیح یسوع دے
وچ اے مُفت راستباز ٹھہرائے جان دے نے۔ اوہنوں خُدا نے اوہدے لہو دے سببوں اک
اجیہا کفارہ ٹھہرایا اے جیہہ ایمان لیاون دے نال فائدہ مند ہوئے تاں پئی جیہڑے گناہ پہلاں
توں ہو چکے سن تے جنناں توں خُدا نے تحمل کر کے طرح دتی سی۔ اوہناں دے بارے دے
وچ او اپنی راستبازی ظاہر کرے تاں پئی او آپ وی عادل رہوئے۔ تے جیہڑا مسیح یسوع دے
اُتے ایمان لیاوئے اوہنوں وی راستباز ٹھہراون والا ہوئے۔ رومیوں ۳ : ۲۲ - ۲۶

دوستوں ایہہ ساریاں گلاں مینوں تے تہانوں ایس نقطے دے ول نوں لیاوندیاں نے۔ اسی
ایہناں نوں پُرانے عہد نامے دیاں نبیاں تے نویں عہد نامے دیاں گواہیاں دے نال دیکھیا تے
پرکھیا اے۔

اسی ایہہ دیکھیا اے پئی پٹے دے طور تے اوہدا خُدا دے نال اک ڈوہنگا تعلق تے رشتہ پایا جاندا
اے۔ او اک ای ویلے دے وچ کامل انسان تے کامل خُدا اے تے اسی ایس راز نوں دل توں

قبول کر دے آں۔ کیوں جے نویں عہد نامے دے وچ خُدا دے پاک کلام نے ایہہ گلاں سانوں
سکھائیاں نے جہدے وچ یسوع مسیح دا کلام وی شامل اے۔ خُدا باپ نے آپ ایہہ آکھیا اے
پئی ایہہ میرا پیارا بیٹا اے۔ اسی ایس کائنات دے وچ ایویں دے وکھرے تعلق نوں لبھ نہیں
سکدے آں۔ اسی ایہنوں کاملیت دے نال سمجھ نہیں سکدے آں پر اسی ایہدے گواہی
دیندے آں تے ایہدے اُتے ایمان لیاوندے آں۔ کیوں جے خُدا اپنے پاک کلام دی رائیں
ایہدا اعلان کردا اے۔

اسی ویکھیا اے پئی ایہہ یسوع یہودیوں دا مسیحا تے خُدا دا اکلوتا بیٹا ایس دُنیا دے وچ آیا اے
تاں پئی ایس دُنیا دیاں گناہاں نوں چُک لے جاوے۔ او ساڈی خاطر فدیے دے طور تے مریا
سی۔ او ایس لئی آیا پئی ساڈے لئی قربان ہوئے۔ خُداوند یسوع مسیح نے اپنیاں شاگرداں نوں
ایہہ ای سکھایا سی تے اوہدیاں شاگرداں نے وی دوجیاں نوں ایہہ ای سکھایا سی۔ ایہہ سارا کُجھ
ساڈیاں گناہاں توں مُعافی تے ساڈی ابدی جیاتی تے سانوں خُدا دے فرزند بناون دے لئی سی۔
ایہہ بے شمار نعمتاں تے تحفے سانوں صرف ایمان رکھن دے وسیلے دے نال ای بلدے نے۔
اسی خُدا توں مُعافی تے ابدی جیاتی نوں حاصل کرن دے لئی کُجھ وی نہیں کر سکدے آں۔ پر
خُدا نے سانوں ایہہ سارا کُجھ مُفت دے وچ دے دتا اے۔ اسی ہُن اوہدی نجات دے بارے
دے وچ پُچھدے نہیں آں سگوں اسی اوہدے اُتے ایمان رکھدے آں۔ جو کُجھ اوہنے صلیب
اُتے کیتا اسی اوہنوں منندے تے ایمان رکھدے آں پئی ایہہ سارا کُجھ ساڈی خاطر کیتا گیا

سی۔ اسی اوہدے توں مُعانی پاوندے آں تے ایہدے بعد اسی اوہدے توں نوی روح تے نواں مقصد حاصل کردے آں۔ ابدی حیاتی دے وچ او سانوں اپنے فرزند بنا کے رکھدا اے۔ ہُن میں تہاڈے سامنے ایمان تے بھروسے نوں واضح کراں گا پئی ایہدے وچ کیہڑیاں کیہڑیاں گلاں شامل ہندیانے۔

۱۔ ایمان دے خُدا دا او بھروسہ شامل ہندا اے پئی یسوع مسیح دی موت نے سب کجھ کیتا اے جو خُدا چاہندا سی۔ پئی ساڈیاں گناہاں دے قرض نوں ادا کرے۔

۲۔ ایہدے وچ دل بدل یسوع مسیح دے اُتے بھروسہ کیتا جاندا اے۔ تے او خُدا باپ دی رائیں سانوں خُدا باپ دے کول لے جاوئے گا۔

۳۔ ایمان دے نال ساڈی شناخت ہندی اے او سانوں سزا توں بچاوند اے۔ خُدا ایہہ کم مسیح دی رائیں کردا اے۔

۴۔ ایمان دے وچ ایہہ وی شامل اے پئی ساڈی نجات دا انحصار ساڈیاں چنگیاں کماں دے اُتے نہیں اے سگوں مسیح دی کامل محبت دے اُتے ہے۔ مسیح یسوع نے ساڈے رشتے نوں بحال کیتا اے جیہڑا گناہاں دی وجہ توں ٹُٹ چکیا سی۔ ایویں اسی اپنیاں کماں دے بھروسے توں مُردیاں ہوئیاں خُدا دی نجات دے بھروسے دے ول نوں آجاندے آں۔ ایہدے نال ای ساڈی اُمید تے مُستقبل وابستہ ہو جاندا اے۔

۵۔ ایمان دے وچ خیالاں دی تبدیلی یعنی توبہ وی شامل اے۔ اسی اپنے آپ دی عدالت کردے آں تے نجات دا انحصار اوہدے اُتے کردے آں۔

ایمان دے وچ ایہہ گلاں شامل نہیں ہندیاں جنہاں دے بارے اسی ہُن بیان کراں گے:
۱۔ دُعا کیوں جے لوکی بغیر بھروسے دے وی دُعا کر سگدے نے۔

۲۔ عوامی سطح دے مسیح دا اقرار (بہت سارے لوکی عوامی سطح تے مسیح دا اقرار کردے نے پر اصل وچ او خُدا توں دُور ہندے نے) نویں عہد نامے دے وچ ایویں دے لوک وی پائے جاندے نے جیہڑے اوہدے گمنام شاگرد سن۔

۳۔ چرچ وچ شمولیت کرنا یا عبادتخانے یا مسجد نوں چھڈ دینا۔

۴۔ دُکھاں تے تکلیفاں نوں برداشت کرنا جدوں پئی حالات مختلف ہوں۔ جیویں پئی پاک کلام دے وچ بیان اے پئی جدوں نبیاں دے اُتے مشکل حالات آئے تے او قتل ہوں توں بچن دے لئی غاراں دے وچ لُک گئے۔ یسوع مسیح نے آگھیا پئی جدوں اذیت دا ویلا آوے تے شہر توں نکل جاؤ۔

۵۔ چنگے یا نیک رہن دا وعدہ (ایویں ہندا اے پئی جدوں اسی ایمان لیاوندے آں تے بعد دے وچ خُدا تے دو جیاں دی خدمت کرنا چاہندے آں) ایہہ بھروسے دا نتیجہ اے ایہدا نتیجہ نہیں اے۔

۶۔ ماضی دیاں گناہاں دے اُتے افسوس کرنا (ایویں دا ذاتی تجربہ ایمان دے نال ہندا اے) ایہہ
سانوں احساس دواندا اے پئی سانوں مسیح دی صلیب دے اُتے بھروسہ کرنا چاہیدا اے۔
جیہڑی سانوں گناہاں توں بچاوندی اے۔ ایہہ بھروسے دا حصہ یا مسیح دے اُتے ایمان دا حصہ
نہیں اے۔

ایہہ ساریاں شیواں چنگیاں نے تے ایہناں دے وچ بہت ساریاں اجیہاں وی شامل جیویں پئی
خدا چاہندا اے پئی اسی ایمان لیاون دے بعد اوہدی نجات دے اُتے بھروسہ کریے۔ ایہہ
ایمان دا حصہ نہیں اے یا خدا دے اُتے بھروسہ ابدی جیاتی تے مُعافی دا تقاضا کردا اے۔
یاد رکھو پئی بھروسہ داخلی رویہ اے۔ ایہہ ساڈے اندر دا انتخاب تے احساس ہندا اے۔ جدوں
اسی ایس گل نوں محسوس کرنا تے یقین کرنا شروع کردے آں پئی یسوع مسیح نے اگھیا پئی او
ساڈے لئی خدا باپ دی مرضی نوں پورا کردیاں ہوئیاں وہڈا کم کردا اے۔ تے اوہدیاں نبیاں
نے وی ایہہ ای اگھیا سی پئی اوہنے ایہہ وہڈا کم کرنا اے۔ تے ایویں تہاڈے بھروسے دی بُنیاد
پاک کلام دے اُتے قائم ہو جاندی اے۔

تُسی اپنے ایمان دا اظہار دُعا دے اندر کر سگدے او۔ پر ایہہ یاد رکھو پئی دُعا آپ ایمان نہیں
اے سگوں ایہہ ایہدا اظہار اے۔ ایہہ ایویں ہے پئی:

اے قادرِ مطلق تے رحیمِ خدا۔ تیرا شکر ہوئے پئی تُو مینوں روحانی سچائی نوں تلاش کرن تے
ایہدے وچ دلچسپی لین دے وچ ورتیا۔ میں تیرا شکر ادا کردا آں پئی تُو میری جیاتی نوں موثر

بنایا۔ تُو مینوں ایہہ حوصلہ دتا پئی میں تیری مرضی نوں جان سکاں۔ ہُن میں جاندا آں پئی تُو
 اپنی محبت تے وعدے دے کے مینوں اپنے ول نوں کھچیا اے۔ آدم دے ویلے توں، ابرہام
 دے زمانے توں تے ہُن تیکر دی حیاتی تیکر جمدے وچ میں جیوندہ آں۔
 ہُن میں ایہہ جان گیا آں پئی تُو ساڈے نال اپنیاں رسولاں تے نبیاں دی رائیں گناہاں دی
 مُعافی دا وعدہ کیتا اے۔ تے ہُن میں ایہہ وی جان گیا آں پئی میں اپنیاں گناہاں دی وجہ
 توں سزا دا مُستحق سی۔ پر تُو ساڈیاں گناہاں دے فدیے دے طور تے یسوع مسیح نوں بھیجیا
 اے۔ ہُن میں پاک کلام دیاں صحیفیاں توں ایہہ جان گیا آں پئی مسیح یسوع نوں ساڈیاں
 گناہاں دے فدیے دے طور تے مرنا سی۔ ہُن میں ایہہ یقین رکھدا آں پئی تیرا اکلوتا بیٹا
 زمین اُتے آیا تے میری خاطر صلیب اُتے اپنی جان دتی۔ میں ایمان رکھدا آں پئی اوہدی
 صلیبی موت نے میریاں گناہاں دا فدیہ دے دتا اے۔ ہُن میرا کامل یقین تے بھروسہ اوہدے
 اُتے ہے۔ او مینوں ابدی حیاتی تے گناہاں توں مُعافی دیوے گا۔ تے اخیر مینوں گناہاں توں
 بچاوندیاں ہوئیاں ابدی حیاتی دیوے گا تے عدلات توں بچاوندیاں ہوئیاں اپنے خاندان دے وچ
 شامل کر لیوے گا۔

میں جاندا آں پئی میرے چنگا بنن دی کوشش حکماں دی فرمانبرداری تے تیری مرضی دے
 سامنے جھکنا تے مُستقبل دے وچ گناہ توں بچنا ایہدا حصہ نہیں اے۔ میں جاندا آں پئی تُو
 چاہندا ایں پئی میں ایہہ سارا کجھ مُستقبل دے وچ کراں۔ پر میں ایہہ وی جاندا آں پئی

نجات حاصل کرن دا سارا دار و مدار تیرے اُتے ای اے۔ ایس لئی تُو ای کلا عزت تے جلال دے لائق ایں۔

اے یسوع تیرا شکریہ، تُو میریاں گناہاں دی سزا دی قیمت نوں ادا کیتا اے۔
اے میرے دوست! جے تُو ایس دُعا نوں سچائی تے مخلصی دے نال کرو گے تے خُدا ضرور
تُوہاڈی سُنے گا۔ تے فیر تُوہانوں ایہہ سارا کُجھ سمجھن دی لوڑ نہیں اے۔
یاد رکھو پئی کوئی وی ایویں نہیں کُدا اے۔ پر جے تُو ایس حقیقت نوں سمجھ جاندے او پئی
اوپنے تُوہاڈی خاطر صلیب اُتے اپنی جان دتی اے۔ تُو ایس گل نوں تسلیم کردے او پئی
ساریاں نیک دل لوکاں نوں نجات پاؤن دی لوڑ اے تے او تُوہانوں گناہاں توں مُعافی تے ابدی
جیاتی دیوئے گا۔

اسلامی پُرس منظر نوں رکھدیاں ہوئیاں تُو ایہہ سوال کرو گے پئی یسوع مسیح دا خُدا باپ دے
نال کیہہ رشتہ اے۔ تے ایویں ای تُو ایس پاک کلام دے بارے دے وچ وی بہت سارے سوال
پُچھو گے۔ تُو ایہہ وی پُچھو گے پئی یہودیوں، مسیحیاں تے مُسلماناں دے اک دوجے دے
نال کیہہ رشتہ اے؟ او سارے لوک جیہڑے خُداوند یسوع مسیح دے بارے دے وچ ایویں دے
سوال کُردے نے او مُشکل دا سامنا کردے نے۔ یاد رکھو پئی خُدا دی ذات ساڈی سمجھ توں
بہت بالا تر اے۔ سانوں ایس گل نوں تسلیم کرنا چاہیدا اے پئی اپنے اپنی ہستی نوں تے اپنے
دل نوں ساڈے اُتے ظاہر کیتا اے۔ اک کامل اُستاد تے کامل باپ ہون دے ناطے او اپنیاں

عجیب کماں تے نعمتاں دے بارے دے وچ جانن وچ ساڈی راہنمائی کردا اے۔ او ساڈا حوصلہ
وہداوندا اے پئی اسی اوہدے نال نال چل سکئیے۔ جیویں ای ٹہانوں موقعِ مِلدا اے تہی پاک
کلامِ نواں تے پُرانہ عہد نامہ دے نبیاں دے بارے پڑھنا شروع کرو۔ ٹہانوں بہت سارے
حالات تے موضوعاں دے بارے دے وچ پتہ لگے گا۔ جہناں دے بارے تہی اسلامی پس منظر
دے وچ چنگی طرح دے نال جاندے او۔ ایہدے نال نال ٹہانوں نویاں گلاں تے نویں
خیالات وی ملن گے۔ پر پڑھدے رہو تے خُدا نون ایہہ وی اگھو پئی میری مدد کر۔ میرے دل
نون کھول پئی میں تیریاں سچائیاں نون جان سکاں۔ انقلابی تبدیلی اوس ویلے آوے گی جدوں
تہی عوامی سطح تے پرستش کردے او۔ یاد رکھو پئی ایہہ پہل ٹہانوں آپ نون ای کرنی اے۔
ایہدی اک بہت ای وہدیا مثال پُرانے عہد نامے دے وچوں سامریہ دے نعمان دی ویکھن
نون بلدی اے۔ میں ایہنوں مختصر طور تے ٹھاڈے لئی بیان کردا آں:

تے شاہِ ارام دے لشکر دا سردار اپنے آقا دے نزدیک معزز تے مکرّم سی کیوں بے خُداوند نے
اوہدی رائیں ارام نون فتحیابی بخشی سی۔ او زبردست سُورما وی سی پر او کوڑھی سی تے ارامی دل
باندھ کے نکلے تے اسرائیل تون اک نکلی کڑی نون اسیر کر کے لے گئے۔ او اسرائیلی کڑی
نعمان دی بڈی دی سیوا کردی سی۔ اوہنے اگھیا پئی کاش میرا آقا اوس نبی دے کول ہندا جیہرا
سامریہ وچ اے تے او ضرور شفا پاوندا۔ تے کسے نے جا کے اندر اپنے مالک نون اگھیا پئی او
اسرائیلی کڑی ایویں اگھدی اے۔ تے ارام دے بادشاہ نے اگھیا پئی تُو جاتے میں اسرائیلی

دے بادشاہِ نونِ خط لکھاں گا۔ تے او روانہ ہويا تے دس قنطار چاندی تے چھ ہزار مثقال سونا تے
 دس جوڑے کپڑے اپنے نال لئے تے اوس خط نون شاہِ اسرائیل دے کول لیایا۔
 جدوا مضمون ایہہ سی پئی جدوں تینوں ایہہ نامبلے تے جان لیویں پئی میں اپنے خادمِ نعمان
 نون تیرے کول بھیجیا اے تاں پئی تُو اوہنوں اوہدے کوڑھ توں شفا دیویں۔ تے نعمان اپنیاں
 گھوڑیاں تے رتھاں سمیت آیا تے الیشع دے بُوہے تے آکھلوتا۔ تے الیشع نے اک قاصد دی
 ہتھی اکھوا گھلیا پئی جاتے یردن دے دریا دے وچ جا کے ست واری غوطہ لگاتے تیرا جسم فیر
 بحال ہو جاوے گا۔ تے تُو پاک صاف ہو جائیں گا۔ تے اوہنے مردِ خُدا دے آکھن دے مطابق
 ست غوطے مارے تے اوہدا جسم نِکے بچے دے جسم دی طرح ہو گیا تے او پاک صاف ہويا۔
 فیر او اپنی جلو دیاں ساریاں لوکاں دے نال مردِ خُدا دے کول واپس آیا۔ اوہدے اگے کھلوتا تے
 آکھن لگیا پئی میں جان لیا اے پئی اسرائیل دے خُدا دے سوا ساری زمین اُتے کوئی دو جا خُدا
 نہیں اے۔ ایس لئی ہُن کرم کر کے اپنے خادم دا ہدیہ قبول کر لے۔ پر اوہنے آکھیا پئی خُداوند
 دی جیات دی قسم جمدے اگے میں کھلوتا آں میں ایہناں دے وچوں کجھ وی نہیں لیواں گا۔
 اوہنے بہت اصرار کیتا پئی لے پر اوہنے کجھ نہ لیا۔ تے فیر نعمان نے آکھیا پئی میں تیری منت
 کردا آں پئی تیری خادم نون دو خچراں دا بوجھ مٹی دتی جاوے کیوں جے ہُن توں بعد تیرا خادم
 اگے توں کسی غیر معبود دے حضور نہ تے سوختنی قُربانی تے نی ذبیحہ پیش کرے گا۔ پر اپنی
 گل دے وچ خُداوند تیرے خادم نون مُعاف کرے پئی جدوں میرا آقا پرستش کرن نون رمون

دے مندر وچ جاوئے تے او میرے ہتھ اُتے تکیہ کرے تے میں رمون دے مندر دے وچ
سرنگوں ہواں تے خُداوند ایس گل دے وچ تیرے خادم نوں مُعاف کرے۔ اوہنے اوہنوں آگھیا
پئی سلامت چلا جا۔ تے او اوہدے توں رُخصت ہو کے تھوڑی دُور نکل گیا۔

ایس خُوبصورت حوالے دے وچ موجودہ شام دے علاقے دا اک بندہ خُدا دے خادم ابرہام
دے خاندان دے وچ شامل ہندا اے۔ عوامی سطح تے اوہدا کم ارامی بُت پرست بادشاہ دی
خدمت کرنا سی۔ اوہدی دُنیا اوہدے توں بُتاں دے اگے جُھکن دا تقاضا کردی اے۔ اوہدے کم
دا ایہہ تقاضا اے پئی اوہنوں غیر معبوداں دے اگے جُھکنا اے۔ ایہہ تقاضا اے پئی او اپنے
ایمان نوں راز دے وچ ای رکھے۔

نعمان ایس گل دا قائل ہو چُکیا سی پئی صرف یہوواہ ای کلا خُدا اے۔ او ایشیع نبی نوں آکھدا اے
پئی مینوں مٹی دے دے تے ایہہ اجازت دے پئی جدوں کتے میں بُتاں اگے جُھکنا پوئے تے
خُدا مینوں مُعاف کرے۔

ایویں او سچا مگر رازداری دا ایماندار اے۔ اوہدی گل نوں من لیا گیا تے او واپس اپنے گھر نوں
آگیا

تیبی گل ایہہ پئی او ایشیع نوں آکھدا اے پئی اوہدیاں ہدیاں نوں قبول کرے۔ او ایہہ وی
درخواست کردا اے پئی اوہنوں رمون دیوتا دی پرستش مُعاف کیتی جاوئے۔ کیوں جے ایہہ
اوہدے کم دا تقاضا سی۔ او اصل وچ ایہہ آکھنا چاہندا سی پئی اوہدی پرستش حقیقی پرستش

نہیں اے۔ کیوں جے او تے پہلاں ای من چکیا اے پئی یہواوہ دے علاوہ ہور کوئی دوجا خُدا ہے ای نہیں۔ تے ایہہ ای مُعاملہ عبیدیاہ نوں وی پیش آیا سی۔

او یہواوہ دی اہمیت نوں چنگی طرح دے نال جان گیا سی۔ الیشع نعمان نوں برکت دیندا اے تے آکھدا اے پئی سلامت چلا جا۔ کیہ نبی اوہدے نال نرم دلی دے نال پیش آیا؟ کیہ الیشع نے مذہبی مصالحت دے نال کم لیا؟ ایہدے جواب دے وچ تِن مُشاہدے مددگار ثابت ہون گے۔ پہلا: خُدا تیرے خادم نوں مُعاف کرے۔ او ایویں کردیاں ہوئیاں پوجا دی اجازت طلب نہیں کردا پیا اے۔

دوجی گل: نعمان نے رمون دے بارے دے وچ اپنی رائے نوں پیش کر دتا سی۔
تہجی گل: اوہنوں اسور دیاں خداں دے وچ یہواوہ دی پرستش کرنا چاہیدی اے۔ او دُعا کر سکدا اے پئی عوامی تے اجتماعی سطح تے اوہدے لئی موقع نہیں اے۔ یا فیر او سارا کُجھ چھڈ کے اسرائیل دے وچ واپس آجائے۔

الیشع ایہناں حقیقتاں توں واقف سی او نعمان دے اُتے عبیدیاہ دی نسبت بہت زور نہیں دیندا اے۔ پر خُداوند یہواوہ دے لئی اوہدی فرمانبرداری پہلاں توں بہت زیادہ سی۔

ہوسکدا اے پئی ایویں دے خارجی حالات تہانوں عوامی سطح اُتے مسیح اُتے ایمان لیاون وچ رکاوٹ بن سکدے سن۔ پر خُدا تے دلاں نوں ویکھدا اے تے سدھی راہ تے چلن دے وچ خُدا تہاڈے نال ہوئے۔ تے ایہہ وی پئی خاص ویلے تے تہانوں کیہ کرنا تے کیہ آگھنا اے۔

ایہہ وی ہوسکدا اے پئی او ایہہ چاہندا اے پئی تسی پہلاں بائبل مُقدس نوں چنگی طرح دے
نال پڑھوتے سمجھو۔ جے تسی ابدی منزل تے مُستقبل دے لئی اوہدے اُتے بھروسہ کریا اے
تے ایس نکئی جینی زمینی جیاتی دے وچ تسی اوہدے اُتے بھروسہ کرسکدے آں۔

پولس رسول اپنے زمانے دے سخت ترین کاندان دے نال تعلق رکھدا سی۔ جدوں اوہنے
یسوع مسیح اُتے ایمان رکھیا تے اوہدے خاندان نے اوہنوں چھڈ دتا، مسیح دے اُتے ایمان
رکھدیاں ہوئیاں اوہنے بہت ساریاں شیواں دا نقصان چکلیا۔

پر یسوع مسیح دے خُدا ہون دے بھروسے دے مسئلے دا حل تے مُستقبل دے وچ گناہ دی
سزا دا مسئلہ بہت نازک اے۔ خُدا دے فضل دے تحت چکلیا ہو یا تہاڈا اک قدم تہاڈے لئی
نوی جیاتی، نویں امکانات تے مُستقبل دے لئی نویں بُوہے کھولدا اے۔ مُعافی ابدی جیاتی سزا
توں بچاؤ تے خُدا دے خاندان دے وچ شامل ہونا۔ ایویں صلیب تہاڈی ذاتی جیاتی دے وچ
بہت ساریاں تبدیلیاں لیاوئے گی۔

میرے دوست ایہنوں نظر انداز نہ کرنا۔ جدوں تسی ایہنوں پڑھدے او تے خُدا تہانوں ویکھدا
پیا اے۔ اوہدی مرضی ایہہ ہے پئی تسی اوہدے توں مُعافی دی نعمت مُفت حاصل کرو۔

کیوں جے خُدا نے دُنیا دے نال اچھی محبت رکھی پئی اوہنے اپنا اکلوتا بیٹا بخش دتا تاں پئی جو
کوئی وی اوہدے اُتے ایمان لیاے او ہلاک نہ ہوئے سگوں ہمیشہ دی جیاتی پائے۔ کیوں جے
خُدا نے پٹے نوں دُنیا دے وچ ایس لئی نہیں بھیجیا پئی دُنیا دے اُتے سزا دا حکم کرے سگوں

ايس لى پى اوہدے وسيلے دے نال نجات پاوئے۔ جيہڙا اوہدے اُتے ايمان لياوندا اے اوہدے

اُتے سزا دا حڪم نھیں ھندا۔ يوحنا ۳: ۱۶-۱۷

خالی ہتھ تے ضرورت محسوس کر دیاں ہوئیاں ساڈے ورگے لوکاں دے وچ شامل ہو جاؤ جمنال

نوں ایہہ نعمت مُفت ملی اے۔

حق کے متلاشی ایک مسلمان کی یسوع کی صلیبی موت پر دو سوال :

کیا وہ صلیب پر مرا (اس کا جواب ہم پہلے حصے میں دے چکے ہیں) اگر وہ حقیقت میں مرا ہے تو وہ کیوں صلیب پر مرا۔

” میں دیکھ رہا ہوں کہ مسیحی ان دنوں ایسٹری کی تیاری کر رہے ہیں مجھے اپنے دوستوں سے معلوم ہوا ہے کہ یسوع حقیقت میں صلیب پر مرا۔ لیکن میرے مسلمان دوست اور اسلامی تعلیم کتے ہیں صلیب پر مرنے والا کوئی اور شخص تھا۔ لیکن میرا عقیدہ ہے کہ اگر بائبل یہ کہتی ہے وہ یہ ” مسیح “ ہی تھا تو دراصل اسلامی عقیدہ میں مسیح کی تصلیب کے متعلق بہت سی کہانیاں موجود ہیں۔ لیکن ضرورت اس امر کی ہے کہ حقیقت کو جانا جائے۔ شاید مجھے ضرورت ہے کہ اس کو دوبارہ اچھی سمجھ بوجھ کے ساتھ پڑھوں۔ لیکن یہ بات جاننا نہایت ضروری ہے کہ یسوع صلیب پر کیوں مرا۔ حالانکہ کہ وہ اپنے آپ کو دشمنوں سے بچا سکتا تھا۔ پھر اس نے کیوں اپنے دشمنوں کو موقع دیا کہ وہ اسے ماریں اور صلیب پر چرھائیں۔

اس بحث کے حصہ اول میں ہم اس نتیجے پر پہنچے تھے کہ قرآن مجید تاریخی لحاظ سے یسوع کی تصلیب کا انکار نہیں کرتا لیکن اس بات کا انکار کرتا ہے کہ یسوع کے دشمن (یہودی) اس بات کا دعویٰ کرتے ہیں مسیح یسوع کو صلیب انہوں نے نہیں دی حالانکہ قرآن مجید تو یسوع کی تاریخی موت کی طرف اشارہ کرتا ہے کیونکہ یہ تو خدا کی نظر میں خاص تھا۔

قرآن مجید مسیح کی موت کے بارے میں وضاحت نہیں کرتا صرف یہ کہتا ہے وہ دوسرے نبیوں کی طرح وہ بھی شہید ہوئے۔ پس موت کے معنی جاننے کے لیے ہمیں قرآن مجید سے پہلے کے کلام (الہام) / پیغامات الہی کو دیکھنا ہونا ہے۔ (مثلاً عبرانی بائبل اور انجیل) حصہ دوم میں ہم نے اس بات کا مطالعہ کیا کہ یسوع نے خود اپنے آپ کو موت کے حوالے کیا اور دوسروں کو اپنے ساتھ بد سلوکی کی اجازت دی۔

دوسرے سوال کا جواب تو صاف صاف تھا۔

یسوع نے اپنے دشمنوں کو یہ بُرا عمل اپنے ساتھ کرنے دیا اُس نے مکمل طور پر خود کو وقف کر رکھا تھا۔ وہ مکمل طور پر خدا کی مرضی کے ساتھ جھکا رہا اور فرمانبردار رہا۔ جیسا کہ پرانے عہد نامے (عبرانی بائبل) کے انبیا کرام اور نئے عہد میں خود اُس نے پیشگوئی کی تھی۔ مُردوں میں سے جی اُٹھنے کے بعد جب وہ ظاہر ہوتا ہے تو یسوع نے بتایا تھا کہ ضرور ہے کہ مسیح دکھ اُٹھائے اور مُردوں میں سے جی اُٹھے۔

اور دیکھو اُسی دن اُن میں سے دو آدمی اُس کے گاؤں کی طرف جا رہے تھے جسکا نام اماؤس ہے۔ وہ یروشلیم سے تقریباً سات میل کے فاصلے پر ہے اور وہ ان سب باتوں کی بابت جو واقع ہوئی تھیں۔ آپس میں بات چیت کرتے جاتے تھے۔ تو ایسا ہوا کہ یسوع آپ نزدیک آکر اُنکے ساتھ ہو لیا۔ لیکن اُن کی آنکھیں بند کی گئی تھیں کہ اُس کو نہ پہچانیں۔ اُس نے اُن سے کہا کہ یہ کیا باتیں ہیں۔ جو تم چلتے چلتے آپس میں کرتے ہو؟ وہ غمگین سے کھڑے ہو گئے۔ پھر ایک

نے جسکا نام گلیپاس تھا جواب میں اُس سے کہا کہ تو یروشلیم میں اکیلا مسافر ہے جو نہیں
 جانتا کہ ان دنوں اُس میں کیا کیا ہوا ہے۔ اُس نے اُن سے کہا کیا ہوا ہے۔ اُنہوں نے اُس سے
 کہا کہ یسوع ناصری کا ماجرا جو خدا اور ساری اُمت کے نزدیک کام اور کلام میں قدرت والا نبی
 تھا۔ اور سردار کاہنوں اور ہمارے حاکموں نے اُسکو پکڑوا دیا۔ تاکہ اُس پر قتل کا حکم دیا جائے اور
 اُسے مصلوب کیا۔ لیکن ہم کو اُمید تھی۔ کہ اسرائیل کو مخلصی یہی دے گا۔ اور علاوہ ان سب
 باتوں کے اس ماجرے کو آج تیسرا دن ہو گیا۔ اور ہم میں سے چند عورتوں نے بھی ہم کو
 حیران کر دیا ہے جو سویرے ہی قبر پر گئی تھیں۔ اور جب اُس کی لاش نہ پائی تو یہ کہتی ہوئی
 آئیں کہ ہم نے رویا میں فرشتوں کو بھی دیکھا ہے۔ اُنہوں نے کہا کہ وہ زندہ ہے۔ اور بعض
 ہمارے ساتھیوں میں سے قبر پر گئے۔ اور جیسا عورتوں نے کہا تھا ویسا ہی پایا۔ مگر اُسکو نہ
 دیکھا۔ اُس نے اُن سے کہا اے نادانو اور نبیوں کی سب باتوں کے ماننے میں سُست
 اعتقاد۔ کیا مسیح کو یہ دُکھ اُٹھا کر اپنے جلال میں داخل ہونا ضرور نہ تھا۔ اور پھر موسیٰ اور
 سب نبیوں سے شروع کر کے سب نوشتوں میں جتنی باتیں اُس کے حق میں لکھی ہیں۔ وہ
 اُن کو سمجھا دیں۔

اس سلسلے کے حصے سوم میں ہم نے دیکھا کہ اسرائیل نے مسیح کے آنے (ظہور) کی پیشن
 گوئیاں کی تھیں۔

قرآن مجید (اور اسلامی روایات) بیان کرتی ہیں کہ آنے والے مسیح بہت سے دُکھ اٹھائے گا۔ (جیسا کہ یسوع مسیح نے دُکھ اٹھائے)۔ ہم نے دیکھا کہ قرآن مجید سے پہلے کے کلام یعنی عبرانی بائبل پرانے عہد نامے نے بیان کیا تھا کہ مسیح کیوں دُکھ اٹھانے والا تھا۔ ہم نے یسوع کی تعلیمات کا گہرائی سے مطالعہ کیا:

فدیہ کے متعلق بیانات:

”کیونکہ ابن آدم بھی اس لئے نہیں آیا کہ خدمت لے بلکہ اس لئے کہ خدمت کرے اور اپنی جان بہتروں کے بدلے فدیہ میں دے“۔ (مرقس ۱۰: ۴۵)

”مگر یسوع نے انہیں پاس بلا کر کہا کہ تم جانتے ہو کہ غیر قوموں کے سردار اُن پر حکم چلاتے اور اُمیر اُن پر اختیار جتاتے ہیں تم میں ایسا نہ ہو گا بلکہ جو تم میں بڑا ہونا چاہے وہ تمہارا غلام بنے چنانچہ ابن آدم اس لئے نہیں آیا کہ خدمت لے بلکہ اس لئے کہ خدمت کرے اور اپنی جان بہتیروں کے بدلے فدیہ میں دے۔ (متی کی انجیل ۲۰: ۲۵-۲۸)

نئے عہد نامے میں معافی کے متعلق بیانات:

”جب وہ کھا رہے تھے تو یسوع نے روٹی لی اور برکت دے کر توڑی اور شاگردوں کو دے کر کہا لو کھاؤ یہ میرا بدن ہے پھر پیالہ لے کر شکر کیا اور اُن کو دے کر کہا تم سب اُس میں سے پیو کیونکہ یہ میرا وہ عہد کا خون ہے جو بہتیروں کے گناہوں کی معافی کے واسطے بہایا جاتا ہے۔ میں تم سے کہتا ہوں کہ انگور کا یہ شیرہ پھر کبھی نہ پیوگا۔ اُس دن تک کہ تمہارے

ساتھ اپنے باپ کی بادشاہی میں نیا نہ پیوں [کتاب مقدس متی ۱۴: ۲۲] ترمیم شدہ ایڈیشن
- [۲۰۰۶]

”اور وہ کھا ہی رہے تھے اُس نے روٹی لی اور برکت دے کر توڑی اور اُن کو دی اور کہا لو یہ
میرا بدن ہے۔ پھر اُس نے پیالہ لے کر شکر کیا اور اُن کو دیا اور اُن سبھوں نے اُس میں سے
پیا اور اُس نے اُن سے کہا یہ میرا وہ عہد کا خون ہے جو بہتیروں کے لئے بہایا جاتا ہے۔“
[کتاب مقدس مرقس ۱۴: ۲۲ - ۲۴] ترمیم شدہ ایڈیشن [۲۰۰۶]

پھر اُس نے روٹی لی اور شکر کر کے توڑی اور یہ کہہ کر اُن کو دی کہ یہ میرا بدن ہے جو
تمہارے واسطے دیا جاتا ہے۔ میری یادگاری کے لئے یہی کیا کرو۔
اور اسی طرح کھانے کے بعد پیالہ لیا اور یہ کہہ کر دیا کہ یہ پیالہ میرے اُس خون میں نیا عہد
ہے وہ تمہارے واسطے بہایا جاتا ہے۔ [کتاب مقدس لوقا ۲۲: ۱۹ - ۲۰] ترمیم شدہ ایڈیشن
- [۲۰۰۶]

ہم نے دیکھا کہ یسوع نے خود اپنی موت کی طرف اشارہ کیا بطور مسیحا عبرانی بائبل \ پرانے
عہد نامے میں اُس کی پیشین گوئی کی گئی کہ وہ فدیہ (قیمت ادا کر کے گناہوں کی غلامی سے
آزاد کرنا) اور نئے عہد نامے کی اختتامی قربانی (اُس میں گناہوں کی معافی اور خدا میں ہر دل
کی اطاعت گزاری) شامل ہیں۔ اُس کی موت محض ایک حادثہ نہیں۔ نہ ہی انسانی کمزوری اور نہ
ہی ناکامی نہیں ہے۔ بلکہ یہ خدا کی محبت کی قوت کی عملی صورت تھی۔ جس نے سب کی معافی

کی بنیاد فراہم کی۔ ہمیں اس امر کی ضرورت ہے کہ خدا کی محبت میں یسوع کی صلیبی موت میں اُس کے ساتھ مخلص ہوں تاکہ اُس سے معافی کا تحفہ مفت حاصل کریں اور زندہ محبت بھرے اور قدوس خدا کے ساتھ تعلقات بحال ہو سکیں۔

حصہ چہارم میں ہم نے دیکھا کہ یسوع نے اپنے حواریوں شاگردوں (مثلاً پطرس، یوحنا اور دیگر رسولوں کو) (مثلاً پولس) صلیب کے نتائج کے متعلق بتایا۔ ہم دیکھتے ہیں کہ رسولوں نے وہ کیا جو اُن کے اُستاد یسوع نے اُن کو سکھایا تھا کہ اُس کی موت سے کیسے فدیہ اور نجات ملے گی۔ اُنہوں نے یہ سب کچھ نئے عہد نامے میں روح القدس کی ہدایت سے تحریر کیا، تاکہ ہم سیکھ سکیں۔

پطرس اپنے اُستاد (یسوع) کا فرمانبردار تھا۔ اور اُس نے یسوع کی صلیبی موت کے مقصد کے متعلق وہی تعلیم دی۔

کیونکہ تم جانتے ہو کہ تمہارا نکمّا چال چلن جو باپ دادا سے چلا آتا تھا۔ اُس سے تمہاری خلاصی فانی چیزوں یعنی سونا چاندی کے ذریعے نہیں ہوئی۔ بلکہ ایک بے عیب اور بے داغ بڑے سے۔ یعنی مسیح کے بیش قیمت خون سے۔ اُس کا علم بنی نوع عالم سے پیشتر سے تھا۔ مگر ظہور اخیر زمانہ میں تمہاری خاطر ہوا۔ کہ اُس کے وسیلہ سے خدا پر ایمان لائے ہو۔ جس نے اُسکو مردوں میں سے جلایا اور جلال بخشا۔ تاکہ تمہارا ایمان اور اُمید خدا پر ہو۔ چونکہ تم نے حق

کی تابعداری سے اپنے دلوں کو پاک کیا ہے۔ جس سے بھائیوں کی بے ریا محبت پیدا ہوئی اسلئے
اپس میں بہت رکھو۔ (۱۔ پطرس ۱: ۱۸-۲۲)

نہ اُس نے گناہ کیا اور اُس کے منہ سے مکر کی بات نکلی۔ نہ وہ گالیاں کھا کر گالی دیتا تھا۔ اور نہ
دُکھ پا کر کسی کو دھمکاتا تھا۔ بلکہ اپنے آپ کو سچے انصاف کرنے والے کے سپرد کرتا تھا۔ وہ
آپ ہمارے گناہوں کو اپنے بدن پر لئے ہوئے صلیب پر چرھ گیا۔ تاکہ ہم گناہوں کے اعتبار
سے مر کے راستبازی کے اعتبار سے جئیں اور اُس کے مار کھانے سے تم نے شفا پائی۔ کیونکہ
پہلے تم بھیڑوں کی طرح بھٹکتے پھرتے تھے۔ مگر اب اپنی روحوں کے گلہ بان اور نگہبان کے
پاس پھر آگئے ہو۔ (۱۔ پطرس ۲: ۲۲-۲۵)

یوحنا رسول نے بھی وفاداری سے یسوع کی موت اور مفت فدیہ کی تعلیم دی اور کہا جس سزا
کے ہم حق دار تھے اُس نے اپنے اوپر لے لی۔ ہماری محبت کی خاطر خدا باپ نے یسوع کو
بھیجا۔

”اے میرے بچوں! یہ باتیں میں تمہیں اس لئے لکھتا ہوں کہ تم گناہ نہ کرو اور اگر کوئی
گناہ کرے تو باپ کے پاس ہمارا ایک مددگار موجود ہے یعنی یسوع مسیح راستباز اور وہی
ہمارے گناہوں کا کفارہ ہے اور نہ صرف ہمارے ہی گناہوں کا بلکہ تمام دنیا کے گناہوں کا
بھی۔“ (۱۔ یوحنا ۲: ۱-۲)

پولس رسول نے بار بار اُن اصولوں اور شریعت کی تعلیم دی۔ یہاں تک جس کا ذکر عبرانی بائبل میں ملتا ہے کہ ہم میں سے کوئی بھی خدا کے سامنے راستباز نہیں۔ دراصل یہ خدائی اصول اور احکام یہ واضح کرتے ہیں کہ ہم اُن پر مکمل طور پر اُن پر عمل پیرا نہیں ہو سکتے۔ ہم گنہگار اور خطاکار ہیں اور ہمیں خدا کی معافی کی ضرورت ہے۔

یسوع کا پیغام اس بات کی طرف اشارہ کرتا ہے خدا ہی نے ہمارے گناہوں کی معافی کے لئے خاص ذریعہ فراہم کیا ہے وہ مزید بتاتا ہے کہ انجیل (خوشخبری) کے پیغام ہی سے ہمیں گناہوں سے معافی ملتی ہے۔ اس کا آغاز خدا کی محبت سے قانون کی اطاعت گزاری سے ہوتا ہے۔

پولس اس بات کو سمجھ گیا کہ خدا کا مسیحا جو خصوصاً زمین پر بھیجا گیا وہ خدا کے سامنے ہمارے گناہوں کا فدیہ بنا۔ تاکہ ہم اُس سزا سے بچ سکیں جس کے ہم حق دار تھے۔ اور اُس کے طفیل روحانی قوت حاصل کر سکیں اور خدا سے محبت اور فرمانبرداری شروع کر سکیں۔ جیسا کہ ہم نے اس حصہ میں دیکھا ہے کہ یسوع کی اپنی تعلیمات میں اس کا ذکر ہے۔ یسوع اس لئے دنیا میں آیا کہ ہمارے تمام گناہوں کو اٹھائے، اس کے بدلے میں وہ خدا کا سارا غضب اور سزا (صلیب پر) خود اٹھائے جس کے ہم حق دار تھے۔ یسوع نے زمینی زندگی کی آخری رات میں جو پیغام دیا۔ پولس نے اُسے بار بار دہرایا کہ مسیح ایمانداروں کے بدلے قربان ہوگا۔ اور یسوع گناہوں کی معافی کے لئے قربانی کے ذریعے باپ کے درمیان پُل ہوگا۔

’کیونکہ خدا ایک ہے۔ اور خدا اور انسان کے بیچ میں درمیانی بھی ایک یعنی مسیح یسوع جو انسان ہے۔ جس نے اپنے آپ کو سب کے فدیہ میں دیا۔ کہ مناسب وقتوں پر اسکی گواہی دی جائے‘۔ (۱ تیمتھیس ۲: ۶)

اُس کا کرم اور فضل اتنا زیادہ ہے کہ اُس میں ’اُس کے خون کے وسیلہ سے مخلص یعنی قصوروں (گناہوں) کی معافی اُس کے فضل کی دولت کے موافق حاصل ہوئی‘۔ (انسٹیوں: ۱)

مسیح نے شریعت کی لعنت اپنے اوپر اٹھالی۔ اُس نے لعنت کی جگہ بدل دی جیسا کہ کلام مقدس میں مرقوم ہے۔

’جو کوئی لکڑی پر لٹکایا گیا وہ لعنتی ہے‘۔ (گلپتوں ۳: ۱۳)

پس یسوع مسیح کے تین اہم رسولوں نے ابتدائی کلیسیا میں یسوع کی باتوں کی تصدیق کی کہ مسیح یسوع نے صلیب پر ہمارے لئے جان دی۔

یسوع کے پیروکار اور شاگرد اپنے مسیحا اور خداوند کی تعلیمات پر متفق تھے۔ انہوں نے اس بات کو جان لیا تھا کہ لوگوں کو رہنمائی اور ہدایت سے بڑھ کر جاننے کی ضرورت ہے کہ خدا کو کیسے خوش کیا جائے۔ اُن میں اخلاقی اور خدائی صفات کی کمی ہے لہذا اُن کو بچائے جانے، فدیہ اور نجات کی ضرورت ہے۔ اُنہیں صرف اُستاد ہی کی نہیں بلکہ اُنہیں ایک نجات دہندہ کی ضرورت تھی۔

ہم جان سکتے ہیں کہ یسوع مسیح کا کردار دد طرح سے ہے۔ پہلا یہ کہ خدا باپ کے متعلق سکھانا اور دوسرا خدا کی مرضی کو پورا کرتے ہوئے محبت اور معافی دیتا تھا۔ یسوع بطور مسیحا کا کام، ہماری خاطر فدیہ دے کر گناہ کی سزا سے بچایا۔ ہم گناہ اور موت کی وجہ سے قید ہو چکے تھے اور خدا کی طرف سے سزا کا نشانہ بن چکے تھے۔ لیکن اس سے پہلے نبیوں نے اُس کے بارے میں پیشن گوئیاں کی تھیں کہ وہ خدا کی مرضی کو پورا کرتے ہوئے وہ ہمارے بدلے قربان ہو گا، فدیہ دے گا (جیسا کہ ابرہام کی کہانی میں مینڈھا نے قربانی دی) خدا باپ اور ہماری محبت میں اُس نے صلیب اُٹھائی اور موت کو قبول کیا۔ خدا نے اُسے مردوں میں سے زندہ کر کے سر بلند کیا۔ اور اعلیٰ ارفع مقام دیا۔ معافی اور نجات دینا خدا کا کام ہے۔ یہ نامکمل، سرکش اور نافرمان آدمی کا کام نہیں ہو سکتا۔ اس بات کا اعزاز خدا ہی کو جاتا ہے۔ کیونکہ یہ خدا ہی تھا جس نے نجات کے منصوبہ کو عملی جامہ پہنایا۔

یسوع نے ہمیں سکھایا کہ صلیب پر سزا پا کر اُس نے ہمارے لئے نجات فراہم کی۔ اور اُس کے رسولوں نے یہ خوشخبری (انجیل) پوری دنیا میں پھیلائی۔ اس سلسلے کے آخری حصہ میں ہم دیکھے گے کہ یسوع کی تعلیمات اور موت کے مقابلہ میں ہمارا رد عمل کیسا ہونا چاہیے۔ ہمیں اپنے گناہوں سے نجات کے لئے خدا کی ہدایات اور احکام کی کیسے اطاعت کریں؟

روح القدس نے نئے عہد نامہ کے الہام کو نازل کرتے ہوئے یسوع کی صلیبی موت سے پیدا ہونے والے نتائج کو بڑی خوب صورت اصطلاحات میں بیان کیا ہے۔ اُس کی صلیبی موت کے

طفیل ہم خدا باپ سے رشتہ قائم کر سکتے ہیں۔ چند ایک اصطلاحات یہ ہیں ”ابدی نجات، ابدی چھٹکارہ، گناہوں کی معافی، عدالت، میل ملاپ اور خدا کی سلامتی“۔

لیکن یسوع مسیح کی پسندیدہ اصطلاح ”ابدی زندگی“ ہے۔

ابدی زندگی کا پھیلاؤ انسانی تجربے سے ماورا ہے۔ اس میں زندگی کی خصوصیات بھی شامل ہوتیں ہیں کہ خدا اس رشتہ (تعلق) سے خوش بھی ہوا۔

ہمارے زندہ کئے گئے بدن اور پاکیزہ رو میں دنیوی اور موت سے آزاد ہونگے۔ کیونکہ یہ دکھ و الم دنیا ہی کی وجہ سے تھے۔ ہمارے دل خدا کی حضوری کے تجربہ کی خوشی سے بھر جائیں گے۔

پولس رسول کر تھیوں کے مسیحیوں کو خط لکھتے ہوئے مردوں میں سے جی اٹھنے والی زندگی لافانی اور فانی کا موازنہ کرتا ہے۔ جسم فنا کی حالت میں بویا جاتا ہے اور بقا کی حالت میں جی اٹھتا ہے۔ بے حرمتی کی حالت میں بویا جاتا ہے اور جلال کی حالت میں جی اٹھتا ہے۔ کمزوری کی حالت میں بویا جاتا ہے اور قوت کی حالت میں جی اٹھتا ہے۔ نفسانی جسم بویا جاتا ہے۔ اور روحانی جسم جی اٹھتا ہے۔ جب نفسانی جسم ہے۔ تو روحانی جسم بھی ہے چنانچہ لکھا بھی ہے کہ پہلا آدمی یعنی آدم زندہ نفس بنا۔ پچھلا آدم زندگی بخشنے والی روح بنا۔ لیکن روحانی پہلے نہ تھا۔ بلکہ نفسانی تھا۔ اس کے بعد روحانی ہوا۔ پہلا آدمی زمین سے یعنی خاکی تھا۔ دوسرا آدمی آسمانی تھا جیسا وہ خاکی تھا۔ ویسے بھی اور خاکی بھی ہیں۔ جیسا وہ آسمانی ہے ویسے ہی اور بھی آسمانی

ہیں۔ اور جس طرح ہم اُس خاکی کی صورت پر ہوئے اُسی طرح اُس آسمانی کی صورت پر بھی ہونگے۔

اے بھائیوں! میرا مطلب یہ ہے۔ کہ گوشت اور خون خدا کی بادشاہی کا وارث نہیں ہو سکتا۔ اور نہ فنا بقا کی وارث ہو سکتی ہے۔ دیکھو میں تم سے بھید کی بات کہتا ہوں۔ ہم سب تو نہیں سوئینگے مگر سب بدل جائیں گے۔ اور یہ ایک دم میں۔ ایک پل میں پچھلا نرسنگا پھونکتے ہی ہو گا کیونکہ نرسنگا پھونکا جائے گا اور مُردے غیر فانی حالت میں اُٹھینگے اور ہم بدل جائینگے کیونکہ ضرور ہے کہ فانی جسم بقا کا جامہ پہنے اور یہ مرنے والا جسم حیاتِ ابدی کا جامہ پہنے۔ اور جب یہ فانی جسم بقا کا جامہ پہن چکے گا تو وہ قول پورا ہو گا جو لکھا ہے کہ موت فحیح کا لقمہ ہو گئی۔

(۱۔ کرتھیوں ۱۵: ۲۲-۵۴)

یسوع اپنی تعلیمات میں اس بات کی وضاحت کرتا ہے کہ خدا باپ ابدی زندگی دیتا ہے اور جو لوگ یسوع کو قبول کرتے ہیں وہ اُن کی شناخت (مسیحا اور کامل لاثانی خدا کا بیٹا) ہے۔ اور جو اُس پر بھروسہ کرتے ہیں وہ اُن کو ابدی زندگی دیتا ہے جو اُس پر بھروسہ کرتے ہیں وہ اُن کو ابدی زندگی دیتا ہے۔ یسوع اُن کو ابدی زندگی دیتا ہے جو اُس پر بھروسہ کرتے ہیں کیونکہ وہ خدا باپ کی مرضی ہے۔ اس سلسلے میں انجیل مقدس میں سے چند ایک اقتباسات یہ ہیں:

پس اُنھوں (گلیل کے یہودیوں) نے اُس سے کہا کہ ہم کیا کریں تاکہ خدا کے کام انجام دیں۔

یسوع نے جواب میں اُن سے کہا خدا کا کام یہ ہے۔ کہ جسے اُس نے بھیجا ہے۔ اُس پر ایمان لاؤ۔ پس اُنھوں نے اُس سے کہا کہ پھر تو کون سا نشان دیکھتا ہے۔ تاکہ ہم دیکھ کر تیرا یقین کریں۔ تو کونسا کام کرتا ہے۔ ہمارے باپ دادا نے بیابان میں من کھایا۔ چنانچہ لکھا ہے۔ کہ اُس نے اُنھیں کھانے کے لئے آسمان سے روٹی دی۔ یسوع نے اُن سے کہا میں تم سے سچ سچ کہتا ہوں۔ کہ موسیٰ نے تو وہ روٹی آسمان سے تمھیں نہ دی۔ لیکن میرا باپ تمھیں آسمان سے حقیقی روتی دیتا ہے۔ کیونکہ خدا کی روٹی وہ ہے۔ جو آسمان سے اتر کر دنیا کو زندگی بخشتی ہے۔ اُنھوں نے اُس سے کہا کہ اے خداوند! یہ روٹی ہم کو ہمیشہ دیا کر۔ یسوع نے اُن سے کہا زندگی کی روٹی میں ہوں جو میرے پاس آئے وہ ہرگز بھوکا نہ ہوگا۔ اور جو مجھ پر ایمان لائے وہ کبھی پیاسا نہ ہوگا۔ لیکن میں نے تم سے کہا کہ تم نے مجھے دیکھ لیا۔ پھر بھی ایمان نہیں لائے۔ جو کچھ باپ مجھے دیتا ہے۔ میرے پاس آجائے گا اور جو کوئی میرے پاس آئے گا میں اُسے ہرگز نکال نہ دوں گا۔ کیونکہ میں آسمان سے اسلئے نہیں اُترا کہ اپنی مرضی کے موافق عمل کروں بلکہ اس لئے کہ اپنے بھیجنے والے کی مرضی کے موافق کروں۔ اور میرے بھیجنے والے کی مرضی یہ ہے۔ کہ جو کچھ اُس نے مجھے دیا ہے میں اُس میں سے کچھ کھو نہ دوں گا بلکہ اُسے آخری دن پھر زندہ کروں گا۔ کیونکہ میرے باپ کی مرضی یہ ہے کہ جو کوئی پٹے کو دیکھے گا اور اُس پر ایمان لائے گا ہمیشہ کی زندگی پائے گا اور میں اُسے آخری دن پھر زندہ کروں گا۔

ذرا غور کیجئے کہ یسوع کن نکات کو بیان کر رہا ہے:

ابدی زندگی کے لئے خدا کا ایک ہی مطالبہ ہے، یسوع پر بھروسہ کریں جس کو خدا نے بھیجا ہے۔

یہ خدا کی مرضی ہے کہ لوگ اُس کے بٹے یسوع پر بھروسہ کریں اور ابدی زندگی پائیں۔

یومِ آخر (یومِ قیامت) میں یسوع خود لوگوں کو قبروں میں سے زندہ کرے گا۔

یسوع پھر اسرائیل کے اُستاد (رَبِّی) سے بات کرتا ہے:

یسوع نے جواب میں اُس سے کہا بنی اسرائیل کا اُستاد ہو کر تو اُن باتوں کو نہیں جانتا؟ میں

تجھ سے سچ کہتا ہوں کہ ہم جانتے ہیں وہ کہتے ہیں اور جسے ہم نے دیکھا ہے اُس کی گواہی دیتے

ہیں۔ اور تم ہماری گواہی قبول نہیں کرتے۔ جب میں نے تم سے زمین کی باتیں کہیں اور تم

نے یقین نہیں کیا تو اگر میں تم سے آسمان کی باتیں کہوں تو کیونکر یقین کرو گے؟ اور آسمان

پر کوئی نہیں چرھا سوا اُس کے جو آسمان سے اُترا یعنی ابنِ آدم جو آسمان میں ہے اور جس

طرح موسیٰ نے سانپ کو بیابان میں اونچے پر چرھایا اُسی طرح ضرور ہے کہ ابنِ آدم بھی

اونچے پر چرھایا جائے تاکہ جو کوئی آسمان لائے اُس میں ہمیشہ کی زندگی پائے۔ (یوحنا ۳: ۱۰۔

(۱۵)

یوحنا رسول نے ان باتوں کو تحریر کیا وہ مزید کہتا ہے ”کیونکہ خدا نے دنیا سے ایسی محبت

رکھی کہ اُس نے اپنا اکلوتا بیٹا بخش دیا تاکہ جو کوئی اُس پر آسمان لائے تاکہ ہلاک نہ ہو بلکہ

ہمیشہ کی زندگی پائے۔ کیونکہ خدا نے بٹے کو دنیا میں اس لئے نہیں بھیجا کہ دنیا پر سزا کا حکم کرنے بلکہ اس لئے کہ دنیا اُس کے وسیلے سے نجات پائے۔ جو اُس پر ایمان لاتا ہے اُس پر سزا کا حکم نہیں ہوتا جو اُس پر ایمان نہیں لاتا اُس پر سزا کا حکم ہو چکا۔

اس لئے کہ وہ خدا کے اکلوتے بٹے کے نام پر ایمان نہیں لایا۔ اور سزا کے حکم کے سبب یہ ہے نور دنیا میں آیا اور آدمیوں نے تاریکی کو نور سے زیادہ پسند کیا اس لئے کہ اُن کے کام بُرے تھے۔ (یوحنا ۳: ۱۶-۱۹)

اس میں کوئی شک نہیں کہ یوحنا کی انجیل ساری کی ساری روح القدس کی ہدایت سے تحریر کی گئی ہمیں اس کو بخوبی سمجھنا چاہیے کہ ابدی زندگی اُن کے لئے ہے جو یسوع پر اعتقاد رکھتے ہیں کہ وہ اُنھیں عدالت سے بچائے گا۔

”اور یسوع نے اور بہت سے معجزے شاگردوں کے سامنے دکھائے جو اس میں لکھے نہیں گئے لیکن یہ اس لیے لکھے گئے کہ تم ایمان لاؤ کہ یسوع ہی خدا کا بیٹا مسیح ہے اور ایمان لا کر اُس سے زندگی پاؤ“ (یوحنا ۲۲: ۳۰-۳۱)

یہ ہے وہ وجہ اور مقصد جس کے لیے یسوع آسمان سے اُترا۔ دونوں یعنی قرآن مجید (۳: ۴۵) بائبل مقدس یوحنا کی انجیل ۱: ۱-۱۱۴) میں اس بات کو بیان کرتے ہیں یسوع کلام (عربی زبان میں) یوگاس (یونانی زبان میں) کلام کہتے ہیں۔ یہ کلام خدا کی طرف سے تھا جس میں کلام کی وضاحت موجود تھی۔ اس کو خدا نے ظاہر کیا۔ اس میں خدا کا کردار اور

مرضی تھی خدا کی طرف سے بھیجا گیا کلام یسوع تھا۔ بائبل مقدس اور قرآن مجید کسی اور کو کلام نہیں کہا گیا۔ یہ وہی ہے جو ہماری توجہ کا مرکز ہے اسی سے ہی خدا کے ساتھ ہمارا نیا رشتہ قائم ہوتا ہے اس طرح عام سی مخلوق ہوتے ہوئے بلند کیے جاتے ہیں اور خدا کے بچے کہلاتے ہیں۔

’’ وہ دُنیا میں تھا اور دُنیا اس کے وسیلہ سے پیدا ہوئی اور دُنیا نے اُسے نہ پہچانا۔ وہ اپنے گھر میں آیا اور اس کے اپوں نے اسے قبول نہ کیا۔ لیکن جتنوں نے اسے قبول کیا اس نے انہیں خدا کے فرزند (بچے) بننے کا حق بخشا یعنی انہیں جو اس کے نام پر ایمان لاتے ہیں۔ وہ نہ خون سے نہ جسم کی اس خواہش سے نہ انسان کے ارادے سے بلکہ خدا سے پیدا ہوئے اور کلام مجسم ہوا اور فضل اور سچائی سے معمور ہو کر ہمارے درمیان رہا اور ہم نے اس کا ایسا جلال دیکھا جیسا باپ کے اکلوتے کا جلال۔ (یوحنا ۱: ۱۰-۱۴)

یسوع اپنی بھیڑوں کو ابدی زندگی دیتا ہے۔ یہ تحفہ ہے یہ زندگی کے نیک اعمال کا بدلہ یہ خدا کی فرمانبرداری کا صلہ نہیں۔

میری بھیڑیں میری آواز سنتی ہیں اور میں انہیں جانتا ہوں اور وہ میرے پیچھے پیچھے چلتی ہیں اور میں انہیں ہمیشہ کی زندگی بخشتا ہوں اور وہ ابد تک ہلاک نہ ہونگی اور کوئی انہیں میرے ہاتھ سے چھین نہ لے گا۔ میرا باپ جس نے مجھے وہ دی ہیں سب سے بڑا ہے اور کوئی انہیں میرے باپ کے ہاتھ سے نہیں چھین سکتا (یوحنا ۱۰: ۲۷-۲۹)

یسوع نے یہ باتیں کہیں اور اپنی آنکھیں آسمان کی طرف اٹھا کر کہا اے باپ وہ گھڑی آپہنچی اپنے پیٹے کا جلال ظاہر کر تاکہ بیٹا تیرا جلال ظاہر کرے چنانچہ تُو نے اسے ہر بشر پر اختیار دیا ہے تاکہ جنہیں تُو نے انہیں بخشا ہے اُن سب کو ہمیشہ کی زندگی دے اور ہمیشہ کی زندگی یہ ہے کہ وہ تجھے خدائے واحد اور برحق کو اور یسوع مسیح کو جسے تُو نے بھیجا ہے جانیں (یوحنا

(۱:۱۷ - ۳)

یسوع پر ایمان لانے کے لیے ضروری ہے کہ خدا پر ایمان لایا جائے کہ خدا باپ کے تعلقات پیٹے کے ساتھ حیرت انگیز ہیں اور ان میں اتحاد و یگانگت پائی جاتی ہے۔ یسوع نے اس بات کی طرف اشارہ کیا کہ ہمارا تعلق خدا باپ سے ہونا چاہیے۔

”پس یسوع نے ان سے کہا۔ میں تم سے سچ سچ کہتا ہوں کہ بیٹا آپ سے کچھ نہیں کر سکتا سوا اسکے جو باپ کو کرتے دیکھتا ہے۔ کیونکہ جن کاموں کو وہ کرتا ہے۔ انہیں بیٹا بھی اس طرح کرتا ہے اس لیے کہ باپ پیٹے کو عزیز رکھتا ہے۔ اور جتنے کام خود کرتا ہے۔ اسے دکھاتا ہے۔ بلکہ ان سے بھی بڑے کام اُسے دکھائے گا تاکہ تم تعجب کرو۔ کیونکہ جس طرح باپ مُردوں کو اٹھاتا ہے اور زندہ کرتا ہے۔ اس طرح بیٹا بھی جنہیں چاہتا ہے زندہ کرتا ہے۔ کیونکہ باپ کسی کی عدالت بھی نہیں کرتا بلکہ اس نے عدالت کا سارا کام پیٹے کے سپرد کیا ہے۔ تاکہ سب لوگ پیٹے کی عزت کریں۔ جس طرح باپ کی عزت کرتے ہیں۔ جو پیٹے کی عزت نہیں کرتا وہ باپ کی جس نے اسے بھیجا عزت نہیں کرتا۔ میں تم سے سچ سچ کہتا

ہوں کہ جو میرا کلام سنتا اور میرے بھیجنے والے کا یقین کرتا ہے۔ ہمیشہ کی زندگی اس کی ہے۔ اور اس پر سزا کا حکم نہیں ہوتا۔ بلکہ وہ موت سے نکل کر زندگی میں داخل ہوگا۔ (یوحنا ۵ : ۱۹-۲۴)

”یسوع نے پکار کر کہا کہ جو مجھ پر ایمان لاتا ہے وہ مجھ پر نہیں بلکہ میرے بھیجنے والے پر ایمان لاتا ہے اور جو مجھے دیکھتا ہے وہ میرے بھیجنے والے کو دیکھتا ہے میں نور ہو کر دنیا میں آیا ہوں تاکہ جو کوئی مجھ پر ایمان لائے اندھیرے میں نہ رہے۔“ (یوحنا ۱۲ : ۴۴-۴۶)

ہم نے اس سلسلے کے ابتدائی حصے میں دیکھا کہ یسوع نے سکھایا کہ وہ جان بوجھ کر صلیب پر جان دے گا کیونکہ خدا باپ کا یہ منصوبہ تھا کہ وہ ہمارے گناہوں کے لیے فدیہ دے گا۔ ہم دیکھتے ہیں کہ اُس نے ابدی زندگی کے متعلق بھی سکھایا (اس کی بنیاد ہمارے گناہوں کی معافی ہے جو صرف اس کی موت کی قربانی ہی سے ممکن ہے) اگر ہم خدا کے پیغام کی خوشخبری کی اطاعت کرتے ہیں یسوع موعودہ مسیحا ہے جس کو خدا نے بھیجا ہے جیسا کہ عبرانی بائبل پرانا عہد نامہ میں ذکر ہے کی اس کے پاس قوت اور اختیار تھا کہ ہمیں عدالت سے بچائے۔

یسوع کے رسولوں نے اس پیغام کی گونج کو بڑے ایمان سے بلند کیا اور خدا کی خوشخبری کو پوری دنیا میں پھیلایا۔ انہوں نے خدا کے مطلوبہ پیغام اور یسوع کے مطلوبہ پیغام کا اعلان کیا

تاکہ ہمارے گناہوں کی سزا معاف ہو سکے ہم نے پہلے بھی یوحنا رسول کی انجیل میں حوالے دیکھیں ہیں اب ہم پطرس رسول اور پولوس رسول کے بیان کردہ کو دیکھیں گے

اب مجھے پورا یقین ہو گیا ہے کہ خدا کسے کا طرفدار نہیں بلکہ ہر قوم میں جو اس سے ڈرتا ہے اور راستبازی کرتا ہے۔ وہ اسکو پسند آتا ہے۔ جو کلام اس نے بنی اسرائیل کے پاس بھیجا بلکہ یسوع مسیح کی معرفت (جو سب کا خدا) صلح کی خوشخبری دی۔ اس بات کو تم جانتے ہو جو یوحنا کے پستیمہ کی منادی کے بعد گلگیل سے شروع ہو کر تمام یہودیہ میں مشہور ہو گئی۔

کہ خدا نے یسوع ناصری کو رُوح القدس اور قدرت سے کس طرح مسح کیا۔ وہ بھلائی کرتا اور قدرت سے کس طرح مسح کیا۔ وہ بھلائی کرتا اور ان سب کو جو ابلیس کے ہاتھ سے ظلم اٹھاتے تھے۔ شفا دیتا پھرا۔ کیونکہ خدا اس کے ساتھ تھا۔ اور ہم ان سب کاموں کے گواہ ہیں جو اس نے یہودیوں کے ملک اور یروشلیم میں کیے اور انہوں نے اس کو صلیب پر لٹکا کر مار ڈالا۔ اسکو خدا نے تیسرے دن جلایا اور ظاہر بھی کر دیا نہ کہ ساری اُمت پر بلکہ ان گواہوں پر جو آگے سے خدا کے چنے ہوئے تھے۔ یعنی ہم پر جنہوں نے اس کے مردوں میں سے جی اٹھنے کے بعد اس کے ساتھ کھایا پیا۔ اور اس نے ہمیں حکم دیا کہ اُمت میں منادی کروں اور گواہی دو کہ یہ وہی ہے۔ جو خدا کی طرف سے زندوں اور مردوں کا منصف مقرر کیا گیا۔ اس شخص کی سب نبی گواہی دیتے ہیں۔ کہ جو کوئی اس پر ایمان لائے گا اسکے نام سے گناہوں سے معافی حاصل کریگا۔

پولوس رسول :

پس اے بھائیوں تمہیں معلوم ہو کہ اس کے وسیلہ سے تم کو گناہوں کی معافی کی خبر دی جاتی ہے اور موسیٰ کی شریعت کی بابت جن باتوں سے تم بری نہیں ہو سکتے اُن سب سے ہر ایک پر ایمان لانے والا اُسکے باعث بری ہوتا ہے۔ (اعمال ۱۳ : ۳۸، ۳۹)

کیونکہ میں انجیل سے شرماتا نہیں اس لیے کہ وہ ہر ایک ایمان لانے والے کے واسطے پہلے یہودی پھر یونانی کے واسطے نجات کے لیے خدا کی قدرت ہے اس واسطے کہ اُس میں خدا کی راستبازی ایمان سے ظاہر ہوتی ہے جیسا لکھا ہے کہ راست باز ایمان سے جیتا رہے گا۔

(رومیوں ۱ : ۱۶ - ۱۷)

تو بھی یہ جان کر کہ آدمی شریعت کے اعمال سے نہیں بلکہ صرف یسوع مسیح پر ایمان لانے سے راستباز ٹھہرتا ہے خود بھی مسیح یسوع پر ایمان لائے تاکہ ہم مسیح یسوع پر ایمان لانے سے راستباز ٹھہریں نہ کہ شریعت کے اعمال سے کیونکہ شریعت کے اعمال سے کوئی بشر راستباز نہیں ٹھہرے گا (گلٹیوں ۲ : ۱۶)

نئے عہد نامہ کے یہ حوالے پولوس رسول کے ہیں ان میں بہت اہم نکات بیان کیے گئے ہیں ہم شریعت پر عمل پیرا ہو کر خدا کے سامنے راستباز نہیں ٹھہر سکتے۔ یہ سب کچھ ایمان سے ممکن ہے وہی ہمیں معافی دیتا ہے اور اس کے سامنے راستباز ٹھہراتا ہے۔

خدا چاہتا ہے کہ ہم اس کی فرمانبرداری کریں اس کی عزت کریں، اس سے محبت کریں وہ چاہتا ہے کہ ہم ایک دوسرے سے محبت کریں۔ یسوع مسیح نے موسیٰ کے تمام احکام اور شریعت کو دو حکموں کو اس طرح سنایا۔

” اور جب فریسیوں نے سنا کہ اس نے صدوقیوں کا منہ بند کر دیا تو وہ جمع ہو گئے اور ان میں سے ایک عالم شرع نے (فریسی) آزمانے کے لیے اُس سے پوچھا اے استاد توریت میں کونسا حکم بڑا ہے؟ اس نے کہا کہ خداوند اپنے خدا سے اپنے سارے دل اور اپنے ساری جان اور اپنی ساری عقل سے محبت رکھ۔ بڑا اور پہلا حکم یہی ہے اور دوسرا اس کی مانند یہ ہے کہ اپنے پڑوسی سے اپنی مانند محبت رکھ۔ انہی دو حکموں پر تمام توریت اور انبیاء کے صحیفوں کا مدار ہے۔

پولس کہتا ہے:

اپس کی محبت کے سوا کسی چیز میں کسی کے قرض دار نہ ہو۔ کیونکہ جو دوسرے سے محبت رکھتا ہے۔ اُس نے شریعت پر پورا عمل کیا۔ کیونکہ یہ باتیں کہ زنا نہ کرنا، خون نہ کرنا، چوری نہ کرنا، لالچ نہ کر اور ان کے سوا اور جو کوئی حکم ہو اُن سب کا خلاصہ اس بات میں پایا جاتا کہ اپنے پڑوسی سے اپنی مانند محبت رکھ۔ محبت اپنے پڑوسی سے بدی نہیں کرتی۔ اس واسطے محبت شریعت کی تعمیل ہے۔ (رومیوں ۱۳: ۸-۱۰)

شریعت کا مسئلہ یہ ہے کہ وہ فرمانبرداری میں کاملیت چاہتی ہے حالانکہ ایسا ہو نہیں سکتا کیونکہ ہم کامل نہیں (تمام مذاہب سکھاتے ہیں کہ ہم کامل نہیں ہیں)۔

یعقوب یسوع کا ہم بطن بھائی نئے عہد نامے میں اپنے خط میں یوں بیان کرتا ہے۔

دو تو بھی اگر تم اس نوشتہ کے مطابق کہ اپنے پڑوسی سے اپنی مانند محبت رکھو۔ اُس بادشاہی کی شریعت کو پورا کرتے ہو تو اچھا کرتے ہو۔ لیکن اگر تم طرفداری کرتے ہو تو تم گناہ کرتے ہو۔ اور شریعت تم کو قصور وار ٹھہرتی ہے۔ کیونکہ جس نے ساری شریعت پر عمل کیا اور ایک ہی بات میں خطا کی وہ سب باتوں میں قصور وار ٹھہرا۔ اس لئے جس نے یہ فرمایا کہ خون نہ کر۔ پس اگر تو نے زنا تو نہ کیا مگر خون کیا تو بھی شریعت کا عدول (حکم توڑنے والا) کرنے والا ٹھہرا۔ (یعقوب ۲: ۸-۱۱)

ہم سب انسانوں کو خدا کے سامنے راست باز، معافی یافتہ، عدالت سے بچائے ہوئے ٹھہرائے جانے کی ضرورت ہے۔ حالانکہ ہم بطور شریعت کے عدول کرنے والے سزا کے حق دار تھے۔ ہمیں اپنے گناہوں کے بدلے خدا کے سامنے سزا پانی تھی۔ لیکن ہمارے ساتھ خدا کی محبت نے ایک ایسا منصوبہ تیار کیا جس سے ہمیں گناہوں سے معافی ملی۔ اُس نے اپنا بیٹا یسوع زمین پر بھیجا تاکہ قربانی دے کر فدیہ بنے۔

بے شک موسیٰ کی شریعت میں گناہوں کی قربانیاں موجود ہیں۔ اس میں احکام موجود ہیں۔ اگر کوئی شریعت کو توڑا تھا (چھوٹا یا بڑا حکم) اسے گناہوں سے معافی مل سکتی تھی۔ لیکن یہ سب کچھ قربانی کے ذریعے تھا:

اور تقریباً سب چیزیں شریعت کے مطابق خون سے پاک کی جاتی تھیں۔ بغیر خون بہائے معافی نہیں۔ (عبرانیوں ۹: ۲۲)

اور یسوع نے کہا جو اُس کا خون صلیب پر بہا ہمیں گناہوں سے معافی دیتا ہے اور پاک کرتا ہے اور گناہوں سے آزاد کرتا ہے۔ اس سلسلے میں نئے عہد نامے کے چند حوالے درج ذیل ہیں:

یسوع مسیح کی طرف سے جو سچا گواہ اور مردوں میں سے جی اٹھنے والوں میں پہلو ٹھا اور دنیا کے بادشاہوں پر حاکم ہے۔ تمہیں فضل اور اطمینان حاصل ہوتا رہے۔ جو ہم سے محبت رکھتا ہے اور جس نے اپنے خون کے وسیلہ سے ہم کو گناہوں سے خلاصی بخشی۔ (مکاشفہ ۱: ۵)

اور اُس نے اپنی مرضی کے نیک ارادہ کے موافق ہمیں اپنے لئے پیشتر سے مقرر کیا کہ یسوع مسیح کے وسیلہ سے اُس کے لئے پالک بیٹے ہوں۔ تاکہ اُس کے فضل کے جلال کی ستائش ہو جو ہمیں اُس عزیز میں مُفت بخشا۔ ہم کو اُس میں اُس کے خون کے وسیلہ سے مخلص یعنی قصوروں کی معافی اُس کے فضل کے موافق حاصل ہے۔ جو اُس نے ہر طرح کی حکمت اور دانائی کے ساتھ کثرت سے ہم پر نازل کیا۔ (افسیوں ۱: ۵-۸)

بے شک خدا چاہتا ہے کہ ہم خدا کی محبت کا حکم مانیں اسی طرح تمام لوگ بھی اس کو مانیں، لیکن ہمیں خدا کے سامنے معافی کے ذریعے راستباز ٹھہرنا چاہیے۔ اس سے پہلے ہمیں محبت کے مرکزی اصولوں کے ذریعے اچھی طرح پاک و صاف ہونا چاہیے۔ درحقیقت جب ہم مسیح یسوع پر بھروسہ کرتے ہیں۔ تو خدا ہمیں دوبارہ پیدا کرتا تاکہ محبت کی زندگی جیئیں۔

دگر خدا نے اپنے رحم کی دولت سے اُس بڑی محبت کے سبب سے جو اُس نے ہم سے کی۔ جب قصوروں کے سبب سے مُردہ ہی تھے۔ تو ہم کو مسیح کے ساتھ زندہ کیا۔ (تم کو فضل ہی سے نجات ملی ہے) اور مسیح یسوع کے ساتھ شامل کر کے اُسکے ساتھ جلایا۔ اور آسمانی مقاموں اُس کے ساتھ بٹھایا۔ تاکہ وہ اپنی اُس مہربانی سے جو مسیح یسوع میں ہم پر ہے۔ آنے والے زمانوں میں اپنے فضل کی بے نہایت دولت دکھائے۔ تم کو فضل ہی سے نجات ملی ہے۔ اور یہ تمہاری طرف سے نہیں۔ خدا کی بخشش ہے۔ اور نہ اعمال سے سبب سے ہے تاکہ کوئی فخر نہ کریں۔ کیونکہ ہم اُس کی کاریگری ہیں۔ اور مسیح یسوع میں اُن نیک اعمال کے واسطے مخلوق ہوئے۔ جنکو خدا نے پہلے سے ہمارے کرنے کے لئے تیار کیا تھا۔

(افسیوں ۲: ۴-۱۰)

کیونکہ خدا کا وہ فضل ظاہر ہوا ہے جو سب آدمیوں کی نجات کا باعث ہے۔ اور ہمیں تربیت دیتا ہے تاکہ بے دینی اور دُنوی خواہشوں کا انکار کر کے اس موجودہ جہان میں پرہیزگاری اور راستبازی اور دینداری کے ساتھ زندگی گذاریں۔ اور اُس مبارک اُمید یعنی اپنے بزرگ خدا

اور مہنجی یسوع مسیح کے جلال کے ظاہر ہونے کے منتظر رہیں۔ جس نے اپنے آپ کو ہمارے واسطے دے دیا تاکہ فدیہ ہو کر ہمیں ہر طرح کی بے دینی سے چھڑائے اور پاک کر کے اپنی خاص ملکیت کے لئے ایک ایسی اُمت بنائے جو نیک کاموں میں سرگرم ہو۔ (ططس ۲: ۱۱-۱۲)

بنیادی طور پر خدا ہمیں یسوع کے فدیہ سے جو اُس نے صلیب پر دیا گناہوں سے بچاتا ہے۔ خدا کے سامنے فرمانبرداری کا مقصد دراصل محبت کی شریعت ہے خدا ہمیں اس لیے نہیں بچاتا کہ ہم اُس کے فرمانبردار ہیں۔ بلکہ خدا نے اُس (یسوع) کو محبت کی شریعت کا فرمانبردار بنایا۔ ایمان کا خالی ہاتھ ابدی زندگی حاصل کرنے کے یسوع مسیح کے ذریعے خدا تک پہنچتا ہے۔

خدا کی مرضی یہ ہے کہ ہم اُس کے پٹے یسوع پر ایمان رکھیں۔ اور اُس کے مسئلے کو حل کریں جو گناہ کی وجہ سے پیدا ہو چکا تھا۔ وہ ہمارے سب گناہوں کو معاف کرتا ہے یہ وہی ہے جس نے اپنی جان خدا کے حضور قربانی کے طور پر دی، ہمارے گناہوں کا فدیہ دیا اور ہمیں ابدی زندگی دی۔

یہ وہ لمحہ ہے جب ہم یسوع پر بھروسہ کرنے کا فیصلہ کرتے ہیں کہ اُس کی صلیبی موت کے ذریعے خدا نے گناہ سے پیدا ہونے والے مسئلہ کو حل کیا۔ وہ ہماری تمام خطاؤں اور گناہوں کو معاف کرتا ہے اور ہمارے اندر روحانی زندگی جو ابدی زندگی ہے، پیدا کرتا ہے (ہمارے جسم مر جاتے ہیں اور ہم آسمان (جنت) پر تئی روحانی زندگی بسر کرتے ہیں) وہ ہمیں آسمانی خاندان

میں شامل کرتا ہے۔ یہ رحم و کرم اور مہربانی جو خدا ہم پر کرتا ہے کیونکہ ہم اُس کی قربانی پر یقین رکھتے ہیں۔ اُس نے ہمیں اپنا بیٹا بخشا جس کا وعدہ اُس نے یسوع سے پہلے نبیوں کے ذریعے کیا تھا۔

مگر اب شریعت کے بغیر خدا کی ایک راستبازی ظاہر ہوئی ہے۔ جس کی گواہی شریعت اور نبیوں سے ہوتی ہے۔ یعنی خدا کی وہ راستبازی جو یسوع مسیح پر ایمان لانے سے سب ایمان لانے والوں کو حاصل ہوتی ہے کیونکہ کچھ فرق نہیں۔ اس لئے کہ سب نے گناہ کیا اور خدا کے سبب سے اُس مخلصی (رہائی) کے وسیلہ سے جو مسیح یسوع میں ہے مفت راستباز ٹھہرائے جاتے ہیں۔ اُسے خدا نے اُسکے خون کے باعث ایک ایسا کفارہ ٹھہرایا جو ایمان لانے سے فائدہ مند ہو تاکہ جو گناہ پیشتر ہو چکے تھے اور جن سے خدا نے تحمل کر کے طرح دی تھی۔ اُن کے بارے میں وہ اپنی راستبازی ظاہر کرے تاکہ وہ خود بھی عادل رہے۔ اور جو یسوع پر ایمان لائے اُسکو بھی راستباز ٹھہرانے والا ہو۔

(رومیوں ۳ : ۲۲ - ۲۶)

اے دوستوں! یہ تمام مضامین مجھے اور آپ کو اس نکتہ کی طرف لاتے ہیں۔ ہم نے اُنھیں پرانے عہد نامے کے نبیوں کی پیشگوئیوں اور نئے عہد نامے کی گواہیوں سے پرکھا اور دیکھا ہے۔

ہم نے دیکھا ہے یسوع نے دعویٰ کیا کہ بطور بیٹا اُس کا خدا کے ساتھ گہرا رشتہ ہے۔ وہ بیک وقت ایک کامل انسان ہونے کے ساتھ ساتھ انسان سے بڑھ کر بھی تھا ہم اس راز کو بھی قبول کرتے ہیں۔ اس کی مکمل سوجھ بوجھ کے بغیر۔ کیونکہ نئے عہد نامے میں خدا کے کلام (اُس میں یسوع کا کلام بھی شامل ہے) نے یہ باتیں سکھائیں ہیں۔ اس بات کی گواہی خدا باپ نے خود دی کہ وہ اس کا پیارا بیٹا ہے۔ کائنات میں ایسے منفرد تعلقات کی مثال نہیں ملتی۔ ہم اس کو سمجھتے نہیں ہیں۔ لیکن اس بات کی تصدیق کرتے ہیں اور ایمان لاتے ہیں۔ کیونکہ خدا نے اپنے کلام مقدس کے ذریعے اس کا اعلان کیا ہے۔

ہم نے دیکھا کہ یہ یسوع، یہودیوں کا مسیحا (مسیح)، خدا کا یکتا اور اکلوتا بیٹا زمین پر آیا تاکہ دنیا کے گناہ اٹھالے جائے۔ وہ ہماری خاطر فدیہ کے طور پر مرا۔ وہ اس لئے آیا کہ وہ ہمارے لئے بطور قربانی مرے۔ اس بات کو سابقہ نبیوں اور خود یسوع نے بیان کیا۔ یسوع نے اپنے شاگردوں کو سچائی پھیلانے کا حکم دیا۔ اور یہی بات اُس کے رسولوں اور شاگردوں نے دوسروں کو سکھائی۔ یہ سارا کام (عمل) ہمارے گناہوں کی سزا اور نجات کے لئے، معافی کے لئے اور ابدی زندگی کے حصول کے لئے اور خدا کے فرزند (بچے) بننے کے لئے ہوا۔

یہ بے شمار نعمتیں اور تحائف (معافی، ابدی زندگی خدا سے نیا رشتہ، فدیہ اور نجات) ہمیں صرف ایمان رکھنے کے وسیلہ سے حاصل ہوتے ہیں۔ ہم خدا سے معافی اور ابدی زندگی کے حصول کے لئے ہم کچھ نہیں کرتے (نہ فرمانبرداری، نہ اطاعت گزاری) کیونکہ خدا نے ہمیں یہ

سب کچھ مفت میں دے دیا ہے۔ درحقیقت یہ آواز کی طرح عجیب لگتی ہے۔ ہم خدا سے نجات کے بارے میں نہیں پوچھتے۔ ہم اُس کی نجات پر یقین رکھتے ہیں۔ ہم اُس کے کلام (الفاظ) کو لیتے ہیں۔ اُس نے ہمارے گناہوں کی سزا پائی۔ جب ہم مر جاتے ہیں تو ہمارے گناہوں کی ادائیگی ہو چکی ہوتی ہے۔ جو کچھ اُس نے ہمارے لئے صلیب پر کیا ہم اُس کے پیغام پر یقین رکھتے ہیں۔ اور اسی لمحے ہم یہ سمجھنا اور یہ محسوس کرنا شروع کرتے ہیں اور پھر اُس حقیقت میں رہتے ہیں۔ معافی کے بعد وہ ہمیں ہمارا منصب اور نئی روح دیتا ہے۔ ابدی زندگی میں وہ ہمیں اپنے فرزند (بچے) بنا کر فرشتوں کے سامنے ہمیں نیا نام دیتا ہے۔

اب میں آپ کے سامنے ایمان یا بھروسے کو واضح کرونگا۔ کہ اس میں کیا باتیں شامل ہوتی ہیں:

۱۔ ایمان میں خدا کا وہ بھروسہ شامل ہوتا ہے کہ یسوع کی موت نے سب کچھ کیا جو خدا چاہتا تھا۔ ہمارے گناہوں کا قرض ادا کرے۔

۲۔ اس میں دل بہ دل یسوع پر بھروسہ کیا جاتا ہے۔ (اور خدا باپ اُس کے ذریعہ سے) یہ وہ جو کسی روز ہمیں خدا باپ کے پاس لے جائے گا۔

۳۔ ایمان سے ہماری شناخت ہوتی ہے وہ ہمیں سزا سے بچاتا ہے۔ خدا یہ کام مسیح کے ذریعے کرتا ہے۔

۴۔ ایمان میں یہ بھی شامل ہے کہ ہماری نجات کا انحصار ہمارے اچھے کاموں پر نہیں بلکہ مسیح کے اُس کامل کام کی وجہ سے ہے۔ گناہوں کی وجہ سے ہمارا رشتہ جو خدا سے ٹوٹ چکا تھا، اُس کی مرمت کرتا ہے۔ اس طرح ہم اپنے کاموں اور کردار کی اچھائی کے بھروسے سے واپس مڑ کر خدا کی نجات پر بھروسے کی طرف آتے ہیں۔ اسی سے ہماری اُمید اور مستقبل وابستہ ہوتا ہے۔

۵۔ ایمان میں خیالات کی تبدیلی (توبہ) بھی شامل ہیں۔ ہم اپنے آپ کی عدالت کرتے ہیں۔ اور نجات کا انحصار اُس پر کرتے ہیں۔

ایمان میں یہ باتیں شامل نہیں:-

۱۔ دُعا (لوگ بغیر بھروسے کے بھی دُعا کر سکتے ہیں)

۲۔ عوامی سطح پر مسیح کا اقرار (بہت سے لوگ عوام میں مسیح کا اقرار کرتے ہیں) وہ دراصل خدا پر بھروسہ (ایمان) نہیں رکھتے۔ نئے عہد نامے میں بہت سے لوگ ایسے بھی تھے جو اُس کے گمنام شاگرد تھے۔ اُنھیں ہم ایماندار کہہ سکتے ہیں۔

۳۔ چرچ میں شمولیت کرنا یا سینگاہ یا مسجد کو چھوڑ دینا۔

۴۔ دکھ اور تکلیف کو برداشت کرنا جب حالات (انتخاب) مختلف ہوں (مثلاً بائبل مقدس کہتی ہے کہ خدا کے نبیوں پر مشکل حالات آئے۔ تو وہ قتل ہونے سے بچنے کے لئے غاروں میں چھپ گئے۔ یسوع نے سکھایا جب دکھ اور اذیت کا وقت آئے تو شہر سے نکل جاؤ۔

۵۔ اچھے یا نیک رہنے کا وعدہ (ایسا ہوتا ہے کہ جب ہم ایمان لاتے ہیں تو بعد میں خدا اور دوسروں کی خدمت کرنا چاہتے ہیں۔ یہ بھروسے کا نتیجہ ہے اس کا حصہ نہیں۔

۶۔ ماضی کے گناہوں پر افسوس کرنا (اس طرح کا جذباتی تجربہ ایمان سے ہوتا ہے۔ یہ ہمیں احساس دلاتا ہے کہ ہمیں مسیح کی صلیب پر بھروسہ رکھتا ہے جو گناہ سے بچاتی ہے۔ یہ بھروسہ کا حصہ یا مسیح پر ایمان کا حصہ نہیں۔

یہ تمام چیزیں اچھی ہیں ان میں بہت ایسی چیزیں شامل ہیں۔ جو خدا چاہتا ہے کہ ہم ایمان لانے کے بعد اُس کی نجات پر بھروسہ کریں۔ یہ ایمان کا حصہ نہیں ہیں یا خدا پر بھروسہ ابدی زندگی اور معافی کا تقاضا کرتا ہے۔

بھروسہ داخلی رویہ ہے یہ ہمارے اندر کا انتخاب اور احساس ہوتا ہے جب ہم اس بات کو محسوس کرنا اور یقین کرنا شروع کرتے ہیں کہ یسوع (اور خدا باپ) وہ جس نے کہا وہ تھا جس نے ہماری نجات کے لئے کام کیا اُس (اور نبیوں) نے کہا کہ اُس نے یہ عظیم کام کیا ہے پھر آپ کے بھروسے کی بنیاد بائبل مقدس پر قائم ہوتی ہے۔

آپ اپنے ایمان کا اظہار دعا کے اندر کر سکتے ہیں (لیکن یاد رکھیں کہ دعا خود ایمان نہیں ہے۔ بلکہ اس کا اظہار ہے) یہ اس طرح ہے:

اے قادر مطلق اور رحیم خدا، تیرا شکر ہو کہ تو نے مجھ کو روحانی سچائی کو تلاش کرنے اور اس میں دلچسپی لینے میں استعمال کیا۔ تیرا شکر ادا کرتا ہوں کہ تو نے میری زندگی کو موثر بنایا۔ تو

نے مجھے حوصلہ دیا تاکہ میں تیری مرضی کو جان سکوں۔ اب میں جانتا ہوں کہ تو نے اپنی محبت اور وعدے دیکر اپنی طرف کھینچتا ہے، آدم کے وقت سے، ابراہام کی زندگی کے وسیلے سے اور اب تک زمانے میں جس میں میں زندہ ہوں۔

اب میں جان گیا ہوں تو نے ہمارے ساتھ۔ اپنے نبیوں اور رسولوں کے ذریعے گناہوں کی معافی کا وعدہ کیا ہے۔ اور اب میں یہ بھی جان گیا ہوں کہ ہم اپنے گناہوں کے باعث سزا کے مستحق تھے لیکن تو نے ہمارے گناہوں کے فدیہ کے طور پر یسوع مسیح کو فراہم کیا۔ اب میں پاک کلام کے صحیفوں سے جان گیا ہوں۔ کہ مسیح یسوع کو ہمارے گناہوں کے فدیہ کے طور پر مرنا تھا۔ میں اب یقین رکھتا ہوں کہ تیرا اکلوتا بیٹا زمین پر آیا اور میری خاطر صلیب پر جان دی۔ میں ایمان رکھتا ہوں کہ اُس کی صلیبی موت نے میرے گناہوں کا فدیہ دیا۔ اب میرا اُس پر مکمل یقین اور بھروسہ ہے کہ وہ مجھے ابدی زندگی اور گناہوں سے معافی دے گا۔ اور آخر کار مجھے عدالت سے بچا کر اپنے خاندان میں شامل کرے گا۔

میں جانتا ہوں کہ میرے اچھا بننے کی کوشش احکام کی فرمانبرداری اور تیری مرضی کے سامنے جھکنا اور مستقبل میں گناہ سے بچنا اس کا حصہ نہیں ہے۔ میں جانتا ہوں کہ تو چاہتا ہے کہ میں یہ سب کچھ مستقبل میں کروں۔ لیکن میں یہ بھی جانتا ہوں کہ نجات حاصل کرنے کا سارا عمل تیرا ہی ہے۔ اس لئے تو ہی اکیلا عزت اور جلال کا مستحق ہے۔ اے یسوع تیرا شکریہ، تو نے میرے گناہوں کی سزا کی قیمت ادا کی۔

اے میرے دوست اگر آپ یہ دعا سچائی اور مخلصی کے ساتھ کریں گے تو خدا ضرور آپ کی سنے گا۔ آپ کو یہ سب کچھ سمجھنے کی ضرورت نہیں۔

کوئی بھی ایسا نہیں کرتا۔ لیکن اگر آپ اس حقیقت کو سمجھ جاتے ہیں کہ اُس نے آپ کی خاطر صلیب پر جان دی ہے۔ اگر آپ اس بات کو تسلیم کرتے ہیں کہ تمام نیک دل لوگوں کو نجات کی ضرورت ہے۔ تو وہ آپ کو گناہوں سے معافی اور ابدی زندگی دے گا۔

اسلامی پس منظر کو رکھتے ہوئے آپ سوال کریں گے کہ یسوع کا خدا باپ سے کیا رشتہ ہے۔ اسی طرح آپ کلام مقدس کے بارے میں بہت سے سوالات پوچھیں گے۔ آپ یہ بھی سوال پوچھیں کہ یہودیوں مسیحیوں اور مسلمانوں کا آپس میں کیا رشتہ ہے۔ تمام لوگ جو مسیح یسوع کے بارے میں ایسے مشکل سوالات اٹھاتے ہیں مشکلات کا سامنا کرتے ہیں۔ خدا کی ذات ہماری سمجھ سے بالاتر ہے۔ ہمیں اس بات کو تسلیم کرنا چاہیے کہ اُس نے اپنی ہستی (شخصیت)، اپنی مرضی کو اور اپنے دل کو ہم پر ظاہر کیا۔ ایک کامل اُستاد اور کامل باپ ہونے کے تعلق سے وہ اپنے عجیب اور عظیم کاموں، نعمتوں اور خوبصورتی کو جاننے میں رہنمائی دے گا اور ہمت افزائی کرے گا تاکہ آپ اُس کے ساتھ ساتھ چلتے رہیں۔

جو نہی آپ کو موقع ملتا ہے آپ بائبل مقدس خاص طور پر نیا عہد نامہ اور پرانا عہد نامہ کے نبیوں کو پڑھنا شروع کریں۔ آپ بہت سے حالات اور موضوعات کو جانیں گے۔ جن سے آپ اسلامی پس منظر کے حوالے سے اچھی طرح واقف ہیں۔ اس کے ساتھ ساتھ آپ کو نئی باتیں

اور نئے نئے خیالات بھی ملیں گے۔ لیکن پڑھتے رہیں اور خدا سے کہتے رہیں کہ میری راہنمائی کر۔ میرے دل کو کھول دے تاکہ میں تیری سچائی کو جان سکوں۔

انقلابی تبدیلی اُس وقت آئے گی جب آپ عوامی سطح پر پرستش کرتے ہیں۔ یاد رہے کہ یہ پہل خدا ہی کو کرنی چاہیے۔

اس کی عمدہ اور خوبصورت مثال عبرانی بائبل پرانے عہد نامے میں سامریہ کے نعمان کی کہانی سے ملتی ہے۔ (اس کہانی کو مختصر کر کے بیان کیا جاتا ہے)

اور شاہِ ارام کے لشکر کا سردار نعمان اپنے آقا کے نزدیک معزز و مکرم تھا کیونکہ خداوند نے اُسکے وسیلہ سے ارام کو فحیح بخشی تھی۔ وہ زبردست سورما بھی تھا۔ لیکن کوڑھی تھا اور ارامی دل باندھ کر نکلے تھے اور اسرائیل کے ملک میں سے ایک چھوٹی لڑکی کو اسیر (قید) کر کے لے آئے تھے۔ وہ نعمان کی بیوی کی خدمت کرتی تھی۔ اُس نے اپنی بی بی سے کہا کاش میرا آقا اُس نبی کے ہاں ہوتا جو سامریہ میں ہے تو وہ اُسے اُسکے کوڑھ سے شفا دیتا۔ سو کسی نے اندر جا کر اپنے مالک سے کہا وہ چھو کری جو اسرائیل کے ملک کی ہے۔ ایسا ایسا کہتی ہے سو ارام کے بادشاہ نے کہا تو جا اور میں شاہِ اسرائیل کو خط بھیجوں گا۔ سو وہ روانہ ہوا اور دس قنطار چاندی اور چھ ہزار مثقال سونا اور دس جوڑے کپڑے اپنے ساتھ لے لئے اور وہ اُس خط کو شاہِ اسرائیل کے پاس لایا۔

کو معاف کرے اور اُس نے اُس سے کہا سلامت جا۔ سو وہ اُس سے رخصت ہو کر تھوڑی دور نکل گیا۔ (۲۔ سلاطین ۵: ۱-۱۹)

اس خوبصورت اقتباس میں بائبل کے علاقے ارام (جدید ملک شام میں یہ علاقہ ہے) کا ایک شخص خدا کے خادم ابرہام کے خاندان میں شامل ہوتا تھا۔ عوامی سطح پر اُس کا کام ارام کے بت پرست بادشاہ کی خدمت کرنا تھا۔ بت پرستوں کی دنیا اُسے بولہ سامنے جھکنے کا تقاضا کرتی ہے۔ وہ غیر معبودوں کے سامنے جھکتا ہے یہ اُس کے کام کا تقاضا ہے کہ وہ اپنے ایمان کو راز میں رکھے۔

نعمان اس بات کا قائل ہو چکا تھا کہ صرف یہوواہ ہی اکیلا خدا ہے۔ نعمان ایشع سے کہتا ہے کہ اسرائیل کی سر زمین سے وہ دو خچروں پر مٹی اسور (ملک شام کا پرانا نام) لے جائے۔ جب کبھی حالات اُسے مجبور کریں اور بادشاہ کے سامنے ارامی دیوتاؤں کو سجدہ کرنا پڑے تو اسرائیل سچے خدا کی سر زمین کی مٹی کے سامنے گھٹنے ٹیکے۔ (آیات ۱۷-۱۸)

اس طرح وہ سچا مگر راز داری سے ایماندار رہے اس کی منت مان لی گئی اور وہ واپس اپنے گھر آیا (آیت ۱۹)۔

[پیر سن آر۔ ڈی اور اسٹل ایچ جے (۱۹۸۸)، ۲ سلاطین۔ الف ای گیبیلین (ایڈ) بائبل کی انکشافی تفسیر ولیم ۴: ۱، ۲ سلاطین ۱، ۲ توارینج۔ عزرا خمیہ آستر ایوب (ایف ای گیبیلین ایڈ) (۱۹۰) گرینڈ راپیڈ ایم آئی زونڈرون پبلشنگ ہاوس]

سوم، نعمان الیشع سے درخواست کرتا ہے کہ اُس کے ہدیے قبول کرے۔ وہ یہ بھی درخواست کرتا ہے کہ خداوند اُسے رمون کی پرستش کرنے پر معاف کریں کیونکہ ہو سکتا ہے کہ اپنے کام کی ذمہ داری کی وجہ سے بادشاہ کے ساتھ پرستش میں حصہ لینا پڑے۔ دراصل نعمان یہ کہنا چاہتا ہے یہ پرستش حقیقی پرستش نہ ہوگی۔ کیونکہ وہ تو پہلے ہی مان چکا تھا کہ یہواہ کہ سوا اور کوئی خداوند نہیں۔ یہی معاملہ عبدیہا کو پیش آیا۔ (بحوالہ ۱۔ سلاطین ۱۸: ۱-۱۵)

جو بادشاہ اور نبیوں، یہواہ اور بعل (دیوتا) کے درمیان شش و پنج میں تھا۔ اس درخواست میں وہ اپنا بھروسہ نعمان کے زیرِ تخت رکھتا ہے۔ اور یہواہ کی اہمیت کو اچھی طرح جانتا ہے۔ الیشع نعمان کو برکت دیتا ہے اور کہتا ہے سلامت جا۔ کیا نبی اُس کے ساتھ نرم دلی سے پیش آیا۔ کیا الیشع نے مذہبی مصالحت سے کام لیا؟ اس سوال کے جواب میں تین مشاہدات مددگار ہوں گے۔

اول: خداوند تیرے خادم کو معاف کرے۔ وہ رمون کی پوجا کرنے کے لئے اجازت طلب نہیں کر رہا۔

دوم: نعمان نے رمون کے متعلق اپنی رائے پیش کر دی ہے۔

سوم: اُسے اسور کی حدوں میں یہواہ کی پرستش کرنی چاہیے۔ وہ دعا کر سکتا ہے۔ لیکن اجتماعی اور عوامی سطح میں اُس کے لئے موقع نہیں۔ یا پھر اُسے سب کچھ چھوڑ کر اسرائیل میں واپس آجائے۔

الیسٹن ان حقائق سے واقف تھا۔ وہ نعمان پر عبدیہ کی نسبت زیادہ زور نہیں دیتا۔ لیکن خداوند
یہوواہ کے لئے اُس کی فرمانبرداری پہلے سے کہیں زیادہ ہے۔

[ہاوس پی آر (۲۰۰۱) ولیم ۸، ۱، ۲ سلاطین (ایلیکٹرونک ایڈ) لوگاس لائبریری سسٹم: نیو امریکن
کنٹری (۲۰۰۳-۲۰۰۴) نیشوائل: بڑاڈمین لہنڈ ہولمین پبلشر]

ہو سکتا ہے اس طرح کے خارجی حالات آپ کو عوامی سطح پر مسیح پر ایمان لانے میں رکاوٹ
بن سکتے ہیں۔ لیکن خدا تو دل کو دیکھتا ہے اور خدا آپ کو ٹھیک راستے پر چلنے کی رہنمائی
دے۔ خاص وقت میں آپ کو کیا کہنا ہے اور کیا کرنا ہے۔ یہ بھی ہو سکتا ہے کہ وہ چاہتا ہے
کہ پہلے آپ بائبل مقدس کو اچھی طرح پڑھ اور سمجھ لیں۔

اگر آپ نے ابدی منزل اور مستقبل کے لئے اُس پر بھروسہ کر لیا ہے تو اس مختصر زمینی
زندگی پر پھر آپ اُس پر بھروسہ کر سکتے ہیں۔

پولس رسول اپنے زمانے کے سخت ترین خاندان سے تعلق رکھتا ہے۔ جب اُس نے یسوع
مسیح پر ایمان رکھا تو اُس کے خاندان نے اُسے چھوڑ دیا۔ مسیح پر ایمان رکھنے سے اُس نے
بہت سی چیزوں کا نقصان اٹھایا۔

لیکن یسوع مسیح کے خدا ہونے کے بھروسہ کے مسئلے کا حل اور مستقبل میں گناہ کی سزا کا
مسئلہ بڑا نازک ہے خدا کے فضل کے تحت اٹھایا ہوا آپ کا ایک قدم، آپ کے لئے نئی
زندگی، نئے امکانات اور مستقبل کے لئے نئے دروازے کھولتا ہے۔ معافی، ابدی زندگی، سزا سے

• پچاؤ اور خدا کے خاندان میں شامل ہونا۔ آپ کی ذاتی زندگی میں صلیب بہت تبدیلیاں لائے گی۔

اے دوست! اسے پس پشت مت ڈالیے، جب آپ یہ پڑھتے ہیں تو خدا آپ کو دیکھ رہا ہوتا ہے۔ اُس کی مرضی یہ ہے کہ آپ اُس سے معافی کی نعمت مفت حاصل کریں۔

’کیونکہ خدا نے دنیا سے ایسی محبت رکھی کہ اُس نے اپنا اکلوتا بیٹا بخش دیا تاکہ جو کوئی اُس پر ایمان لائے ہلاک نہ ہو بلکہ ہمیشہ کی زندگی پائے۔ کیونکہ خدا نے پٹے کو دنیا میں اس لئے نہیں بھیجا کہ دنیا پر سزا کا حکم کرے بلکہ اس لئے کہ اُس کے وسیلہ سے نجات پائے۔ جو اُس پر ایمان لاتا ہے اُس پر سزا کا حکم نہیں ہوتا‘۔ (یوحنا ۳: ۱۶-۱۷)

خالی ہاتھ اور ضرورت کے ساتھ ہمارے جیسے لوگوں میں شامل ہو جائیے۔ جن کو یہ نعمت (تحفہ) مفت ملی ہے۔

Two questions from a truth-seeking Muslim on the death of Jesus on the cross: DID He die on the cross (which we looked at in Part One), and, if so, WHY did He die on the cross?

"I am looking at the Christians are preparing for this Easter. **I have known from friends that it was the real Christ on the Cross. But my Muslim friends and our [Muslim] teachings say that He was another man. I trust if the bible says then it is CHRIST...**

"Actually **in Muslim faith there are some different stories about crucifixion of Christ.** But need to know the reality. Perhaps I need to re read it for better understanding...but it is very important for me to learn about **why Christ was crucified. He was able to save himself from the enemies...why did he allow them to beat him and take him to the cross?**

.....

In the first part of the discussion (**Part One**), we concluded that the Qur'an does not deny the historical crucifixion of Jesus, but only denies that his Jewish enemies were correct in their boasts to have thwarted God by executing/extinguishing His Messenger with finality. And that the Qur'an does point to a historical death of the historical Jesus—and that it was special in the eyes of God.

The Qur'an **does not explicitly discuss the meaning of that death**—other than as a martyr before God, as with other prophets—and so to understand the meaning of that death we had to look at the pre-Qur'anic revelation/messages of God (i.e. the Hebrew Bible and the Injil).

In the second part (**Part Two**) we studied the question of **why Jesus/Isa allowed himself to be mistreated/killed**, since he did not actually have to.

The answer to the second part of the question was straight-forward:

Jesus allowed His enemies to do these acts of evil to Him, because He was fully committed, submitted, and obedient to the will of God, as revealed in the prophetic Hebrew Scriptures/Old Testament.

In one of His post-resurrection appearances, Jesus pointed out that the Messiah/Christ **must have** experienced the suffering, in order to then experience His glory:

That very day two of them were going to a village named Emmaus, about seven miles from Jerusalem, and they were talking with each other about all these

*things that had happened. While they were talking and discussing together, **Jesus himself drew near and went with them.** But their eyes were kept from recognizing him. And he said to them, "What is this conversation that you are holding with each other as you walk?" And they stood still, looking sad. Then one of them, named Cleopas, answered him, "Are you the only visitor to Jerusalem who does not know the things that have happened there in these days?" And he said to them, "What things?" And they said to him, "Concerning Jesus of Nazareth, a man who was a prophet mighty in deed and word before God and all the people, and how our chief priests and rulers delivered him up to be condemned to death, and crucified him. But we had hoped that he was the one to redeem Israel. Yes, and besides all this, it is now the third day since these things happened. Moreover, some women of our company amazed us. They were at the tomb early in the morning, and when they did not find his body, they came back saying that they had even seen a vision of angels, who said that he was alive. Some of those who were with us went to the tomb and found it just as the women had said, but him they did not see." And he said to them, "**O foolish ones, and slow of heart to believe all that the prophets have spoken! Was it not necessary that the Christ should suffer these things and enter into his glory?**" 27 And **beginning with Moses and all the Prophets, he interpreted to them in all the Scriptures the things concerning himself.** (Lk 24:13-27).*

.....

In **Part Three** of this series, we looked at the prediction of the coming of Israel's Messiah. The Qur'an (and Muslim tradition) identifies the Jewish Messiah with Jesus, and Israel's Messiah was *supposed* to suffer (like Jesus did). We looked at the pre-Quranic Hebrew Bible/Old Testament for WHY the Messiah was supposed to suffer, as given by Jesus.

We looked at two teachings of Jesus in depth:

The Ransom sayings:

*"For even the Son of Man did not come to be served, **but to serve, and to give his life as a ransom for many.**" (Mark 10.45)*

*"You know that the rulers of the Gentiles lord it over them, and their great men exercise authority over them. It is not so among you, but whoever wishes to become great among you shall be your servant, and whoever wishes to be first among you shall be your slave; just as the Son of Man did not come to be served, **but to serve, and to give His life a ransom for many**" (Gospel of Matthew 20.25-28)*

The New Covenant forgiveness sayings:

*While they were eating, Jesus took bread, and when he had given thanks, he broke it and gave it to his disciples, saying, "Take and eat; this is my body." Then he took the cup, and when he had given thanks, he gave it to them, saying, "Drink from it, all of you. **This is my blood of the covenant, which is poured out for many for the forgiveness of sins.** I tell you, I will not drink of this fruit of the vine from now on until that day when I drink it new with you in my Father's kingdom."* [The Holy Bible : Today's New International Version. 2005 (Mt 26:26-29). Grand Rapids, MI: Zondervan.]

*While they were eating, Jesus took bread, and when he had given thanks, he broke it and gave it to his disciples, saying, "Take it; this is my body." Then he took the cup, and when he had given thanks, he gave it to them, and they all drank from it. "This is **my blood of the covenant, which is poured out for many,**" he said to them.* [The Holy Bible : Today's New International Version. 2005 (Mk 14:22-24). Grand Rapids, MI: Zondervan.]

*And he took bread, gave thanks and broke it, and gave it to them, saying, "This is **my body given for you;** do this in remembrance of me." In the same way, after the supper he took the cup, saying, "This cup is **the new covenant in my blood,** which is **poured out for you.**"* [The Holy Bible : Today's New International Version. 2005 (Lk 22:19-20). Grand Rapids, MI: Zondervan.]

We saw **that Jesus himself indicated that His death**--as the Messiah--was foretold in the Hebrew Bible / Old Testament as both a **ransom** (for 'buying us' out of slavery to judgment, resulting in the forgiveness of sins) and as an **inaugural sacrifice** for the New Covenant (which included **forgiveness of sins**, and the power to submit to God in our very hearts). His death was not an accident, nor was it a failure, nor was it 'only' a human death--it was God's powerful love in action, providing a complete basis for forgiveness to us all. We need only to be honest with God about His work in and through Christ on the Cross, to be able to receive this free gift of forgiveness and a restored relationship with the Living, Loving, and Holy God.

.....

In **Part Four**, we looked at **what God taught Jesus' companions (e.g., Peter and John) and other apostles (e.g. Paul) about the results of the Cross.** We saw that the disciples taught the same thing as did their teacher Jesus, about His death as a ransom from judgment. They wrote these things down under the inspiration of the Holy Spirit in the New Testament, for us to learn from.

Peter was obedient to his Teacher, and was faithful in **handing down the same teachings as Jesus** about the purpose of the death of Jesus on the cross.

*"For you know that **God paid a ransom to save you from the empty life you inherited from your ancestors. And the ransom he paid was not mere gold or silver.** 19 It was the **precious blood of Christ, the sinless, spotless Lamb of God.** 20 God chose him as your **ransom** long before the world began, but he has now revealed him to you in these last days. **Through Christ you have come to trust in God.** And you have **placed your faith and hope in God** because **he raised Christ from the dead** and gave him great glory. You were **cleansed from your sins** when you obeyed the truth" (1 Pe 1:18–22)*

*"He **never sinned**, nor ever deceived anyone. He did not retaliate when he was insulted, nor threaten revenge when he suffered. He left his case in the hands of God, who always judges fairly. **He personally carried our sins in his body on the cross** so that we can be dead to sin and live for what is right. **By his wounds you are healed.** Once you were like sheep who wandered away. But now you have turned to your Shepherd, the Guardian of your souls." (1 Pe 2:22–25)*

The **Apostle John** was also faithful in proclaiming Jesus' teachings about His death on the cross, as our substitute and to free us from the punishment we deserve. Jesus did this--as sent from God the Father--out of love for us.

*"My dear children, I write this letter to you so you will not sin. But if anyone does sin, we have a helper in the presence of the Father—Jesus Christ, the One who does what is right. **He died in our place to take away our sins**, and not only our sins but the sins of all people. (1 Jn 2:1–2).*

The Apostle **Paul** consistently taught that **following laws and rules--even those given by God in the Hebrew bible--are not able to make one right with God.** In fact, these divine laws clearly show us that we cannot obey them perfectly, and that we are guilty and in need of God's forgiveness.

He points out that the message of Jesus was that **God was the One who provided a special way for humans to receive forgiveness of sins**, and further teaches that only by accepting God's message of the Good News ('gospel') of forgiveness by faith, can one even *begin* to submit to God's laws of love.

Paul learned and understood that the Messiah of God came to earth specifically to 'become guilty as our substitute before God'; so that we could be freed from the penalty we deserve and could gain spiritual power to begin to love and obey God. As we saw in the part about Jesus' own teachings, **Jesus came to carry the sins of all of us upon Himself, to absorb the punishment and wrath of God (on the Cross) that we all deserve.**

Paul consistently repeated the message that the Lord Jesus gave us during his last night on earth—that Jesus would be a ransom-substitute for believers, and that Jesus would be a perfect sacrifice to bridge us to God the Father for forgiveness of sins.

*There is one God and one mediator so that human beings can reach God. That way is through Christ Jesus, who is himself human. **He gave himself as a payment (ransom) to free all people.** [1 Timothy 2.6; New Century Version]*

*He is so rich in kindness and grace that **he purchased our freedom (ransomed us) with the blood of his Son and forgave our sins.** [Ephesians 1.7; New Living Translation]*

*Christ took away the curse the law put on us. **He changed places with us and put himself under that curse.** It is written in the Scriptures, “Anyone whose body is displayed on a tree is cursed.” [Gal 3.13; New Century Version.]*

So, the three main writing apostles of Jesus in the early church--[Peter](#), [John](#), and [Paul](#)--confirm the words of Jesus, as they taught about what the death of Christ on the cross accomplished for us.

Jesus' followers and disciples were uniform and faithful to the teaching of their Messiah and Lord. They learned from Him that people need more than just guidance and instruction in how to please God—they need rescuing, ransoming, and saving from the penalty of our moral failures, sin, and lack of godliness. They needed more than a Teacher--they needed a Savior and Redeemer too.

We can see now that the role of the Messiah was one of **both** teaching about God the Father, **and also** about fulfilling the Father's will to reach us with His love and forgiveness. The Messiah Jesus was the means to our ransom from captivity to the penalty of sin. We had been captured by sin and death (by our disobedience), and as such were legitimate targets for the just punishment of our God. But Jesus--in keeping with the prophecies which went before Him, and in obedience to the will of God--offered Himself up as a substitute, a sacrifice, a ransom (like the ram in the story of Abraham) for us. His love for the Father and for us led Him to the death on the cross, and the Father exalted Him by raising Him from the dead. Forgiveness and salvation are the work of God, not of us imperfect and often-disobedient humans. God deserves all the credit for our redemption, since He is the One who took action.

Jesus taught that He provided for our salvation by taking our punishment on the Cross, and His apostles spread that good news throughout the world.

In this **final part of this series**, we will look at **how we should respond** to Jesus' teachings about the purpose of His death? How do we submit to God's instructions about trusting His provision for our sin?

.....

The Holy Spirit, in giving the New Testament revelation to us, uses many beautiful terms to describe the powerful results of the work of Jesus on the cross, and of the relationship we humans can have with God the Father because of that sacrifice. Some of the terms are 'eternal redemption', 'eternal salvation', 'forgiveness of sins', 'justification', 'reconciliation', and 'peace with God', but Jesus' favorite expression was that of 'eternal life'.

Eternal life is not just human life extended indefinitely, but one that also includes a quality of life that was akin to that enjoyed by God. Our resurrected bodies and purified spirits would be free from the pain and death caused by sin and brokenness in the world, and our hearts would be filled with the joys of experiencing God in His presence.

Like Jesus, the Apostle Paul described this resurrected life as 'immortality', contrasting our present life as 'mortal' with our future bodies as 'indestructible', in his first letter to the Christians in Corinth in Greece:

*"It is the same with the dead who are raised to life. **The body that is "planted" will ruin and decay, but it is raised to a life that cannot be destroyed.** When the body is "planted," it is without honor, but it is raised in glory. When the body is "planted," it is weak, but when it is raised, it is powerful. The body that is "planted" is a physical body. When it is raised, it is a spiritual body. There is a physical body, and there is also a spiritual body. ... I tell you this, brothers and sisters: **Flesh and blood cannot have a part in the kingdom of God. Something that will ruin cannot have a part in something that never ruins.** But look! I tell you this secret: We will not all sleep in death, but we will all be changed. It will take only a second—as quickly as an eye blinks—when the last trumpet sounds. The trumpet will sound, and those who have died will be raised to live forever, and we will all be changed. **This body that can be destroyed must clothe itself with something that can never be destroyed. And this body that dies must clothe itself with something that can never die. So this body that can be destroyed will clothe itself with that which can never be destroyed, and this body that dies will clothe itself with that which can never die.** When this happens, this Scripture will be made true: "Death is destroyed forever in victory." [New Century Version. (1 Co 15:42–54).]*

In His teaching, Jesus explains that God the Father gives eternal life to those who accept Jesus' claims as to His identity (Messiah and absolutely unique Son of God) and who trust in Him to give them eternal life. Jesus gives eternal life to those who trust in Him, because that is the will of God the Father.

Here are some of the passages in the Gospel of John, in which Jesus indicates this:

*They [the Jews in Galilee] replied, "We want to perform God's works, too. What should we do?" **Jesus told them, "This is the only work God wants from you:***

Believe in the one he has sent.” ... Jesus replied, “I am the bread of life. Whoever comes to me will never be hungry again. Whoever believes in me will never be thirsty. But you haven’t believed in me even though you have seen me. However, those the Father has given me will come to me, and I will never reject them. For I have come down from heaven to do the will of God who sent me, not to do my own will. And this is the will of God, that I should not lose even one of all those he has given me, but that I should raise them up at the last day. **For it is my Father’s will that all who see his Son and believe in him should have eternal life. I will raise them up at the last day.**”[New Living Translation. (2nd ed.) (Jn 6:28–40).]

Notice some points that Jesus is making here:

- The only work which God requires for eternal life is to trust in Jesus as sent from God
- It is God's will that people trust in His Son Jesus, and receive eternal life
- Jesus will raise people from the grave himself, on the last day.

And again, as Jesus speaks with a teacher of Israel:

*Jesus replied, “You are a respected Jewish teacher, and yet you don’t understand these things? I assure you, we tell you what we know and have seen, and yet you won’t believe our testimony. But if you don’t believe me when I tell you about earthly things, how can you possibly believe if I tell you about heavenly things? **No one has ever gone to heaven and returned. But the Son of Man has come down from heaven. And as Moses lifted up the bronze snake on a pole in the wilderness, so the Son of Man must be lifted up [on the Cross], 15 so that everyone who believes in him will have eternal life.** [New Living Translation, Jn 3:10–15]*

The apostle John--who recorded these words--added at this point in the Gospel of John these words:

*God loved the world so much that he gave his one and only Son so that **whoever believes in him may not be lost, but have eternal life.** God did not send his Son into the world to judge the world guilty, but to save the world through him. **People who believe in God’s Son are not judged guilty.** [New Century Version. (Jn 3:16–19).]*

In fact, the entire Gospel of John was written under the prompting of the Holy Spirit so that we might understand that eternal life is available to all of us who simply accept Jesus and trust in His work to save us from judgment:

*Jesus did many other miracles in the presence of his followers that are not written in this book. But these are written so that you may believe that **Jesus is the Christ, the Son of God. Then, by believing, you may have life through his name.** [The Everyday Bible : New Century Version. (Jn 20:30–31).]*

This was of course the reason Jesus came to earth from Heaven. Both the Quran (3.45) and the Bible (Gospel of John 1.1-114) refer to Jesus as the "Word" (kalam in Arabic; logos in Greek). This Word from God was an explicit message and messenger from God the Father, revealing both the Father's character and His will. This Word/Message from God was Jesus (no other messenger in the Quran or Bible is called "a Word" or "the Word"), and was to be the focus of our trust--to give us a new relationship with God. We can be elevated from simple **creatures** of God to being His newly re-created **children**:

*The Word was in the world, and the world was made by him, but the world did not know him. He came to the world that was his own, but his own people did not accept him. **But to all who did accept him and believe in him he gave the right to become children of God.** They did not become his children in any human way—by any human parents or human desire. They were born of God. **The Word became a human and lived among us.** We saw his glory—the glory that belongs to the only Son of the Father—and he was full of grace and truth. [New Century Version. (Jn 1:10–14).]*

Jesus gives eternal life to his sheep--it is a **gift, not a payment for a life of good works or obedience to God**:

*My sheep listen to my voice; I know them, and they follow me. **I give them eternal life, and they will never die,** and no one can steal them out of my hand. My Father gave my sheep to me. He is greater than all, and no person can steal my sheep out of my Father's hand. [New Century Version. (Jn 10:27–29).]*

*After Jesus said these things, he looked toward heaven and prayed, "Father, the time has come. Give glory to your Son so that the Son can give glory to you. **You gave the Son power over all people so that the Son could give eternal life to all those you gave him.** And this is eternal life: that people know you, the only true God, and that they know Jesus Christ, the One you sent [New Century Version. (Jn 17:1–3).]*

But to trust in Jesus was essentially to trust in God, because the relationship between the miraculously unique Son of God and God the Father was of some type of unity. So, Jesus could point out that our trust was to be in the Father too:

*But Jesus said, "I tell you the truth, **the Son can do nothing alone. The Son does only what he sees the Father doing, because the Son does whatever the Father does.** The Father loves the Son and shows the Son all the things he himself does. But the Father will show the Son even greater things than this so that you can all be amazed. **Just as the Father raises the dead and gives them life, so also the Son gives life to those he wants to.** In fact, the Father judges no one, but he has given the Son power to do all the judging so that all people will honor the Son as*

*much as they honor the Father. Anyone who does not honor the Son does not honor the Father who sent him. “I tell you the truth, **whoever hears what I say and believes in the One who sent me has eternal life.** That person will not be judged guilty but has already left death and entered life. [New Century Version. (Jn 5:19–24).]*

*Then Jesus cried out, “**Whoever believes in me is really believing in the One who sent me.** Whoever sees me sees the One who sent me. I have come as light into the world so that whoever believes in me would not stay in darkness. [New Century Version. (Jn 12:44–46).]*

We saw earlier in this series that **Jesus taught us that His death on the cross was deliberate and the center of the plan of God the Father to ransom us** from the penalty of judgment for our sins.

We see now that **He also taught that He will give us eternal life** (which is based on the forgiveness of sin by His sacrificial death in our place) if we **simply submit to God's message of good news**: that Jesus was the promised Messiah sent from God (as described in the Hebrew Bible), and that He has the power, authority, and desire to save us from judgment.

The Apostles of Jesus echoed this message faithfully, as they carried God's good news to the world. They proclaimed that God demanded acceptance of His message about Jesus and demanded us to place our trust in Jesus as the one who could free us from the debt of our punishment. We have already seen the statements by the Apostle John in the Gospel of John, so now let us look at the message of the Apostle Peter and the Apostle Paul.

The Apostle Peter:

*Peter began to speak: “I really understand now that to God every person is the same. In every country God accepts anyone who worships him and does what is right. You know the message that God has sent to the people of Israel is the Good News that peace has come through Jesus Christ. Jesus is the Lord of all people! You know what has happened all over Judea, beginning in Galilee after John preached to the people about baptism. You know about Jesus from Nazareth, that God gave him the Holy Spirit and power. You know how Jesus went everywhere doing good and healing those who were ruled by the devil, because God was with him. We saw what Jesus did in Judea and in Jerusalem, but the Jews in Jerusalem killed him by hanging him on a cross. Yet, on the third day, God raised Jesus to life and caused him to be seen, not by all the people, but only by the witnesses God had already chosen. And we are those witnesses who ate and drank with him after he was raised from the dead. He told us to preach to the people and to tell them that he is the one whom God chose to be the judge of the living and the dead. **All the prophets say it is true that all who believe in Jesus***

will be forgiven of their sins through Jesus' name." [New Century Version. (Ac 10:34–43).]

The Apostle Paul:

*Brothers, understand what we are telling you: **You can have forgiveness of your sins through Jesus. The law of Moses could not free you from your sins. But through Jesus everyone who believes is free from all sins.*** [New Century Version. (Ac 13:38–39).]

*I am not ashamed of the Good News, because it is the power God uses to save everyone who believes—to save the Jews first, and then to save non-Jews. 17 The Good News shows how **God makes people right with himself—that it begins and ends with faith.*** [New Century Version. (Ro 1:16–17).]

*Yet we know that a person is **made right with God not by following the law, but by trusting in Jesus Christ.** So we, too, have put our faith in Christ Jesus, that we might be made right with God because we trusted in Christ. It is not because we followed the law, **because no one can be made right with God by following the law.*** [New Century Version. (Ga 2:16).]

These last quotes from the New Testament -- by the Apostle Paul -- make a very important point: **we cannot become right with God by obeying His rules**--it is only by trust/faith that He grants us forgiveness and a right standing with Him.

God wants us to obey Him, to honor Him, to love him--and wants us to love one another. All of the Law of Moses was summed up by **Jesus** in the two great commandments:

*One Pharisee, who was an expert on the law of Moses, asked Jesus this question to test him: "Teacher, which command in the law is the most important?" Jesus answered, " 'Love the Lord your God with all your heart, all your soul, and all your mind.' This is the first and most important command. And the second command is like the first: 'Love your neighbor as you love yourself.' **All the law and the writings of the prophets depend on these two commands.**"* [New Century Version. (Mt 22:34–40).]

Paul can say:

*"Do not owe people anything, except always owe love to each other, because the person who loves others has obeyed all the law. The law says, "You must not be guilty of adultery. You must not murder anyone. You must not steal. You must not want to take your neighbor's things." **All these commands and all others are really only one rule:** "Love your neighbor as you love yourself." Love never*

hurts a neighbor, so loving is obeying all the law. [New Century Version. (Ro 13:8–10).]

But the problem with the Law is that it requires us to be **perfect** in obedience and in law-which we are not (and no religion teaches that we ARE perfect!):

As **James**, the physical brother of Jesus on earth, said in his letter in the New Testament:

*This royal law is found in the Scriptures: “Love your neighbor as you love yourself.” If you obey this law, you are doing right. But if you treat one person as being more important than another, you are sinning. You are guilty of breaking God’s law. **A person who follows all of God’s law but fails to obey even one command is guilty of breaking all the commands in that law.** The same God who said, “You must not be guilty of adultery,” also said, “You must not murder anyone.” So if you do not take part in adultery but you murder someone, you are guilty of breaking all of God’s law. [New Century Version. (Jas 2:8–11).]*

And so, we humans all have to become right with God, forgiven, and rescued from the judgment we deserve for being lawbreakers. We deserve to pay the debt-penalty of execution at the hands of God. But God's love for us drove Him to create a plan to redeem us from this penalty, by His sending His unique Son Jesus to earth to be the sacrifice and substitute for us.

The Law of Moses, of course, had provisions for **sacrifice**. It contained rules as to how someone who broke the law (in a small way or a large way) could be **cleansed** or **purified** from those sins. But all of this cleaning was by sacrifice:

*The law says that almost **everything must be made clean by blood, and sins cannot be forgiven without blood to show death.** [New Century Version. (Heb 9:22).]*

And, as Jesus said, His blood was poured out on the Cross for the forgiveness of sins. His blood cleanses us and frees us from the guilt of our sins. As the New Testament points out:

*Jesus is the faithful witness, the first among those raised from the dead. He is the ruler of the kings of the earth. **He is the One who loves us, who made us free from our sins with the blood of his death.** [New Century Version. (Re 1:5).]*

*Because of his love, God had already decided to make us his own children through Jesus Christ. That was what he wanted and what pleased him, and it brings praise to God because of his wonderful grace. God gave that grace to us freely, in **Christ, the One he loves.** In Christ we are set free by the **blood of his death, and so we have forgiveness of sins.** How rich is God’s grace, which he has given to us so fully and freely [New Century Version. (Eph 1:5–8).]*

Of course, God desires us to obey His commands to love Him and our fellow humans, but we must become right with God--through forgiveness--**before** we can become clean enough to actually submit to His love-centered rules. In fact, when we trust in Christ, God re-creates us specifically for us to live lives of love:

*But God's mercy is great, and he loved us very much. Though we were spiritually dead because of the things we did against God, he gave us new life with Christ. You have been saved by God's grace. ... **I mean that you have been saved by grace through believing.** You did not save yourselves; it was a gift from God. It was not the result of your own efforts, so you cannot brag about it. God has made us what we are. In Christ Jesus, **God made us to do good works, which God planned in advance for us to live our lives doing.** [New Century Version. (Eph 2:4–10).]*

*That is the way we should live, because God's grace that can save everyone has come. It teaches us not to live against God nor to do the evil things the world wants to do. Instead, that grace teaches us to live in the present age in a wise and right way and in a way that shows we serve God. We should live like that while we wait for our great hope and the coming of the glory of our great God and Savior Jesus Christ. **He gave himself for us so he might pay the price to free us from all evil and to make us pure people who belong only to him—people who are always wanting to do good deeds.** [New Century Version. (Tit 2:11–14).]*

Basically, God saves us through Christ's payment for sin on the Cross **for the purpose of** having us submit to Him for obedience to His laws of love. In contrast, God does **NOT save us because** we submit to Him for obedience to His laws of love. The empty hand of faith that reaches upward to God to accept His free gift of eternal life through Jesus, then can become--by God's power--the hand that grasps the tool to become a worker for God.

God's will is for us to believe in and trust in His Son Jesus, as the one Sent from Heaven and as the One who gave His life as a sacrifice to God -- to pay the penalty for our sins and to give us eternal life.

The moment that we decide to trust the person (Jesus) and His work (sacrificial death) to be the solution that God provided for the problem our sin created, He forgives all our sins, creates in us a new spiritual life that is eternal (though our bodies may die, our souls live on in heaven until we get a new, immortal body), and adopts us into His heavenly family. And all of this goodness from God is poured upon us simply because we trust the Sacrifice He provided in His Son, as promised in the prophets before Jesus:

God makes people right with himself through their faith in Jesus Christ. This is true for all who believe in Christ, because all people are the same: Everyone has sinned and fallen short of God's glorious standard, and all need to be made right with God by his grace, which is a free gift. They need to be made free from sin through Jesus Christ. God sent him to die in our place to take away our sins.

*We **receive forgiveness through faith in the blood of Jesus' death.** This showed that God always does what is right and fair, as in the past when he was patient and did not punish people for their sins. And God gave Jesus to show today that he does what is right. God did this so he could judge rightly and **so he could make right any person who has faith in Jesus.** [New Century Version. (Ro 3:22–26).]*

.....

Friend, all of these articles so far have led up to this point -- for me and for you.

We have looked at the witness of God in the New Testament writings, and the Old Testament prophecies by the Hebrew prophets.

We have seen that Jesus made claims about His unique relationship of 'Sonship' with God the Father, and that He was somehow both 'fully man' and yet 'more than man' at the same time. We accepted that mystery --without really understanding it fully--because the Word of God in the New Testament (including the words of Jesus) taught it. God the Father bore witness to the fact that Jesus was His 'beloved Son', in a relationship that was unique in the entire universe and in all history. We do not understand this--we affirm it and believe it, because God declared it in His Holy Scriptures.

We have seen that this Jesus, the Jewish Messiah (Christ) and the unique Son of God came to earth specifically to 'take away the sins of the world'. He came to die as our substitute. He came to die as a sacrifice. The Hebrew prophets taught this, Jesus taught this, Jesus told His disciples to spread this truth to the world, and His apostles and disciples taught this.

All the work required to be done for our redemption from the penalty of our sins, for our forgiveness, for us to be given eternal life, and for us to be adopted as children of God was done by Jesus, on the Cross, in His death--at the command of God the Father.

We receive all this bundle of gifts (forgiveness, eternal life, new relationship with God, ransom from penalty) by simple faith or trust. We do not work, obey, or submit to God to earn forgiveness or to merit eternal life --we work, obey, and submit to God **because He has already given to us (for free)** this forgiveness and this eternal life.

In fact, as odd as it sounds, we do not ASK God for salvation--we TRUST Him for salvation. We take Him at His word, that He paid the penalty for our sins and that therefore, there is no penalty left for us to pay when we die. We believe His message that He has done this for us for us on the Cross, and the moment we begin to understand, realize, and then rest in that fact--He gives us our new status as forgiven, our new spirit with eternal life in it, our new 'name' before the angels as His adopted children.

Let me be clear what this faith or trust includes (or requires):

1. Faith includes a confidence in God that the death of Jesus did exactly what it was meant to do--pay for our sin-debt
2. Faith includes a heart-to-heart trust in Jesus (and God the Father through Him) as the One who will take us to heaven someday
3. Faith includes the recognition that our rescue from punishment is solely the work of God through Jesus
4. Faith includes the understanding that our rescue does not depend upon anything good we are or do--it only depends upon the perfect work of God in repairing the problem our sin caused in our relationship with Him. We 'turn to God' for our salvation, and 'turn away from' trusting our own good deeds or character for our hope for the future.
5. Faith includes a 'change of perspective' (repentance) toward God--we take His judgment seriously, and we take His provision for our salvation seriously.

Faith does NOT include (or require):

1. Prayer (People can pray to God without actually trusting Him)
2. Public confession of Christ (There are people who make public profession who do not actually trust God; and there are 'secret disciples' who are called believers in the New Testament)
3. Joining a Christian church, or leaving the synagogue or mosque
4. Enduring persecution when there is a different option (e.g., the bible talks about prophets of the Lord hiding in caves to avoid being killed by evil rulers, and Jesus taught us to 'flee from a city' when persecuted)
5. Commitment to 'be good' (this can be something we do AFTER we come to faith, and will result in service to God and others--but it is a **result** of trust, **not** a part of trust).
6. Sorrow or guilt over the past (this is an emotional experience that often comes BEFORE faith--helping us realize we **need** the rescue from penalty that Jesus provided on the Cross--but it is not a part of trust or faith in Christ.)

All of these are good things--many of which God desires for us to do after we have trusted Him for salvation--but they are not part of the faith or trust that God requires of us for eternal life and for forgiveness.

Trust is an internal attitude, a choice or realization one comes upon. When you realize and begin to believe that Jesus was who He (and God the Father) said He was, and that He did the things for our salvation that He (and the prophets) said He did, then your confidence (that this is true) is the core of biblical faith.

You can express that faith in prayer (but remember that the prayer is not faith itself--just an expression of it), something like this:

"Almighty and gracious God, thank You for using my upbringing to keep me interested in knowing spiritual truth. Thank You for the influences in my life that have encouraged me to seek Your Face and to know Your will for me.

"I understand now that You have told the world of Your love and of Your promises to draw us to yourself, from the time of Adam, through the life of Abraham, down to the time in which I am alive.

"I understand now that You promised us—through Your prophets and apostles—forgiveness of sins through Messiah Jesus. I understand now that You provided Jesus as the Perfect Sacrifice to suffer the punishment that we deserve for our sins and disobedience.

"I understand now that Your Holy Scriptures explain to us that the Messiah had to die—voluntarily—as our substitute. I now believe that Your unique Son Jesus came to earth to be that Messiah and to do that for ME. I believe that His death on the cross paid the penalty for MY sins. I have now placed my confidence and trust in Him—that He will give me eternal life, forgiveness of sins, rescue from Final Judgment, and a place in Your family.

"I know that my efforts to be good, obey Your laws, submit to Your will and avoid sin in the future is **not** a part of this. I understand that You want me to do those things in the future, but I also understand that You alone have done all the work for my salvation—and that, therefore, YOU ALONE get all the glory and credit for my salvation and forgiveness.

"Thank you, Jesus, for paying the punishment-debt for my sin.

Friend, if you say that prayer in sincerity of heart, God hears. You don't have to understand all of it—nobody does!—but if you understand the basic fact that Christ died on the Cross in your place, and that He gives you eternal life FOR FREE when you admit that to Him, that is all that the good-hearted God requires for your salvation.

From your Muslim background, you will have many questions about the person of Jesus and His relationship with God the Father. You will have many questions about the Holy Scriptures and how Jews, Christians, and Muslims relate to one another. All those who seek to learn from God will face difficult questions of understanding—God is above our understanding, and we must submit to what He has disclosed about His person, His being, His will, and His heart.

But as the Perfect Teacher and Perfect Father, He will give you guidance and encouragement in learning more and more about His wondrous works, gifts, and beauty as you walk in life with Him.

You do not have to change anything at all in your life to do this—trust in Christ is something in the heart, something between you and God. If there are changes you need to make in your life, God your heavenly Father will reveal it to you—and give you the strength to face them.

I do encourage you to begin reading the Bible as you get opportunity, especially the New Testament and the Old Testament prophets. You will find many themes and ideas that will sound familiar to you, from your background in Islam, but you will find other items that will sound new or different to you. But keep reading, and keep asking God to teach you, to guide you, and to open your heart to His truth for your life.

Radical changes in the way you worship publically should be initiated by God. A good example of this principle is found in the Hebrew Bible, in the story of Naaman the Syrian (parts of the story have been omitted for brevity).

*Naaman was commander of the army of the king of Aram. He was honored by his master, and he had much respect because the LORD used him to give victory to Aram. He was a mighty and brave man, but he had a skin disease. The Arameans had gone out to raid the Israelites and had taken a little girl as a captive. This little girl served Naaman's wife. She said to her mistress, "I wish my master would meet the prophet who lives in Samaria. He would cure him of his disease." Naaman went to the king and told him what the girl from Israel had said. The king of Aram said, "Go ahead, and I will send a letter to the king of Israel." So Naaman left and took with him about seven hundred fifty pounds of silver, as well as one hundred fifty pounds of gold and ten changes of clothes. He brought the letter to the king of Israel, which read, "I am sending my servant Naaman to you so you can heal him of his skin disease." ... So Naaman went with his horses and chariots to Elisha's house and stood outside the door. Elisha sent Naaman a messenger who said, "Go and wash in the Jordan River seven times. Then your skin will be healed, and you will be clean." ... So Naaman went down and dipped in the Jordan seven times, just as Elisha had said. Then his skin became new again, like the skin of a child. And he was clean. Naaman and all his group returned to Elisha. He stood before Elisha and said, "Look, I now know there is no God in all the earth except in Israel. Now please accept a gift from me." But Elisha said, "As surely as the LORD lives whom I serve, I won't accept anything." Naaman urged him to take the gift, but he refused. Then Naaman said, "If you won't take the gift, then please give me some soil—as much as two of my mules can carry. **From now on I'll not offer any burnt offering or sacrifice to any other gods but the LORD . But let the LORD pardon me for this: When my master goes into the temple of Rimmon to worship, he leans on my arm. Then I must bow in that temple. May the LORD pardon me when I do that.**" Elisha said to him, "Go in peace." [New Century Version. (2 Ki 5:1–19).]*

In this sweet passage, a man from the biblical area of Aram (in the modern area of Syria) becomes a believer in the God of Abraham and his family. But his public job – as a servant to the pagan king of Aram – requires him to bow to a pagan deity Rimmon, in a

polytheistic world. Although he has renounced polytheism, his job requires some level of ‘secrecy’ of his belief:

“**Naaman had become convinced that Yahweh alone was God.** Naaman asked Elisha whether two mule loads of Israelite soil might be taken with him back to Syria so that whenever circumstances forced him to bow ceremonially to the Aramean gods with his king, he might in reality be placing his knees in the soil of the true God of Israel (vv.17–18). **Thus he might be a true though secret believer.** His request granted, Naaman set out for home (v.19). [Patterson, R. D., & Austel, H. J. (1988). 1, 2 Kings. In F. E. Gaebelin (Ed.), *The Expositor's Bible Commentary, Volume 4: 1 & 2 Kings, 1 & 2 Chronicles, Ezra, Nehemiah, Esther, Job* (F. E. Gaebelin, Ed.) (190). Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House.]

“Third, Naaman requests Elisha’s indulgence on one point. He requests that the Lord forgive him for participating in worship of Rimmon when such participation is necessary to carry out his career responsibilities. Rimmon was a Syrian version of Baal. **Naaman seems to say that this “worship” will not be real worship, since he has already confessed Yahweh’s sole existence and sovereignty.** His dilemma is not unlike the one Obadiah faced (cf. 1 Kgs 18:1–15), who also felt torn between prophet and king and between Yahweh and Baal. Even in this request, however, Naaman places himself under Elisha’s authority and admits Yahweh’s importance. Elisha gives Naaman his blessing. Has the prophet been too lenient? Has Elisha given in to religious accommodationism? Three observations may help provide an answer. First, Keil notes that Naaman simply asks whether or not God will forgive him. He does not ask permission to worship Rimmon. Second, **Naaman has stated his opinion of Rimmon and has declared his intention to serve and offer sacrifices to Yahweh.** Third, he must create what amounts to a personal outpost of Yahwism in Syria. He can pray, but there is no opportunity for community worship, nor is it likely that he can come back to Israel to worship. Elisha understands these realities and lays no more guilt on Naaman than Elijah did on Obadiah. Again, his commitment to the Lord is already greater than all but a remnant of the faithful. [House, P. R. (2001). Vol. 8: 1, 2 Kings (electronic ed.). Logos Library System; *The New American Commentary* (273–274). Nashville: Broadman & Holman Publishers.]

These types of external circumstances may restrict how publically we display our new faith in Christ, but God sees the heart and **God will lead and guide you to the right decisions and the right timing on these matters.** It may be that God guides you to a public announcement of your faith in Christ early, or it may be that He wants to you learn more from the Bible before you do that. If you have trusted Him with your eternal destination and future, you will find that you can trust Him with your short life upon this earth too.

The Apostle Paul was raised as a strict Jew in His day, and when he first proclaimed his faith in Christ to his family, he was basically disowned by his family. He suffered the 'loss of all things' (in his words) for sake of believing the truth from God.

But the critical step is trusting Jesus to be God's answer to the problem of YOUR (and mine!) future punishment for sin. This single step—by God's grace and power—opens up new life, new possibilities, and a new future for you. Forgiveness, eternal life, rescue from punishment, and adoption into the family of God—what a difference the Cross makes in our own personal history!

Do not postpone this—God is watching your heart as you read this, and His heart and will for you is for you to embrace His free gift of forgiveness, friend.

*God loved the world so much that he gave his one and only Son so that **whoever believes in him may not be lost, but have eternal life.** God did not send his Son into the world to judge the world guilty, but to save the world through him.*

***People who believe in God's Son are not judged guilty.** [New Century Version. (Jn 3:16–19).]*

Join the others of us who have accepted this free gift, with empty hands and needy hearts. And we shall all celebrate the goodness of God, the love of Christ, and the power of the Cross together in heaven someday!